

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗι 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
43

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1249

Διαρρυθμίσεις στὴν ἄμεση καὶ ἔμμεση φορολογία, μισθολογικὰ θέματα καὶ ἄλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Ι. Φορολογία εἰσοδήματος.

Ἄρθρο 1.

Μειώσεις Εἰσοδήματος.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» ἀντικαθίσταται, προσθέτονται σ' αὐτὸ δέκα νέες παράγραφοι μὲ ἀριθμοὺς 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12 καὶ ἡ παράγραφος 3 αὐτοῦ ἀριθμεῖται 13, ὡς ἑξῆς:

«2. Τὸ εἰσόδημα ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες καὶ ἀπὸ κάθε εἴδους συντάξεις μειώνεται κατὰ ποσοστὸ σαράντα τὰ ἑκατὸ (40%) μέχρι ποσοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τριακοσίων δέκα χιλιάδων (310.000) δραχμῶν καὶ κατὰ ποσοστὸ πέντε τὰ ἑκατὸ (5%) στὸ τμῆμα τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἀπὸ τριακόσιες δέκα χιλιάδες μία (310.001) μέχρις ἐννιακόσιες πενήντα χιλιάδες (950.000) δραχμές.

Ἐπίσης, τὸ κατὰ τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ παρόντος εἰσόδημα ἀπὸ ἀμοιβὲς ἐλευθέριου ἐπαγγέλματος μειώνεται κατὰ ποσοστὸ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) μέχρι ποσοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμῶν καὶ κατὰ ποσοστὸ πέντε τὰ ἑκατὸ (5%) στὸ τμῆμα τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες μία (120.001) μέχρι τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμές.

Ἡ μείωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου αὐτῆς τῆς παραγράφου ὑπολογίζεται καὶ στὸ εἰσόδημα ἀπὸ ἀμοιβὲς ἐλευθέριου ἐπαγγέλματος ποὺ ἀποκτᾶ δικηγόρος ἀπὸ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν μὲ πάγια περιοδικὴ ἀμοιβή, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τῆς περίπτωσης α' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 «περὶ τοῦ κώδικος τῶν δικηγόρων».

Ἐπίσης, ἡ μείωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου αὐτῆς τῆς παραγράφου ὑπολογίζεται καὶ στὰ εἰσοδήματα ἀπὸ ἀμοιβὲς γιὰ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν ἐλευθέριου ἐπαγγέλματος ποὺ ἀποκτοῦν στὰ πρῶτα πέντε χρόνια ἄσκησης τοῦ ἐπαγγέλματός τους:

α) οἱ δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, ἰατροί, ὀδοντίατροι, κτηνίατροι, μαῖες, διπλωματοῦχοι μηχανικοὶ ὅλων τῶν κλάδων καὶ χημικοί,

β) οἱ πτυχιοῦχοι ἀνώτατης οἰκονομικῆς σχολῆς, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰκονομολόγου, ἐρευνητῆ ἢ σύμβουλου ἐπιχειρήσεων, ἰδιοκτήτη ἢ διευθυντῆ φορολογικοῦ ἢ λογιστικοῦ γραφείου ἢ ἐμπειρογνώμονα.

Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς πενταετίας ὡς πρῶτο ἔτος γιὰ τὰ πρόσωπα τῆς περίπτωσης α' θεωρεῖται τὸ ἔτος μέσα στὸ ὁποῖο τὰ πρόσωπα αὐτὰ γράφτηκαν στὸν οἰκεῖο ἐπαγγελματικὸ σύλλογο ἢ τὸ οἰκεῖο ἐπαγγελματικὸ ἐπιμελητήριο καὶ γιὰ τὰ πρόσωπα τῆς περίπτωσης β' θεωρεῖται τὸ ἔτος μέσα στὸ ὁποῖο τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἀπόκτησαν τὸ πτυχίο τους.

Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ρυθμίζεται κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν προηγούμενων ἐδαφίων.

Ἡ μείωση ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν παράγραφο αὐτὴ δὲν μπορεῖ σὲ καμιὰ περίπτωση νὰ εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὸ ποσὸ τῶν ἑκατὸν πενήντα ἕξι χιλιάδων (156.000) δραχμῶν τὸ χρόνο κατὰ φορολογούμενο γιὰ τὰ εἰσοδήματα ὅλων τῶν παραπάνω κατηγοριῶν.

3. Κατ' ἐξαίρεση, ἀντὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς προηγούμενης παραγράφου, ὁρίζεται μείωση σὲ ποσοστὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) γιὰ τὸ ποσὸ τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ὡς τὶς ὀκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμὲς καὶ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) στὸ τμῆμα τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ ὀκτακόσιες χιλιάδες μία (800.001) ὡς ἕνα ἑκατομμύριο ἑκατὸ χιλιάδες (1.100.000) δραχμές, προκειμένου γιὰ τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ἀπὸ κύριες ἀποδοχὲς ποὺ ἀποκτοῦν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους:

α) οἱ συντάκτες οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι στὶς ἑνώσεις ποὺ προβλέπει ὁ νόμος γιὰ τὸ δημοσιογραφικὸ ἐπάγγελμα, δηλαδὴ οἱ διευθυντὲς σύνταξης, ἀρχισυντάκτες, συντάκτες τῆς ὕλης, συντάκτες γραφείου γενικά, ἀρθρογράφοι, σχολιαστές, εἰδησεογράφοι, χρονογράφοι, κριτικοί, μεταφραστές, σκιτσογράφοι καὶ διορθωτές, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται στὶς ἐφημερίδες καὶ στὰ περιοδικά, στὴ ραδιοφωνία καὶ τὴν τηλεόραση, στὸ Ἀθηναϊκὸ Πρακτορεῖο Εἰδήσεων, στὰ γραφεῖα τύπου τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δὲν ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ μόνιμου δημόσιου ὑπαλλήλου καὶ οἱ μόνιμοι ἀνταποκριτὲς ποὺ διέπονται ἀπὸ τὸ νόμο γιὰ τὸ δημοσιογραφικὸ ἐπάγγελμα,

β) οἱ μισθωτοὶ ποὺ εἶναι γραμμένοι στὶς ἀναγνωρισμένες ἐπαγγελματικὲς Ἑνώσεις Προσωπικοῦ Ἡμερήσιων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ Τεχνικῶν Ἡμερήσιου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης,

γ) οἱ ἠθοποιοὶ ποὺ προσφέρουν ἐξαρτημένη ἐργασία.

4. Ἐπίσης, ἀντὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ δεύτερου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁρίζεται μείωση σὲ ποσοστὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) γιὰ τὸ ποσὸ τοῦ καθαροῦ εἰ-

σοδήματος ὡς τὶς ὀκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμὲς καὶ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) στὸ τμῆμα τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἀπὸ ὀκτακόσιες χιλιάδες μία (800.001) ὡς ἕνα ἑκατομμύριο ἑκατὸ χιλιάδες (1.100.000) δραχμές, προκειμένου γιὰ τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ἀπὸ ἀμοιβὲς γιὰ ὑπηρεσίες ἐλευθέριου ἐπαγγέλματος ποὺ ἀποκτοῦν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους:

α) οἱ δημοσιογράφοι οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι στὶς ἑνώσεις ποὺ προβλέπει ὁ νόμος γιὰ τὸ δημοσιογραφικὸ ἐπάγγελμα,

β) οἱ πνευματικοὶ δημιουργοὶ καὶ γενικὰ οἱ δικαιοῦχοι συγγραφικῶν δικαιωμάτων,

γ) οἱ ἠθοποιοί, οἱ ὁποῖοι συνδέονται μὲ τὸν ἐργοδότη τους μὲ σύμβαση μίσθωσης ἔργου.

5. Ἐπίσης, κατ' ἐξαίρεση, ἀντὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁρίζεται μείωση σὲ ποσοστὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) γιὰ τὸ ποσὸ τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ὡς τὶς πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμὲς καὶ σὲ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) στὸ τμῆμα τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ πεντακόσιες χιλιάδες μία (500.001) ὡς ἑφτακόσιες χιλιάδες (700.000) δραχμές, προκειμένου γιὰ τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ἀπὸ κύριες ἀποδοχὲς ποὺ ἀποκτοῦν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους.

α) οἱ μουσουργοί, ἐκτελεστὲς μουσικῶν ἔργων, καλλιτέχνες τῶν κέντρων διασκέδασης, χορευτές, χορογράφοι, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι, ἐνδυματολόγοι, καλλιτέχνες ζωγράφοι ἢ γλύπτες ἢ σκιτσογράφοι ἢ χαράκτες,

β) οἱ λιθογράφοι οἱ ὁποῖοι παρέχουν ἐξαρτημένη ἐργασία σὲ ἐπιχειρήσεις στὶς ὁποῖες ἐκδίδονται περιοδικὰ μὲ μέση κυκλοφορία τουλάχιστο δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) τευχῶν σὲ κάθε ἔκδοση, τὰ ὁποῖα παράγονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ κυλινδρικὰ ταχυπιεστήρια ὄφσετ καὶ κυκλοφοροῦν μέσω τῶν ἀναγνωρισμένων πρακτορείων διανομῆς τύπου,

γ) ὅσοι ἐργάζονται μὲ σχέση ἐξαρτημένης ἐργασίας στὸ «Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων Ἀθηναϊκοῦ Τύπου» καὶ στὸ «Νέον Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων καὶ Περιοδικῶν» καὶ εἶναι μέλη τῆς «Ἑνώσεως Προσωπικοῦ Πρακτορείων Ἡμερήσιων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν»,

δ) τὰ μέλη τοῦ «Συνδέσμου Φορτοεκφορτωτῶν Ἡμερήσιου καὶ Περιοδικοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου», ποὺ παρέχουν ἐξαρτημένη ἐργασία.

6. Ἐπίσης, ἀντὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ δεύτερου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁρίζεται μείωση σὲ ποσοστὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) γιὰ τὸ ποσὸ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ὡς τὶς πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμὲς καὶ σὲ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) στὸ τμῆμα τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἀπὸ πεντακόσιες χιλιάδες μία (500.001) ὡς ἑφτακόσιες χιλιάδες (700.000) δραχμές, προκειμένου γιὰ τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ἀπὸ ἀμοιβὲς γιὰ ὑπηρεσίες ἐλευθέριου ἐπαγγέλματος ποὺ ἀποκτοῦν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους, οἱ ἐκτελεστὲς μουσικῶν ἔργων, καλλιτέχνες ζωγράφοι ἢ γλύπτες ἢ σκιτσογράφοι ἢ χαράκτες, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι καὶ χορογράφοι.

7. Ἐπίσης, κατ' ἐξαίρεση, ἀντὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁρίζεται μείωση σὲ ποσοστὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) γιὰ τὸ ποσὸ τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ὡς τὶς τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμὲς καὶ σὲ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) στὸ τμῆμα τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ τετρακόσιες χιλιάδες μία (400.001) ὡς ὀκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμές, προκειμένου γιὰ τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ἀπὸ κύριες ἀποδοχὲς ποὺ ἀποκτοῦν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους:

α) οἱ φωτοειδησεογράφοι καὶ εἰκονολῆπτες ἐπικαίρων τηλεόρασης, οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι στὴν Ἕνωση Φωτοειδησεογράφων Ἑλλάδας καὶ στὸ Σωματεῖο Εἰκονοληπτῶν Τηλεόρασης ΕΡΤ καὶ στὸν Πανελλήνιο Σύνδεσμο Καλλιτεχνικοῦ καὶ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ ΥΕΝΕΔ καὶ διέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ νόμου γιὰ τὸ δημοσιογραφικὸ ἐπάγγελμα, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ μόνιμου δημόσιου ὑπαλλήλου.

β) οἱ Σύμβουλοι Δημόσιων Σχέσεων τῶν ἀθηναϊκῶν καὶ μακεδονικῶν ἡμερήσιων πολιτικῶν ἐφημερίδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τουλάχιστον πέντε χρόνια δημοσιογραφικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία βεβαιώνεται ὑπεύθυνα ἀπὸ τὸν ἐργοδότη τους καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Δημόσιων Σχέσεων τουλάχιστον γιὰ πέντε χρόνια.

8. Ἐπίσης, κατ' ἐξαίρεση, ἀντὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁρίζεται μείωση σὲ ποσοστὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) γιὰ τὸ καθαρὸ ποσὸ τῆς σύνταξης ὡς τὶς τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμὲς καὶ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) στὸ τμῆμα αὐτοῦ ἀπὸ τετρακόσιες χιλιάδες μία (400.001) ὡς ὀκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμές, προκειμένου γιὰ τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ἀπὸ τὸ ποσὸ τῆς κύριας σύνταξης ποὺ καταβάλλεται:

α) στὰ πρόσωπα ποὺ ἀναφέρονται στὴν περίπτωση α' τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ ὁποῖα συνταξιοδοτήθηκαν λόγω τῆς ἰδιότητάς τους ὡς διευθυντῶν σύνταξης, ἀρχισυντακτῶν, συντακτῶν τῆς ὕλης κτλ. καὶ μόνο γιὰ τὴ σύνταξη ποὺ τοὺς καταβάλλεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν αἰτία,

β) στὰ πρόσωπα ποὺ ἀναφέρονται στὴν περίπτωση β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ ὁποῖα συνταξιοδοτήθηκαν λόγω τῆς ἰδιότητάς τους αὐτῆς καὶ εἶναι γραμμένα στὶς ἀναγνωρισμένες ἐπαγγελματικὲς Ἑνώσεις Προσωπικοῦ Ἡμερήσιων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ Τεχνικῶν Ἡμερήσιου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου Ἀθηνῶν καὶ μόνο γιὰ τὴ σύνταξη ποὺ τοὺς καταβάλλεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν αἰτία.

9. Ἐπίσης, κατ' ἐξαίρεση, ἀντὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁρίζεται μείωση σὲ ποσοστὸ τριάντα πέντε τὰ ἑκατὸ (35%) γιὰ τὸ ποσὸ τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ὡς τὶς τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχ. καὶ σὲ δεκαεφτὰ καὶ μισὸ τὰ ἑκατὸ (17.5%) γιὰ τὸ τμῆμα τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ τετρακόσιες χιλιάδες μία (400.001) ὡς ὀκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμές, προκειμένου γιὰ τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ἀπὸ κύριες ἀποδοχὲς ποὺ ἀποκτοῦν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους οἱ μισθωτοὶ ποὺ εἶναι μέλη τῶν Ἑνώσεων Προσωπικοῦ Περιοδικοῦ Τύπου.

10. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ δικαιολογητικὰ ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἀπόδειξη τῆς ἰδιότητας τῶν δικαιούχων τῶν εἰδικῶν μειώσεων τῶν παραγράφων 3 ὡς καὶ 9 τοῦ παρόντος καὶ γενικὰ ρυθμίζεται κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτῶν τῶν διατάξεων.

11. Ἐπίσης, κατ' ἐξαίρεση, ἀντὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁρίζεται μείωση σὲ ποσοστὸ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) γιὰ τὸ ποσὸ τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ὡς τὶς τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) δραχμὲς καὶ σὲ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) γιὰ τὸ τμῆμα τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ τετρακόσιες χιλιάδες μία (400.001) ὡς ἑξακόσιες χιλιάδες (600.000) δραχμές, προκειμένου γιὰ τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ἀπὸ κύριες ἀποδοχὲς ποὺ ἀποκτοῦν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν στὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόραση οἱ ἠχολῆπτες, συνθέτες κινηματογραφικῶν ταινιῶν (μοντὲρ) καὶ ἐκφωνητές, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ μόνιμου δημόσιου ὑπαλλήλου καὶ εἶναι γραμμένοι στὰ οἰκεῖα ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα τῆς ΕΡΤ καὶ τῆς ΥΕΝΕΔ.

12. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν εἰδικὴ μείωση ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς προηγούμενες παραγράφους 2, 3, 5, 7, 8, 9 καὶ 11 τὸ εἰσόδημα ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες ποὺ ἀποκτοῦν οἱ μισθωτοὶ γενικα, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν ὑπηρεσίες ἢ κατοικοῦν γιὰ ἕξι (6) τουλάχιστο μῆνες ἢ οἱ συνταξιοῦχοι ποὺ ἔχουν τὴν κύρια κατοικία τους γιὰ ἕξι (6) τουλάχιστο μῆνες, μέσα στὸ χρόνο ποὺ ἀπόκτησαν τὸ εἰσόδημα αὐτό, στοὺς νομοὺς Ξάνθης, Ροδόπης, Ἕβρου, Χίου, Λέσβου, Σάμου καὶ Δωδεκανήσου, καθὼς καὶ σὲ περιοχὴ τῶν νομῶν Θεσπρωτίας, Ἰωαννίνων, Καστοριᾶς, Φλωρίνης, Πέλλης, Κιλκίς, Σερρῶν καὶ Δράμας, ἡ ὁποία περιλαμβάνεται σὲ ζώνη βάθους εἴκοσι (20) χιλιομέτρων ἀπὸ τὴ μεθοριακὴ γραμμή, μειώνεται μὲ πρόσθετο ποσοστὸ δέκα τὰ ἑκατὸ (10%) στὸ ποσὸ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ἡ μείωση ὅμως αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερβεῖ τὸ ποσὸ τῶν ἑκατὸν εἴκοσι

πέντε χιλιάδων (125.000) δραχμών τό χρόνο. Ἂν κάποια πόλη ἢ χωριό βρίσκεται κατά τμῆμα μόνο μέσα στή ζώνη τῶν εἴκοσι (20) χιλιομέτρων ἀπό τή μεθοριακή γραμμή, δικαίωμα πρόσθετης μείωσης τοῦ εἰσοδήματος ἀπό μισθωτές ὑπηρεσίες ἔχουν ὅσοι παρέχουν ὑπηρεσίες ἢ κατοικοῦν στήν πόλη αὐτή ἢ τό χωριό.

Μέ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τά δικαιολογητικά μέ τά ὁποῖα ἀποδεικνύεται ἡ προσφορά ὑπηρεσίας ἢ ἡ κύρια κατοικία στίς παραπάνω περιοχές ὅπως καί κάθε ἄλλο σχετικό θέμα πού ἀφορᾶ τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν προηγούμενων ἐδαφίων».

Ἄρθρο 2.

Ἀπαλλαγές ἀπό τό φόρο.

1. Ἡ περίπτωση β' τοῦ κεφαλαίου Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«β) Ἀπό τό ἀκαθάριστο τεκμαρτό εἰσόδημα ἀπό ἰδιοκατοίκηση τῆς κύριας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου, ποσό ἑκατόν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμῶν τό χρόνο. Τό ποσό αὐτό προσαυξάνεται μέ τό ποσό τῶν εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων (24.000) δραχμῶν γιά κάθε ἕνα ἀπό τά τέκνα τοῦ φορολογουμένου, τά ὁποῖα συνοικοῦν μέ αὐτόν καί τόν βαρύνουν. Ἂν ἡ ἰδιοκατοικούμενη κύρια κατοικία ἀνήκει στή σύζυγο τοῦ φορολογουμένου, τό συνολικό ποσό πού ἀπαλλάσσεται ἀφαιρεῖται ἀπό τό δικό της ἀκαθάριστο τεκμαρτό εἰσόδημα ἀπό ἰδιοκατοίκηση. Σέ περίπτωση συνιδιοκτησίας μεταξύ τῶν συζύγων ἢ μεταξύ αὐτῶν καί τῶν ἀνήλικων τέκνων τους, τό συνολικό ποσό πού ἀπαλλάσσεται ἀφαιρεῖται ἀναλογικά ἀπό τό ἀκαθάριστο τεκμαρτό εἰσόδημα ἀπό ἰδιοκατοίκηση τοῦ καθενός, μέ βάση τό ποσοστό συνιδιοκτησίας τους. Ἂν μέσα στό χρόνο πού ἀποκτήθηκε τό εἰσόδημα ἡ κύρια κατοικία ἰδιοκατοικήθηκε γιά διάστημα μικρότερο ἀπό δώδεκα (12) μῆνες, τό ἀπαλλασσόμενο ποσό περιορίζεται ἀνάλογα.

Οἱ διατάξεις τῆς περίπτωσης αὐτῆς ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καί γιά τό τεκμαρτό εἰσόδημα τό ὁποῖο ἀποκτοῦν ὁμογενεῖς ἢ Ἕλληνες μόνιμοι κάτοικοι τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀπό ἰδιοκατοίκηση μιᾶς κατοικίας πού βρίσκεται στήν Ἑλλάδα.

Γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ πάνω ἀπό τίς ἑκατόν εἴκοσι χιλιάδες (120.000) δραχμές ἀπαλλασσόμενου ποσοῦ τοῦ ἀκαθάριστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἀπό ἰδιοκατοίκηση, θεωροῦνται ὅτι βαρύνουν τό φορολογούμενο μόνο τά τέκνα αὐτοῦ πού διαμένουν στήν Ἑλλάδα καί χρησιμοποιοῦν τήν κατοικία αὐτή».

2. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀπό τό οἰκονομικό ἔτος 1982.

3. Τό κεφάλαιο Δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Δ. Ἀπό τό εἰσόδημα ἀπό γεωργικές ἐπιχειρήσεις, ἀκαθάριστο εἰσόδημα τριακοσίων ἑβδομήντα πέντε χιλιάδων (375.000) δραχμῶν κάθε χρόνο. Τό ποσό αὐτό αὐξάνεται σέ ἕνα ἑκατομμύριο διακόσιες πενήντα χιλιάδες (1.250.000) δραχμές γιά ὅσους ἀσχολοῦνται προσωπικά ἢ μέ τά μέλη τῆς οἰκογένειάς τους καί κατά κύριο ἐπάγγελμα σέ γεωργικές ἐκμεταλλεύσεις, ἔστω κι ἄν αὐτοί χρησιμοποιοῦν καί ἐργάτες. Προκειμένου γιά τίς γεωργικές ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες λειτουργοῦν μέ μορφή προσωπικῆς ἢ περιορισμένης εὐθύνης ἑταιρείας ἢ κοινοπραξίας, δικαίωμα γιά τήν ἀπαλλαγή τῶν παραπάνω ποσῶν, κατά περίπτωση, ἔχει κάθε ἕνας ἀπό τούς ἑταίρους ἢ τά μέλη τῆς κοινοπραξίας».

4. Ἡ ὑποπερίπτωση γγ' τῆς περίπτωσης γ' τοῦ κεφαλαίου Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καταργεῖται, ἡ ὑποπερίπτωση δδ' αὐτῆς ἀριθμεῖται σέ γγ' καί ἡ ὑποπερίπτωση ββ' αὐτῆς θέτεται ὡς ἑξῆς :

«ββ) τούς Δημάρχους, τούς βοηθούς Δημάρχων καί Προέδρους Κοινοτήτων τοῦ Κράτους».

5. Ἡ περίπτωση στ' τοῦ κεφαλαίου Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«στ) Τά μερίσματα καί ἄλλα βοηθήματα τά ὁποῖα παρέχονται στούς συνταξιούχους ἀπό Μετοχικά Ταμεῖα, Ταμεῖα Ἀρωγῆς καί Ἀλληλοβοηθείας μέχρι τό ποσό τῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμῶν γιά κάθε μήνα, μέ τήν προϋπόθεση ὅτι τό συνολικό οἰκογενειακό ἐτήσιο καθαρό εἰσόδημα τοῦ συνταξιούχου δέν ξεπερνάει τό ποσό τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν ἢ τό ποσό τῶν τριακοσίων πενήντα χιλιάδων (350.000) δραχμῶν προκειμένου γιά συνταξιοῦχο μέ σύζυγο ἢ μέ τέκνα μόνο καί τό ποσό τῶν τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμῶν προκειμένου γιά συνταξιοῦχο μέ σύζυγο καί τέκνα, τά ὁποῖα συνοικοῦν καί τόν βαρύνουν σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος».

6. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀπό τό οἰκονομικό ἔτος 1982.

7. Ἡ περίπτωση δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«δ) ἡ ἀποζημίωση πού καταβάλλεται σύμφωνα μέ τό Νόμο 2112/1920 «περί ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων», τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 «περί τοῦ κώδικος τῶν δικηγόρων» καί τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 16/18 Ἰουλίου 1920 «περί ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 2112 «περί καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» καί ἐπί τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν καί ὑπηρετῶν», κατά τό τμῆμα αὐτῆς τό ὁποῖο ἀντιστοιχεῖ στό πολλαπλάσιο τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν τό μήνα ἢ τῶν ὀκτακοσίων (800) δραχμῶν γιά κάθε ἡμερομίσθιο, κατά περίπτωση. Τό ὑπόλοιπο τμῆμα αὐτῆς φορολογεῖται αὐτοτελῶς μέ συντελεστή δέκα τά ἑκατό (10%) καί ὁ φόρος πού προκύπτει παρακρατεῖται κατά τήν πληρωμή τῆς ἀποζημίωσης.

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς περίπτωσης γ' τῆς παρούσας παραγράφου, οἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καί γιά κάθε ἐφάπαξ ἀποζημίωση, πού παρέχεται ἀπό ὁποιοδήποτε φορέα καί γιά ὁποιοδήποτε λόγο διακοπῆς τῆς σχέσης, ἡ ὁποία συνδέει τό φορέα μέ τό δικαιοῦχο τῆς ἀποζημίωσης.

Ὅταν τό ποσό τῆς ἀποζημίωσης, ἡ ὁποία σύμφωνα μέ τά ἀνωτέρω ἐδάφια ὑπόκειται σέ φόρο, ξεπερνάει τό ποσό τοῦ ἑνός ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν, τό πάνω ἀπό τό ἕνα ἑκατομμύριο (1.000.000) δραχμές ποσό αὐτῆς ὑπόκειται σέ φόρο μέ συντελεστή δέκα πέντε τά ἑκατό (15%) πού παρακρατεῖται κατά τήν πληρωμή αὐτῆς».

Ἄρθρο 3.

Ἐκπτώσεις ἀπό τό εἰσόδημα.

1. Τό τρίτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Προκειμένου γιά α) ἀναπήρους ἀξιωματικούς καί ὁπλίτες, οἱ ὁποῖοι μέ τήν ἰδιότητα τοῦ ἀναπήρου παίρνουν σύνταξη ἀπό τό Δημόσιο Ταμεῖο, ἀξιωματικούς πού ἐξαιτίας πολεμικοῦ τραύματος ἢ νοσήματος βρίσκονται σέ κατάσταση ὑπηρεσίας γραφείου, β) θύματα πολέμου, γ) τυφλούς πού εἶναι γραμμένοι στό γενικό μητρῶο τυφλῶν, τό ὁποῖο τηρεῖται στό Ὑπουργεῖο Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καί δ) πρόσωπα πού παρουσιάζουν ἀναπηρία 67% καί πάνω ἀπό διανοητική καθυστέρηση ἢ φυσική ἀναπηρία, τό ἀφορολόγητο ποσό πενταπλασιάζεται».

2. Τό τελευταῖο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τά πρόσωπα πού ἀναφέρονται στίς παραπάνω περιπτώσεις β', γ', δ' καί στ' θεωροῦνται ὅτι βαρύνουν τό φορολογούμενο μόνο ἐφ' ὅσον δέν ἔχουν ἀποκτήσει δικό τους εἰσόδημα ἢ τό εἰσόδημά τους εἶναι κατώτερο ἀπό τό ποσό τῶν πενήντα

πέντε χιλιάδων (55.000) δραχμών το χρόνο. Ειδικά, τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παραπάνω περίπτωση ε' θεωρείται ότι βαρύνουν το φορολογούμενο μόνο εφ' όσον δεν έχουν αποκτήσει δικό τους εισόδημα ή το εισόδημά τους είναι κατώτερο από το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών το χρόνο».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής :

«3. Εκτός από τις εκπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου αφαιρείται ποσό εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών για κάθε ένα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε' και στ', τα οποία συνοικούν με το φορολογούμενο και τον βαρύνουν, εφ' όσον τα πρόσωπα αυτά παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα εφτά τα εκατό (67%) και πάνω από διανοητική καθυστέρηση ή φυσική αναπηρία και δεν έχουν αποκτήσει δικό τους εισόδημα πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές το χρόνο. Ανεξάρτητα από την ηλικία τους, τα αρσενικά τέκνα που παρουσιάζουν την παραπάνω αναπηρία και συνοικούν με το φορολογούμενο θεωρούνται ότι τον βαρύνουν εφ' όσον δεν έχουν αποκτήσει δικό τους εισόδημα πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών, οι οποίες δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα δικαιολογητικά τα οποία χρειάζονται για την αναγνώριση της έκπτωσης αυτής της παραγράφου».

4. Η περίπτωση θ' της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«θ'. Από το ετήσιο ποσό που καταβάλλεται από το φορολογούμενο για ενοίκιο της κύριας κατοικίας του, ποσοστό τριάντα τα εκατό (30%) μέχρι ποσού ενοικίου εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών και ποσοστό δέκα τα εκατό (10%) για το πάνω από εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) δραχμές ποσό αυτού. Αυτή η έκπτωση ενεργείται άν ο φορολογούμενος είναι μισθωτός ή συνταξιούχος και εφ' όσον ο ίδιος όπως και τα πρόσωπα που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, δεν είναι κύριοι με δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή ισόβιας επικαρπίας ή οίκησης άλλης οικίας ή διαμερίσματος, το οποίο επαρκεί για την ικανοποίηση των στεγαστικών τους αναγκών, στην περιοχή της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ή σ' άλλη πόλη ή χωριό, όπου κατοικούν.

Το συνολικό ποσό της παραπάνω έκπτωσης δεν μπορεί να υπερβεί σε καμιά περίπτωση το ποσό του καθαρού εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις που απέκτησε ο δικαιούχος. Η πιο πάνω έκπτωση δεν ενεργείται όταν χορηγείται επίδομα στέγασης στο φορολογούμενο ή στη σύζυγό του.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, οι οποίες δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την αναγνώριση της παραπάνω έκπτωσης καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα που αφορά την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της περίπτωσης».

5. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955 προσθέτεται νέα περίπτωση ι' η οποία έχει ως εξής :

«ι'. Από το ποσό της δαπάνης που καταβάλλεται για έξοδα κηδείας των προσώπων που συνοικούν με το φορολογούμενο και τον βαρύνουν, ποσοστό τριάντα τα εκατό (30%) και μέχρι ποσού σαράντα χιλιάδων (40.000) δραχμών, εφ' όσον δεν αφήνουν κανένα περιουσιακό στοιχείο.

Ως έξοδα κηδείας θεωρούνται οι δαπάνες που καταβάλλονται για την τελετή και την ταφή του νεκρού, εκτός από τις δαπάνες για την κατασκευή του τάφου.

Με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών οι οποίες δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την αναγνώριση της παραπάνω έκπτωσης ως και κάθε άλλο σχετικό θέμα που αφορά την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της περίπτωσης».

6. Η παράγραφος 5 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Από τα εισοδήματα που αποκτά η φορολογουμένη από μισθωτές υπηρεσίες και από αμοιβές από την παροχή, ατομικά, υπηρεσιών ελευθέριου επαγγέλματος, αφαιρείται δαπάνη, χωρίς δικαιολογητικά, για τη φύλαξη των τέκνων της ως τη συμπλήρωση του έκτου έτους της ηλικίας τους, τα οποία συνοικούν με αυτήν και δεν έχουν δικό τους εισόδημα ή έχουν εισόδημα κατώτερο από το ποσό των πενήντα πέντε χιλιάδων (55.000) δραχμών ή το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών προκειμένου για τα τέκνα που παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα εφτά τα εκατό (67%) και πάνω από διανοητική καθυστέρηση ή φυσική αναπηρία. Το ποσό της δαπάνης ορίζεται σε ποσοστό δέκα τα εκατό (10%) στο εισόδημα που δηλώνεται και από τις δύο πηγές του εισοδήματός της το οποίο δεν μπορεί να υπερβεί τις σαράντα πέντε χιλιάδες (45.000) δραχμές το χρόνο και για τις δύο αυτές πηγές του εισοδήματός της. Το πιο πάνω ποσό προσαυξάνεται κατά εφτά χιλιάδες πεντακόσιες (7.500) δραχμές το χρόνο, για κάθε ένα μετά από το πρώτο τέκνο μέχρι τη συμπλήρωση ηλικίας έξι ετών».

7. Η παράγραφος 3 του άρθρου 35 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στους εξαγωγείς κάθε είδους προϊόντων αναγνωρίζεται χωρίς δικαιολογητικά έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα για την αντιμετώπιση ειδικών δαπανών εξαγωγών, που υπολογίζεται σε ποσοστό ένα τα εκατό (1%) στα ακαθάριστα έσοδα που προέρχονται από εξαγωγές. Επίσης, αναγνωρίζεται στις, κατά το Ν. 383/1976, μεταφορικές επιχειρήσεις διεθνών οδικών εμπορευματικών μεταφορών δικαίωμα έκπτωσης, χωρίς δικαιολογητικά, ποσοστού ένα τα εκατό (1%) στο ποσό των ακαθάριστων εσόδων τους, τα οποία προέρχονται από τη διενέργεια διεθνών οδικών εμπορευματικών μεταφορών».

8. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 35 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Σε εμπορικές επιχειρήσεις, οι οποίες σε συνεργασία με αλλοδαπούς οίκους, εξάγουν βιομηχανικά, βιοτεχνικά, χειροτεχνικά, γεωργικά, κτηνοτροφικά, οπωροκηπευτικά, μεταλλευτικά και λατομικά προϊόντα καθώς και προϊόντα αλιείας με ανταλλαγή αγαθών από το εξωτερικό μετά από έγκριση του Ελληνικού Δημοσίου, όταν απαιτείται αυτή, αναγνωρίζεται χωρίς δικαιολογητικά έκπτωση, από τα ακαθάριστα έσοδα, που υπολογίζεται σε ποσοστό πέντε τα εκατό (5%) στο ποσό της προμήθειας που παίρνουν».

9. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων 7 και 8 εφαρμόζονται για εξαγωγές ή διεθνείς οδικές εμπορευματικές μεταφορές, κατά περίπτωση, που πραγματοποιούνται από 1 Ιανουαρίου 1982 και μετά.

10. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 31 του Ν.Δ. 3323/1955 προσθέτεται δεύτερο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται ανάλογα και για τα καθαρά κέρδη που προκύπτουν από τη διάθεση εφημερίδων και περιοδικών, τα οποία αποκτούν οι εφημεριδοπώλες που είναι γραμμένοι στις οικείες επαγγελματικές Ενώσεις».

Άρθρο 4.

Διαρρύθμιση κλιμακίων και συντελεστών φόρου.

1. Η παράγραφος 1 και το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τὸ εἰσόδημα ποὺ ἀπομένει μετὰ τὶς μειώσεις καὶ τὶς ἐκπτώσεις, ποὺ ἐνεργοῦνται ἀπὸ τὸ συνολικὸ εἰσόδημα τοῦ ὑπόχρεου, ὑποβάλλεται σὲ φόρο μὲ βάση τὴν ἀκόλουθη φορολογικὴ κλίμακα:

Κλιμάκιο εἰσοδήματος	Φορολογικὸς συντ/στής	Φόρος κλιμακίου	Σύνολο Εἰσοδήματος	Σύνολο Φόρου
80.000	—	—	80.000	—
44.000	11	4.840	124.000	4.840
44.000	14	6.160	168.000	11.000
44.000	17	7.480	212.000	18.480
44.000	20	8.800	256.000	27.280
75.000	23	17.250	331.000	44.530
75.000	26	19.500	406.000	64.030
75.000	30	22.500	481.000	86.530
75.000	34	25.500	556.000	112.030
150.000	38	57.000	706.000	169.030
150.000	42	63.000	856.000	232.030
300.000	46	138.000	1.156.000	370.030
300.000	50	150.000	1.456.000	520.030
1.500.000	54	810.000	2.956.000	1.330.030
1.500.000	58	870.000	4.456.000	2.200.030
Ὑπερβάλλον	60			

Τὸ ποσὸ τοῦ φόρου τὸ ὁποῖο προκύπτει μὲ βάση τὴν παραπάνω φορολογικὴ κλίμακα γιὰ τὸ φορολογούμενο μειώνεται κατὰ τὰ ἑξῆς ποσά:

α) τέσσερις χιλιάδες ὀκτακόσιες (4.800) δραχμὲς γιὰ τὴ σύζυγο ποὺ δὲν ἀποκτᾶ φορολογητέο εἰσόδημα,

β) ἕξι χιλιάδες πεντακόσιες (6.500) δραχμὲς γιὰ τὸ πρῶτο τέκνο, ὀκτὼ χιλιάδες (8.000) δραχμὲς γιὰ τὸ δεύτερο τέκνο, ἐννιὰ χιλιάδες πεντακόσιες (9.500) δραχμὲς γιὰ τὸ τρίτο τέκνο, εἴκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμὲς γιὰ τὸ τέταρτο τέκνο καὶ γιὰ κάθε τέκνο μετὰ τὸ τέταρτο,

γ) δύο χιλιάδες (2.000) δραχμές, γιὰ καθένα ἀπὸ τὰ λοιπὰ πρόσωπα,

δ) τέσσερις χιλιάδες ὀκτακόσιες (4.800) δραχμὲς προκειμένου γιὰ τὰ πρόσωπα ποὺ ἔχουν δικαίωμα ἔκπτωσης πενταπλάσιου ἀφορολόγητου ποσοῦ, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἡ μείωση τοῦ φόρου ποὺ καθορίζεται στὶς παραπάνω περιπτώσεις α', β' καὶ γ' ἐνεργεῖται ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ποὺ ἀναφέρονται σ' αὐτὲς βαρύνουν τὸ φορολογούμενο, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἄν, μετὰ τὴν ἐνέργεια τῶν ἐκπτώσεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος, τὸ ποσὸ τοῦ εἰσοδήματος ποὺ ἀπομένει στὸ φορολογούμενο εἶναι μέχρις ὀγδόντα χιλιάδες (80.000) δραχμές, τοῦτο πολλαπλασιάζεται μὲ συντελεστὴ ἕξι τὰ ἑκατὸ (6%), τὸ ποσὸ ποὺ προκύπτει ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸ ποσὸ τῶν τεσσάρων χιλιάδων ὀκτακοσίων (4.800) δραχμῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπο ποὺ ἀπομένει ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ φόρο τῆς συζύγου του.

Ἄν, μετὰ τὴν ἐνέργεια τῶν ἐκπτώσεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος, τὸ ποσὸ τοῦ εἰσοδήματος ποὺ ἀπομένει στὴ σύζυγο, ἀφοῦ πολλαπλασιαστεῖ μὲ συντελεστὴ ἕξι τὰ ἑκατὸ (6%), δίνει ποσὸ μικρότερο ἀπὸ τέσσερις χιλιάδες ὀκτακόσιες (4.800) δραχμές, ἡ διαφορὰ μεταφέρεται γιὰ νὰ ἐκπέσει ἀπὸ τὸ φόρο τοῦ συζύγου.

Ἂν μὲ βάση τὴ φορολογικὴ κλίμακα δὲν προκύπτει ποσὸ φόρου γιὰ τὸ εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου ἢ τὸ ποσὸ αὐτὸ εἶναι κατώτερο ἀπὸ τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν παραπάνω μειώσεων, ὁλόκληρο τὸ ποσὸ τῶν μειώσεων ἢ ἡ διαφορὰ ποὺ προκύπτει μειώνει τὸ ποσὸ τοῦ φόρου ποὺ προκύπτει μὲ βάση τὴ φορολογικὴ κλίμακα στὸ εἰσόδημα τῆς συζύγου του.

Ἡ μείωση τοῦ φόρου ποὺ ὁρίζεται στὴν παροῦσα παράγραφο γιὰ τοὺς ἀνιόντες τῆς συζύγου, τοὺς ἄγαμους ἀδελφοὺς καὶ τὶς ἄγαμες ἀδελφές της, ὅπως καὶ γιὰ τοὺς ὥς τὴ συμπλήρωση τῆς ἡλικίας τῶν δεκαέξι ἐτῶν ὀρφανοὺς ἀπὸ πατέρα καὶ μητέρα συγγενεῖς της μέχρι τρίτου βαθμοῦ, ἐνεργεῖται στὸ σύνολό της ἀπὸ τὸ ποσὸ τοῦ φόρου ποὺ προκύπτει στὸ εἰσόδημα τῆς συζύγου μὲ βάση τὴ φορολογικὴ κλίμακα, ἐφ' ὅσον αὐτὴ τὸ ζητήσει μὲ τὴ δήλωση φορολογίας εἰσοδήματος.

Ἂν γιὰ τὴ σύζυγο δὲν προκύπτει φόρος ἢ τὸ συνολικὸ ποσὸ αὐτῶν τῶν μειώσεων εἶναι μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ποσὸ τοῦ φόρου ποὺ προκύπτει γιὰ τὴ σύζυγο, ὁλόκληρο τὸ ποσὸ τῶν μειώσεων ἢ ἡ διαφορὰ μειώνει τὸ ποσὸ τοῦ φόρου ποὺ προκύπτει στὸ εἰσόδημα τοῦ συζύγου μὲ βάση τὴ φορολογικὴ κλίμακα.

Ἂν τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν παραπάνω μειώσεων εἶναι μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ φόρο ὁ ὁποῖος προκύπτει στὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς συζύγου του, ἡ διαφορὰ δὲν ἐπιστρέφεται οὔτε συμψηφίζεται.

2. Ὅταν τὸ φορολογητέο εἰσόδημα περιέχει καὶ εἰσόδημα ἀπὸ κινητὲς ἀξίες ἢ ἀπὸ κέρδη μεριδίων ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης ἢ ἀπὸ κέρδη ἑτερόρρυθμων ἑταίρων, τὸ εἰσόδημα αὐτό, χωρὶς τὸν ὑπολογισμὸ τῶν ἐκπτώσεων τοῦ ἄρθρου 8 ὑποβάλλεται καὶ σὲ συμπληρωματικὸ ἀναλογικὸ φόρο, ὁ ὁποῖος ὁρίζεται σὲ ποσοστὸ τρία τὰ ἑκατὸ (3%)».

2. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«7. Σὲ περίπτωση θανάτου τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς συζύγους, τὸ ποσὸ τῶν τεσσάρων χιλιάδων ὀκτακοσίων (4.800) δραχμῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ ποσὸ τοῦ φόρου τὸ ὁποῖο προκύπτει στὸ εἰσόδημα τοῦ συζύγου ποὺ ἐπιζεῖ καὶ διατελεῖ σὲ κατάσταση χηρείας, ἐφ' ὅσον αὐτὸς ἔχει ἕνα τουλάχιστο τέκνο ποὺ δὲ συμπλήρωσε τὰ δώδεκα χρόνια τῆς ἡλικίας του, καὶ τὸ ὁποῖο τὸν βαρύνει».

3. Προκειμένου νὰ ἐξευρεθεῖ ὁ φόρος ποὺ ἀναλογεῖ στὸ συνολικὸ καθαρὸ εἰσόδημα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ ἱπτάμενου προσωπικοῦ τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας, σὲ περίπτωση ποὺ τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἀποκτοῦν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀμοιβές τους γιὰ τὶς ὑπηρεσίες τους σὲ ἐμπορικὰ πλοῖα ἢ ὡς ἱπτάμενοι, ἀντίστοιχα, καὶ εἰσοδήματα ἀπὸ τὶς πηγὲς Α' ὥς Ζ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, τὸ ποσὸ τοῦ φόρου ποὺ ἀναλογεῖ μὲ βάση τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀθροίζεται μὲ τὸ ποσὸ τοῦ φόρου ποὺ ἀναλογεῖ ἐπιμεριστικὰ στὰ ἄλλα εἰσοδήματα τοῦ ὑποχρέου.

Γιὰ τὴν ἐξεύρεση τοῦ φόρου ποὺ ἀναλογεῖ ἐπιμεριστικὰ στὰ ἄλλα εἰσοδήματα τοῦ ὑπόχρεου ἐπιμερίζεται ὁ φόρος ποὺ προκύπτει στὸ συνολικὸ εἰσόδημά του, μὲ βάση τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀνάλογα μὲ τὰ ποσὰ τῶν ἀμοιβῶν του, ὡς ἀξιωματικοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἢ ὡς ἱπτάμενου προσωπικοῦ τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας, καὶ τῶν εἰσοδημάτων του ἀπὸ τὶς πηγὲς Α' ὥς Ζ.'

4. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται καὶ προσθέτεται νέα παράγραφος 5 ὡς ἑξῆς:

«4. Τὰ χρηματικὰ ποσὰ ποὺ καταβάλλονται στοὺς ποδοσφαιριστὲς ἀπὸ τὶς ποδοσφαιρικὲς Ἀνώνυμες Ἑταιρεῖες ἢ τὰ ἀναγνωρισμένα ἀθλητικὰ σωματεῖα κατὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ συμβολαίου μεταγραφῆς ἢ τὴν ἀνανέωση τοῦ συμβολαίου συνεργασίας φορολογοῦνται αὐτοτελῶς μὲ συντελεστὴ φόρου τριάντα τὰ ἑκατὸ (30%), πλέον εἰσφορᾶς ΟΓΑ δέκα πέντε τὰ ἑκατὸ (15%) στὸ ποσὸ τοῦ φόρου. Τὰ ποσὰ φόρου καὶ εἰσφορᾶς ΟΓΑ στὸ φόρο ποὺ προκύπτουν παρακρατοῦνται κατὰ τὴν πληρωμή.

Γιὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ φόρου καὶ τῆς εἰσφορᾶς ΟΓΑ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ παρόντος.

5. Χρηματικὰ ποσὰ ἀπὸ τρεῖς (3) μηνιαίους μισθοὺς καὶ πάνω ποὺ καταβάλλονται ἐφάπαξ ἀπὸ τὸν ἐργοδότη σὲ μισθωτό, ὕστερα ἀπὸ τὴ συμπλήρωση δέκα (10) ἐτῶν απασχόλησής του σ' αὐτόν, λογίζονται ὡς εἰσόδημα ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες. Τὰ ἐφάπαξ αὐτὰ ποσὰ κατανέμονται γιὰ νὰ

φορολογηθοῦν σὲ τρία (3) ἴσα μέρη, καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα προσαυξάνει τὶς ἀποδοχὲς τοῦ ἔτους τῆς καταβολῆς καὶ τῶν ἀμέσως δύο (2) προηγούμενων τῆς καταβολῆς ἐτῶν.

Ἡ παρακράτηση τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἐνεργεῖται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρο 5.

Ἐξωλογιστικὸς προσδιορισμὸς κερδῶν.

1. Στὸ ἄρθρο 36 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προσθέτονται δύο νέες παράγραφοι 3 καὶ 4 οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«3. Ἐξαιρετικὰ γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν περίπτωση γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 33α καὶ τηροῦν ἀκριβῆ βιβλία καὶ στοιχεῖα πρώτης κατηγορίας τοῦ Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων ἢ δὲν τηροῦν βιβλία γιατί δὲν ἔχουν ὑποχρέωση τήρησης αὐτῶν, λόγω ὕψους ἀγορῶν, ἐφ' ὅσον περιέχονται στὸν εἰδικὸ πίνακα τοῦ ἑπόμενου ἐδαφίου, τὰ καθαρὰ κέρδη προσδιορίζονται ἐξωλογιστικά, μὲ πολλαπλασιασμὸ τῶν ἀγορῶν ἐπὶ ἕνα μοναδικό, εἰδικὸ συντελεστὴ καθαροῦ κέρδους κατὰ γενικὲς κατηγορίες ἐπιχειρήσεων.

Οἱ συντελεστὲς καθαροῦ κέρδους ἐπὶ ἀγορῶν περιέχονται σὲ εἰδικὸ πίνακα, ποὺ καταρτίζεται μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἂν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ προσκομίζει ὁ φορολογούμενος προκύπτει ὅτι ἀπὸ γεγονότα ἀνώτερης βίας τὸ πραγματικὸ κέρδος εἶναι κατώτερο αὐτοῦ ποὺ προσδιορίζεται μὲ ἐφαρμογὴ τοῦ μοναδικοῦ συντελεστῆ, τὸ κέρδος αὐτὸ μπορεῖ νὰ καθορίζεται μὲ χρήση κατώτερου συντελεστῆ ὄχι ὅμως κατώτερου ἀπὸ τὸ μηδέν.

4. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου:

α) γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ τηροῦν ἀκριβῆ βιβλία καὶ στοιχεῖα τῆς πρώτης κατηγορίας τοῦ Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων, οἱ ἀγορὲς λαμβάνονται ὅπως αὐτὲς προκύπτουν ἀπὸ τὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα τούτων,

β) γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ δὲν ἔχουν ὑποχρέωση τήρησης βιβλίων λόγω ὕψους ἀγορῶν, οἱ ἀγορὲς λαβαίνονται ὅπως αὐτὲς προκύπτουν ἀπὸ τὰ τιμολόγια ἀγορῶν τους,

γ) σὲ περίπτωση ἀλλαγῆς τῆς κατηγορίας τῶν βιβλίων καὶ στοιχείων ποὺ τηροῦνται ἀπὸ τὴν ἐπιχείρηση:

αα) ἀπὸ τὴν πρώτη κατηγορία στὴν τρίτη ἢ τέταρτη κατηγορία, οἱ ἀγορὲς τῆς τελευταίας διαχειριστικῆς περιόδου πρὶν ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τῆς κατηγορίας βιβλίων μειώνονται κατὰ τὴν ἀξία τούτων ποὺ ἐμφανίζεται στὴν ἀπογραφὴ ἔναρξης τῆς διαχειριστικῆς περιόδου κατὰ τὴν ὁποία ἔγινε ἡ ἀλλαγὴ τῆς κατηγορίας τῶν βιβλίων,

ββ) ἀπὸ τὴ δεύτερη κατηγορία στὴν πρώτη κατηγορία, οἱ ἀγορὲς ποὺ πραγματοποιήθηκαν κατὰ τὴ διαχειριστικὴ περίοδο στὴν ὁποία τηρήθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ βιβλία πρώτης κατηγορίας, προσαυξάνονται μὲ τὴν ἀξία τῶν ἐμπορεύσιμων ἀγαθῶν ποὺ ἀποδειγμένα δὲ διατέθηκαν ἢ δὲ χρησιμοποιήθηκαν κατὰ τὶς διαχειριστικὲς περιόδους στὶς ὁποῖες τηρήθηκαν βιβλία δεύτερης κατηγορίας,

γγ) ἀπὸ τὴν τρίτη ἢ τέταρτη κατηγορία στὴν πρώτη κατηγορία οἱ ἀγορὲς ποὺ πραγματοποιήθηκαν κατὰ τὴ διαχειριστικὴ περίοδο στὴν ὁποία τηρήθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ βιβλία πρώτης κατηγορίας προσαυξάνονται μὲ τὴν ἀξία τῶν ἐμπορεύσιμων ἀγαθῶν ποὺ ἐμφανίζονται στὴν τελευταία ἀπογραφὴ λήξης».

2. Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1982.

Ἄρθρο 6.

Τροποποιήσεις τεκμηρίων.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὰ χρηματικὰ ποσὰ ποὺ διαθέτονται κάθε χρόνο γιὰ τὴν ἀγορὰ αὐτοκινήτων, πλοίων ἀναψυχῆς, σκαφῶν ἀναψυχῆς, ἀεροσκαφῶν καὶ κινητῶν πραγμάτων μεγάλης ἀξίας, μὲ ἐξαίρεση α) ἐκείνων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἄμεσο ἀντικείμενο τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητας, β) τῶν μηχανημάτων καὶ γ) τῶν αὐτοκινήτων δημόσιας χρήσης, λογίζονται ὡς ἐτήσια τεκμαρτὴ δαπάνη τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς συζύγου του, ἡ ὁποία προσαυξάνει τὴν τεκμαρτὴ δαπάνη ποὺ προσδιορίζεται μὲ βάση τὸ ἄρθρο 12».

2. Ὁ πίνακας τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς περίπτωσης Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978, γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς ἐτήσιας τεκμαρτῆς δαπάνης μὲ βάση τοὺς φορολογήσιμους ἵππους τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσης, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Φορολογήσιμοι ἵπποι αὐτοκινήτου	Ἐτήσια τεκμαρτὴ δαπάνη
μέχρι καὶ 7	330.000
8	400.000
9	480.000
10	570.000
11	660.000
12	770.000
13	920.000
14	1.100.000
15	1.400.000
16	1.700.000
17	1.950.000
18	2.200.000
19	2.500.000
20	2.800.000
21	3.050.000
22	3.350.000
23 καὶ πάνω	3.700.000»

3. Τὸ ἕκτο ἐδάφιο τῆς περίπτωσης Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Σὲ περίπτωση ποὺ ὁ φορολογούμενος, ἡ σύζυγος ἢ τὰ προστατευόμενα μέλη διαθέτουν δεύτερο ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο ἰδιωτικῆς χρήσης, ἡ τεκμαρτὴ δαπάνη ποὺ προκύπτει μὲ βάση τὴν ἱπποδύναμη αὐτοῦ, προσαυξάνεται κατὰ πενήντα τὰ ἑκατὸ (50%) καὶ γιὰ κάθε ἕνα πέρα ἀπὸ τὸ δεύτερο αὐτοκίνητο ἡ ἐτήσια τεκμαρτὴ δαπάνη προσαυξάνεται κατὰ ὀγδόντα τὰ ἑκατὸ (80%)».

4. Ἡ περίπτωση Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 καταργεῖται.

5. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 820/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Τὸ ἐτήσιο συνολικὸ ποσὸ τεκμαρτῆς δαπάνης διαβίωσης ποὺ προσδιορίζεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου μπορεῖ νὰ ἀμφισβητηθεῖ ἀπὸ τὸ φορολογούμενο, ὁ ὁποῖος φέρει καὶ τὸ βάρος τῆς ἀπόδειξης τῶν ἰσχυρισμῶν του».

6. Στὸ ἄρθρο 13 τοῦ Ν. 820/1978 προσθέτεται νέα παράγραφος 3 ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«3. Δὲν ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῆς περίπτωσης α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 στὴν περίπτωση ποὺ ὁ φορολογούμενος, ἡ σύζυγός του καὶ τὰ πρόσωπα ποὺ συνοικοῦν καὶ τὸν βαρύνουν εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι ἑνὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσης μέχρι καὶ ὀκτὼ (8) φορολογήσιμων ἵππων. Ἡ ἐξαίρεση αὐτὴ δὲν ἰσχύει ὅταν αὐτοὶ εἶναι κύριοι ἢ κάτοχοι καὶ ἄλλου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσης ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἱπποδύναμή του».

7. Ἡ διάταξη τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1982.

Άρθρο 7.

Αναπροσαρμογή συντελεστών φόρου νομικών προσώπων και μερισμάτων.

1. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 3843/1958 «περί φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων» αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Για τις ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες, τις αλλοδαπές εταιρείες και οργανισμούς που αποβλέπουν στην απόκτηση οικονομικών ωφελημάτων καθώς και για τις δημόσιες, δημοτικές και κοινοτικές επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα, σαράντα πέντε τα εκατό (45%)».

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται στο καθαρό εισόδημα ή κέρδος που προκύπτει από ισολογισμούς ή διαχειρίσεις που κλείνουν μετά τις 30 Δεκεμβρίου 1981.

3. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 15 του Ν.Δ. 3843/1958 αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, αν δικαιούχος του εισοδήματος της πηγής αυτής είναι πρόσωπο από εκείνα που αναφέρονται στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του παρόντος, που δεν έχει όμως μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται ίσο με σαράντα πέντε τα εκατό (45%) στο καθαρό φορολογητέο ποσό και η εισφορά υπέρ του ΟΓΑ ίση με δεκαπέντε τα εκατό (15%) στο φόρο».

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 10 του Α.Ν. 148/1967 «περί μέτρων προς ενίσχυσιν της κεφαλαιαγοράς» αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για τα μερίσματα από μετοχές, κοινές ή προνομιούχες, ισχύει το ακόλουθο φορολογικό καθεστώς, ανεξάρτητα αν ο μέτοχος είναι ημεδαπό ή αλλοδαπό φυσικό ή νομικό πρόσωπο:

α) Στα μερίσματα που προέρχονται από μετοχές εισαγμένες στο Χρηματιστήριο τέσσερις (4) τουλάχιστο μήνες πριν από τη λήξη της χρήσης στην οποία αναφέρεται το μέρισμα, παρακρατείται ο φόρος με συντελεστή σαράντα δύο τα εκατό (42%), αν τα μερίσματα προέρχονται από μετοχές, οι οποίες έγιναν ονομαστικές πριν από τη λήξη της χρήσης στην οποία αναφέρεται το μέρισμα και παραμένουν ονομαστικές κατά τη διάρκεια που ισχύει το άρθρο αυτό και σαράντα πέντε τα εκατό (45%) αν προέρχονται από ανώνυμες μετοχές, χωρίς καμιά άλλη επιβάρυνση.

Ο υπολογισμός του παρακρατούμενου, σύμφωνα με τα πιο πάνω, φόρου γίνεται μετά από έκπτωση αφορολόγητου ποσού είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμών το χρόνο για κάθε μέτοχο για τα μερίσματα που εισπράττει από την ίδια ανώνυμη εταιρεία. Το αφορολόγητο ποσό για κάθε μέτοχο δεν μπορεί να ξεπεράσει συνολικά τις εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές, όταν τα μερίσματα προέρχονται από περισσότερες ανώνυμες εταιρείες. Η έκπτωση του αφορολόγητου ποσού γίνεται, εφ' όσον ο μέτοχος που εισπράττει το μέρισμα δηλώσει με υπεύθυνη δήλωσή του στην εταιρία ότι δεν έχει απαλλαγεί από την προείσπραξη του φόρου, με βάση τη διάταξη αυτή, κατά την είσπραξη μερισμάτων από άλλες ανώνυμες εταιρείες που αναφέρονται στην ίδια χρήση για ποσό μερισμάτων μεγαλύτερο από εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές, στο οποίο περιλαμβάνεται και το αφορολόγητο ποσό που ζητάει ο μέτοχος με τη δήλωσή του αυτή.

β) Στα μερίσματα που προέρχονται από μετοχές που δεν είναι εισαγμένες στο Χρηματιστήριο, παρακρατείται φόρος, χωρίς καμιά έκπτωση αφορολόγητου ποσού, με συντελεστή σαράντα εφτά τα εκατό (47%), αν τα μερίσματα προέρχονται από μετοχές οι οποίες έγιναν ονομαστικές πριν από τη λήξη της χρήσης στην οποία αναφέρεται το μέρισμα και παραμένουν ονομαστικές κατά τη διάρκεια που ισχύει το άρθρο αυτό και πενήντα τρία τα εκατό (53%), αν προέρχονται από ανώνυμες μετοχές, χωρίς καμιά άλλη επιβάρυνση».

5. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται για τα μερίσματα και προμερίσματα που αποκτούν οι μέτοχοι από 1 Ιανουαρίου 1982 και μετά.

ΙΙ. Αναπροσαρμογή αξίας ακινήτων των επιχειρήσεων.

Άρθρο 8.

Επιβολή εφάπαξ φόρου υπεραξίας.

Επιβάλλεται εφάπαξ φόρος στην υπεραξία που προκύπτει από την αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων (γηπέδων και κτηρίων) ορισμένων επιχειρήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις των πιο κάτω άρθρων.

Άρθρο 9.

Επιχειρήσεις που υποχρεώνονται σε αναπροσαρμογή.

Σε αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων υποχρεώνονται όλες οι επιχειρήσεις, οι οποίες κατά το χρόνο της αναπροσαρμογής τηρούν υποχρεωτικά από το νόμο βιβλία τέταρτης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή που λειτουργούν, ή αν είναι ημεδαπές ή αλλοδαπές ή αν υπάγονται στις διατάξεις οποιουδήποτε νόμου ή σε οποιοδήποτε φορολογικό καθεστώς.

Άρθρο 10.

Αναπροσαρμογή της αξίας γηπέδων και κτηρίων.

1. Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 του παρόντος νόμου υποχρεώνονται μέχρι 31 Μαΐου 1982 να αναπροσαρμόσουν εφάπαξ την αξία των γηπέδων και κτηρίων που έχουν στην κυριότητά τους. Η αναπροσαρμογή θα γίνει με πολλαπλασιασμό της αξίας κτήσης, συμπλήρωσης και βελτίωσης των γηπέδων και κτηρίων με τους πιο κάτω συντελεστές:

α) Η αξία των ακινήτων που αποκτήθηκαν μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1974 με συντελεστή τέσσερα (4), προκειμένου για γήπεδα και τρία (3), προκειμένου για κτήρια.

β) Η αξία των ακινήτων που αποκτήθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1975 μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1976 με συντελεστή τρία (3), προκειμένου για γήπεδα και δύο και είκοσι εκατοστά (2,20), προκειμένου για κτήρια.

γ) Η αξία των ακινήτων που αποκτήθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1977 μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1978 με συντελεστή δύο (2), προκειμένου για γήπεδα και ένα και εξήντα εκατοστά (1,60), προκειμένου για κτήρια.

δ) Η αξία των ακινήτων που αποκτήθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1979 μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1979 με συντελεστή ένα και εξήντα εκατοστά (1,60), προκειμένου για γήπεδα και ένα και σαράντα εκατοστά (1,40), προκειμένου για κτήρια.

ε) Η αξία των ακινήτων που αποκτήθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1980 μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1980 με συντελεστή ένα και τριάντα εκατοστά (1,30), προκειμένου για γήπεδα και ένα και είκοσι εκατοστά (1,20), προκειμένου για κτήρια.

Η αξία των ακινήτων που αποκτήθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1981 και μετά δεν υπόκειται σε αναπροσαρμογή.

2. Οι αποσβέσεις στην αξία κάθε κτηρίου που έχουν γίνει μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980 αναπροσαρμόζονται στο σύνολό τους, με βάση τους συντελεστές που προβλέπονται από την προηγούμενη παράγραφο, ανάλογα με το χρόνο κτήσης αυτού.

3. Με την αναπροσαρμογή των αποσβέσεων, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, δεν τροποποιούνται τα οικονομικά αποτελέσματα των επιχειρήσεων, τα οποία προέκυψαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980.

Άρθρο 11.

Αξία που υπόκειται σε αναπροσαρμογή.

1. Ως αξία κτήσης των ακινήτων που αποκτήθηκαν μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1974, για την εφαρμογή του προ-

ηγούμενου άρθρου, λαβαίνεται ή άξία πού προέκυψε μετά τήν άναπροσαρμογή αυτών μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977 «περί τροποποιήσεως, άντικαταστάσεως καί συμπληρώσεως φορολογικών καί άλλων τινών διατάξεων».

Ειδικά γιά τίς επιχειρήσεις πού προήλθαν άπό μετατροπή ή συγχώνευση μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν.Δ. 3765/1957 «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεων τοϋ Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας τοϋ εισοδήματος», τοϋ άρθρου 4 τοϋ Ν.Δ. 4002/1959 «περί λήψεως φορολογικών καί άλλων τινών μέτρων πρός ένίσχυσιν τών παραγωγικών έπενδύσεων», τοϋ άρθρου 3 τοϋ Ν.Δ. 4256/1962 «περί ίδρύσεως καί έπεκτάσεως βιομηχανιών καί βιοτεχνιών καί άλλων τινών διατάξεων», τοϋ άρθρου 6 τοϋ Α.Ν. 543/1968 «περί παροχής ειδικών άπαλλαγών καί έκπτώσεων είς ξενοδοχειακάς έπιχειρήσεις» καί τοϋ Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων διά τήν συγχώνευσιν ή μετατροπήν έπιχειρήσεων πρός δημιουργίαν μεγάλων οίκονομικών μονάδων» μέχρι καί τήν 31 Δεκεμβρίου 1974, οί όποιες σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977 έλαβαν ώς βάση γιά τήν άναπροσαρμογή τήν άξία κτήσης τών άκινήτων πού έμφανιζόταν στά διπλογραφικά βιβλία τών μετατρεπομένων ή συγχωνευομένων έπιχειρήσεων, λαβαίνεται ώς άξία κτήσης αυτών γιά τήν εφαρμογή τοϋ προηγούμενου άρθρου, ή άξία πού προέκυψε μετά τήν άναπροσαρμογή τους μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977, όταν οί άναπροσαρμοσμένες άξίες αυτών ήταν μεγαλύτερες άπό αυτές πού ήταν καταχωρημένες στήν πρώτη επίσημη άπογραφή τής νέας επιχείρησης. Στήν περίπτωση πού οί άξίες τών άκινήτων αυτών πού είχαν άναπροσαρμοσθεί ήταν μικρότερες, λαβαίνεται ώς άξία κτήσης αυτών, ή άξία πού είναι καταχωρημένη στήν πρώτη επίσημη άπογραφή τής νέας επιχείρησης.

2. Γιά τίς επιχειρήσεις πού δέν είχαν υποχρέωση νά άναπροσαρμόσουν τήν άξία τών άκινήτων τους μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977, ώς άξία κτήσης τών άκινήτων πού άποκτήθηκαν μέχρι καί τήν 31 Δεκεμβρίου 1974, γιά τήν εφαρμογή τοϋ προηγούμενου άρθρου, λαβαίνεται ή άξία πού εμφανίζεται στά βιβλία τής επιχείρησης τήν 31.12.1974.

3. Γιά τίς άνώνυμες εταιρείες πού είχαν άναπροσαρμόσει τήν άξία τών άκινήτων τους μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Α.Ν. 148/1967 καί τών Ν.Δ. 1229/1972 καί 1314/1972, εφ' όσον οί άναπροσαρμοσμένες άξίες τών άκινήτων τους πού προέκυψαν μέ τίς διατάξεις αυτές ήταν μεγαλύτερες τών άναπροσαρμοσμένων άξιών πού προέκυψαν μέ τήν εφαρμογή τών διατάξεων τοϋ Ν. 542/1977, ώς άξία κτήσης αυτών, γιά τήν εφαρμογή τοϋ προηγούμενου άρθρου, λαβαίνεται ή άξία πού προέκυψε μετά τήν άναπροσαρμογή αυτών μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Α.Ν. 148/1967 καί τών Ν.Δ. 1229/1972 καί 1314/1972.

4. Γιά τίς επιχειρήσεις πού προήλθαν άπό μετατροπή ή συγχώνευση μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν.Δ. 1297/1972 άπό 1 Ιανουαρίου 1975 καί μετά, ώς άξία κτήσης τών άκινήτων πού εισφέρθηκαν γιά τήν άναπροσαρμογή λαβαίνεται ή άξία πού καταχωρήθηκε στήν πρώτη επίσημη άπογραφή τής νέας επιχείρησης.

5. Οί επιχειρήσεις πού άναφέρονται στήν παράγραφο 1 τοϋ παρόντος καί οί όποιες, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977, έλαβαν ώς βάση γιά τήν άναπροσαρμογή, τήν άξία κτήσης τών άκινήτων πού εμφανιζόταν στά διπλογραφικά βιβλία τών μετατρεπόμενων ή συγχωνευόμενων επιχειρήσεων, μπορούν νά λάβουν ώς άξία κτήσης τών γηπέδων τους, γιά τήν εφαρμογή τοϋ προηγούμενου άρθρου, τήν άξία πού προέκυψε μετά τήν άναπροσαρμογή αυτών μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977 καί οί επιχειρήσεις πού άναφέρονται στήν παράγραφο 4 τοϋ παρόντος, τήν άξία κτήσης τών γηπέδων, όπως αυτή διαμορφώθηκε μετά τήν άναπροσαρμογή αυτών μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977, πού προκύπτει άπό τά διπλογραφικά βιβλία τών μετατρεπόμενων ή συγχωνευόμενων επιχειρήσεων.

Οί άνώνυμες εταιρίες πού άναφέρονται στήν παράγραφο 3 τοϋ παρόντος, μπορούν νά λάβουν ώς άξία κτήσης τών γηπέδων τους, γιά τήν εφαρμογή τοϋ προηγούμενου άρθρου, τήν άξία πού προέκυψε μετά τήν άναπροσαρμογή αυτών μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977, εφ' όσον οί εταιρίες αυτές είχαν επιλέξει γιά φορολογία τήν υπεραξία τών γηπέδων πού προέκυψε μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ Ν. 542/1977.

Άρθρο 12.

Απαλλαγές καί εξαιρέσεις άπό τήν άναπροσαρμογή.

1. Δέν υποχρεώνονται σέ άναπροσαρμογή:

α) Οί δημόσιες, δημοτικές καί κοινοτικές επιχειρήσεις καί εκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

β) Ή Αγροτική Τράπεζα τής Ελλάδας.

γ) Οί γεωργικοί συνεταιρισμοί καί ενώσεις κάθε βαθμού, καθώς καί οί κοινοπραξίες τοϋ Ν. 479/1943 «περί άναδιοργανώσεως τής Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Γεωργικών Συνεταιρισμών καί τροποποιήσεως διατάξεών τινων τής «περί Γεωργικών Συνεταιρισμών Οργανώσεως νομοθεσίας», τοϋ άρθρου 60 τοϋ Ν. 921/1979 «περί γεωργικών συνεταιρισμών» καί τοϋ Ν.Δ. 3874/1958 «περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως ενίων τών «περί Αγροτικής Τραπέζης τής Ελλάδος κλπ. κειμένων διατάξεων», καθώς καί οί οποιασδήποτε μορφής εταιρείες, στίς όποιες μετέχουν μόνο γεωργικές συνεταιριστικές οργανώσεις ή εταιρίες τών οργανώσεων αυτών ή καί ή Αγροτική Τράπεζα τής Ελλάδας, οί άτυπες κοινοπραξίες μεταξύ τής Αγροτικής Τράπεζας τής Ελλάδας καί γεωργικών συνεταιρισμών. Επίσης, οί εταιρείες πού άνήκουν στίς συνεταιριστικές οργανώσεις ή στήν Αγροτική Τράπεζα τής Ελλάδας κατά ποσοστό τουλάχιστον εξήντα τά εκατό (60%).

δ) Οί οικοδομικοί συνεταιρισμοί γιά τά άκίνητα πού προορίζονται γιά διανομή στά μέλη τους.

ε) Οί επιχειρήσεις πού βρίσκονται τήν 8 Μαρτίου 1982 σέ εκκαθάριση, εφ' όσον κατά τό χρόνο τής άναπροσαρμογής δέν έχει συμπληρωθεί τριετία (3) άπό τό χρόνο πού έχουν τεθεί σέ εκκαθάριση.

2. Εξαιρούνται άπό τήν άναπροσαρμογή:

α) Τά άκίνητα πού άνήκουν στήν Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως (Ε.Τ.Β.Α.), τά όποια βρίσκονται στίς βιομηχανικές περιοχές πού προβλέπονται άπό τό Ν. 4458/1965 «περί βιομηχανικών περιοχών».

β) Τά κτήρια τών μεταλλευτικών καί λατομικών επιχειρήσεων πού βρίσκονται σέ ξένο έδαφος, οί χώροι εναπόθεσης στείρων ή λυμάτων σέ έδαφος κυριότητας τών επιχειρήσεων αυτών καθώς καί οί ιδιόκτητοι χώροι, πού ή επιφάνειά τους μέχρι τό χρόνο τής άναπροσαρμογής έχει σημαντικά άλλοιωθεί άπό τήν εξόρυξη τοϋ μεταλλεύματος.

γ) Τά κτήρια καί τό 1/2 τής άξίας τών γηπέδων τών ξενοδοχειακών επιχειρήσεων πού τούς άνήκουν κατά κυριότητα καί τά χρησιμοποιούν γιά τουριστική εκμετάλλευση καί στά όποια έχουν κατασκευασθεί έργα πού εξυπηρετούν τίς λειτουργικές άνάγκες αυτών, όπως τό κυρίως κτήριο τοϋ ξενοδοχείου καί λοιποί χώροι στάθμευσης αυτοκινήτων, χώροι άθλοπαιδιών κ.λ.π.

Άρθρο 13.

Εμφάνιση τής υπεραξίας.

1. Από τήν υπεραξία πού προκύπτει μέ βάση τίς διατάξεις τοϋ άρθρου 10 τοϋ παρόντος, αφαιρείται τό χρεωστικό υπόλοιπο τοϋ λογαριασμού «Κέρδη καί Ζημίαι».

2. Τό υπόλοιπο ποσό υπεραξίας πού άπομένει, κεφαλαιοποιείται ώς εξής:

α) Οί άτομικές επιχειρήσεις θά κάνουν αύξηση τοϋ κεφαλαίου κατά τό χρόνο τής άναπροσαρμογής.

β) Οἱ προσωπικὲς ἑταιρεῖες καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ θὰ κάνουν αὔξηση τοῦ κεφαλαίου τους σύμφωνα μὲ ὅσα ὁρίζονται στὴν παράγραφο 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

γ) Οἱ ἑταιρεῖες περιορισμένης εὐθύνης θὰ κάνουν αὔξηση τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, μὲ ἔκδοση νέων ἑταιρικῶν μεριδίων, τὰ ὁποῖα διανέμονται δωρεὰν στοὺς παλαιοὺς ἑταίρους, κατὰ τὴν ἀναλογία τῶν μεριδίων τους.

δ) Οἱ ἀνώνυμες ἑταιρεῖες, ἀνεξάρτητα ἂν οἱ μετοχές τους εἶναι εἰσαγμένες ἢ ὄχι στὸ Χρηματιστήριο, θὰ κάνουν αὔξηση τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, εἴτε μὲ αὔξηση τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν ποὺ ὑπάρχουν, εἴτε μὲ ἔκδοση νέων μετοχῶν, εἴτε καὶ μὲ τοὺς δύο τρόπους. Οἱ νέες μετοχὲς ποὺ θὰ ἐκδοθοῦν θὰ διανεμηθοῦν δωρεὰν στοὺς παλαιοὺς μετόχους, κατὰ τὴν ἀναλογία τῶν μετοχῶν ποὺ κατέχουν.

3. Ἡ αὔξηση τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου τῶν προσωπικῶν ἑταιρειῶν, τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, καθὼς καὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῶν ἀνώνυμων ἑταιρειῶν θὰ πραγματοποιηθεῖ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982, σύμφωνα μὲ ὅσα ὁρίζονται ἀπὸ τὶς σχετικὲς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν. Σὲ περίπτωση ποὺ ἡ ἑταιρεία δὲν κάνει μέσα στὸ χρόνο αὐτὸ αὔξηση τοῦ κεφαλαίου, ἐπιβάλλονται σὲ βάρος τῶν ὑπευθύνων οἱ κυρώσεις ποὺ προβλέπουν οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Ν. 2190/1920.

Ἄρθρο 14.

Φορολογία ὑπεραξίας - Παρακράτηση φόρου.

1. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς ὑπεραξίας ποὺ ὑπόκειται σὲ φορολογία μὲ βάση τὸ ἄρθρο αὐτὸ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν ἀναπροσαρμοσμένη ἀξία κάθε ἀκινήτου ποὺ προκύπτει μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος ἢ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναπροσαρμογὴ ἀξία κτήσης τοῦ ἀκινήτου ἢ προκειμένου γιὰ κτήρια, ἡ ἀξία τῶν ἀποσβέσεων κάθε κτηρίου ποὺ ἀναπροσαρμόσθηκαν κατ' ἐφαρμογὴ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10, ὅταν οἱ ἀποσβέσεις αὐτὲς εἶναι μεγαλύτερες ἀπὸ τὴν ἀξία κτήσης τοῦ κτηρίου.

Ἀπὸ τὴν παραπάνω ὑπεραξία τῶν γηπέδων καὶ κτηρίων μπορεῖ νὰ ἀφαιρεθεῖ ἀναλογικὰ ἡ ζημία ποὺ ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ χρόνο τῆς ἀναπροσαρμογῆς νὰ συμψηφισθεῖ μὲ ἄλλα εἰσοδήματα ἢ νὰ μεταφερθεῖ γιὰ συμψηφισμὸ μὲ βάση τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν στὴ φορολογία εἰσοδήματος. Ἡ ζημία ποὺ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν ὑπεραξία δὲ συμψηφίζεται μὲ ἄλλα εἰσοδήματα, οὔτε καὶ μεταφέρεται γιὰ συμψηφισμὸ στὰ ἑπόμενα χρόνια.

2. Τὸ ὑπόλοιπο ποσὸ τῆς ὑπεραξίας φορολογεῖται μὲ συντελεστὴ ὀκτὼ τὰ ἑκατὸ (8%) γιὰ τὰ γήπεδα καὶ εἴκοσι τὰ ἑκατὸ (20%) γιὰ τὰ κτήρια.

3. Ὁ φόρος ποὺ ὀφείλεται μὲ βάση τὴν προηγούμενη παράγραφο παρακρατεῖται ἀπὸ τοὺς ἑταίρους ἢ τοὺς μετόχους, κατὰ περίπτωση. Στὶς προσωπικὲς ἑταιρίες, ἑταιρίες περιορισμένης εὐθύνης καὶ συνεταιρισμούς, παρακρατεῖται ἀπὸ τὰ κέρδη ποὺ ἀναλογοῦν σὲ κάθε ἑταῖρο ἢ μέλος, κατὰ περίπτωση, σὲ ἰσόποσες δόσεις, μέσα σὲ τέσσερα (4) χρόνια καὶ στὶς ἀνώνυμες ἑταιρίες ἀπὸ τὰ μερίσματα ποὺ καταβάλλονται κάθε χρόνο στοὺς μετόχους, σὲ ἰσόποσες δόσεις, μέσα σὲ ὀκτὼ (8) χρόνια.

4. Ἂν σὲ μιὰ διαχειριστικὴ περίοδο δὲ διανεμηθοῦν μερίσματα ἢ κέρδη, ὁ φόρος παρακρατεῖται σωρευτικὰ ἀπὸ τὰ μερίσματα ἢ κέρδη ποὺ θὰ καταβληθοῦν τὴν ἑπόμενη διαχειριστικὴ περίοδο. Ἂν στὸ τέλος τῶν τεσσάρων (4) ἐτῶν, προκειμένου γιὰ προσωπικὲς ἑταιρίες, ἑταιρίες περιορισμένης εὐθύνης καὶ συνεταιρισμοὺς ἢ τῶν ὀκτὼ (8) ἐτῶν, προκειμένου γιὰ ἀνώνυμες ἑταιρίες, δὲν ἔχει παρακρατηθεῖ τὸ σύνολο τοῦ φόρου ποὺ ὀφείλεται, τὸ ὑπόλοιπο ποσὸ ποὺ ἀπομένει καταβάλλεται στὴν ἑταιρία ἢ συνεταιρισμὸ μέσα σὲ ἕνα χρόνο ἀπὸ τοὺς ἑταίρους, μέλη ἢ μετόχους, κατὰ περίπτωση, διαφορετικὰ μετὰ τὴν προθεσμία αὐτὴ πρέπει νὰ μειωθεῖ, ἀφοῦ τηρηθοῦν οἱ διατάξεις ποὺ ἰσχύουν, τὸ ἑταιρικὸ ἢ μετοχικὸ κεφάλαιο, κατὰ περίπτωση, μέσα στὴν προθεσμία ἔξι (6) μηνῶν.

Ἄρθρο 15.

Δήλωση φόρου ὑπεραξίας - Ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

1. Σὲ ὑποβολὴ δήλωσης φόρου ὑπεραξίας ὑποχρεώνεται κάθε ἐπιχείρηση ποὺ ἔχει φορολογητέα ὑπεραξία μεγαλύτερη τῶν τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμῶν.

Ἡ δήλωση αὐτὴ ὑποβάλλεται:

α) ἀπὸ τὸ φυσικὸ πρόσωπο ἢ τὸ νόμιμο ἀντιπρόσωπό του καὶ σὲ περίπτωση θανάτου τοῦ ὑπόχρεου ἀπὸ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ,

β) ἀπὸ τὸ νόμιμο ἐκπρόσωπο γιὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα,

γ) ἀπὸ τὸν ἐκκαθαριστὴ γιὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα ποὺ βρίσκονται σὲ ἐκκαθάριση.

2. Ἡ δήλωση ὑποβάλλεται στὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο μέσα στὸν ἑπόμενο μήνα ἀπὸ τότε ποὺ ἔγινε ἡ ἀναπροσαρμογή.

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ποὺ δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς δήλωσης.

4. Ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος γιὰ τὴν παραλαβὴ τῶν δηλώσεων καὶ τὴ βεβαίωση τοῦ φόρου ποὺ ὀφείλεται μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τῆς ἕδρας τῆς ἐπιχείρησης.

Ἄρθρο 16.

Καταβολὴ φόρου - Ἐξάντληση φορολογικῆς ὑποχρέωσης.

1. Ὁ φόρος ποὺ ὀφείλεται μὲ βάση τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος καταβάλλεται ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις σὲ δεκαέξι (16) τριμηνιαῖες δόσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ πρώτη μὲ τὴν ὑποβολὴ τῆς ἐμπρόθεσμης δήλωσης.

Ὁ φόρος αὐτὸς δὲν ἀποτελεῖ δαπάνη τῆς ἐπιχείρησης καὶ δὲν ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰ κέρδη αὐτῆς οὔτε καὶ λαβαίνεται ὑπόψη γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων. Ἐπίσης, δὲ συμψηφίζεται μὲ τὸ φόρο ποὺ ὀφείλεται ἀπὸ τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα.

2. Μὲ τὴν καταβολὴ τοῦ πιὸ πάνω φόρου ἐξαντλεῖται κάθε φορολογικὴ ὑποχρέωση ἀπὸ τὸ φόρο εἰσοδήματος τῆς ἐπιχείρησης, τῶν ἑταίρων, τῶν μετόχων καὶ τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, γιὰ τὴν ὑπεραξία ποὺ φορολογήθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 14 τοῦ παρόντος καὶ δὲν ἔχουν τὰ πρόσωπα αὐτὰ δικαίωμα νὰ συναθροίσουν στὴ φορολογική τους δήλωση τὸ ποσὸ τῆς ὑπεραξίας ποὺ τοὺς ἀναλογεῖ. Εἰδικά, γιὰ τὴν ἀνώνυμη ἑταιρία ἡ ἐξάντληση τῆς φορολογικῆς ὑποχρέωσης παρέχεται μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι ἡ ἑταιρία δὲ θὰ διαλυθεῖ ἢ τὸ μετοχικό της κεφάλαιο δὲ θὰ μειωθεῖ μὲ σκοπὸ διανομῆς στοὺς μετόχους πρὶν ἀπὸ τὴν πάροδο δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τὸ χρόνο τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

3. Σὲ περίπτωση διάλυσης τῆς ἀνώνυμης ἑταιρίας ἢ μείωσης τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου της πρὶν ἀπὸ τὴν πάροδο δέκα (10) ἐτῶν, ἡ ὑπεραξία ποὺ φορολογήθηκε δὲ θεωρεῖται φορολογικὰ ὡς μετοχικὸ κεφάλαιο ποὺ ἔχει καταβληθεῖ καὶ φορολογεῖται μὲ τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν κάθε φορὰ γιὰ τὴ φορολογία εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, μετὰ τὴν ἀφαίρεση τοῦ φόρου ποὺ καταβλήθηκε μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14. Ἡ διάταξη τῆς παραγράφου αὐτῆς δὲν ἐφαρμόζεται σὲ περίπτωση διάλυσης τῆς ἑταιρίας μὲ σκοπὸ συγχώνευσης αὐτῆς μὲ ἄλλη ἐπιχείρηση καὶ ἵδρυσης νέας ἀνώνυμης ἑταιρίας ἢ σὲ περίπτωση ἐξαγορᾶς ἢ ἀπορρόφησης ἀπὸ ἄλλη ἀνώνυμη ἑταιρία.

4. Οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ἔχουν στὸ χαρτοφυλάκιό τους μετοχὲς ἄλλων ἀνώνυμων ἑταιριῶν καὶ οἱ ὁποῖες θὰ λάβουν δωρεὰν μετοχὲς ἢ θὰ ἀνταλλάξουν τὶς παλαιὲς μετοχὲς μὲ ἰσάριθμες νέες αὐξημένης ὀνομαστικῆς ἀξίας μὲ βάση τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑποχρεώνονται νὰ ἐμφανίσουν στὰ βιβλία τους τὶς νέες μετοχές, καθὼς καὶ τὸ φόρο ὑπεραξίας ποὺ τοὺς παρακρατοῦν ἀπὸ τὰ μερίσματα κάθε χρήσης.

Τὸ ποσὸ τῆς ὑπεραξίας ποὺ τυχὸν θὰ προκύψει ἐμφανίζεται σὲ λογαριασμὸ ἀποθεματικοῦ καὶ γιὰ τὸ ποσὸ αὐτὸ ἐξαντλεῖται ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωση τῆς ἐπιχείρησης μὲ τὴν καταβολὴ τοῦ φόρου ὑπεραξίας ποὺ ἀναλογεῖ σὲ αὐτό.

Στὴν περίπτωση ὅμως ποὺ ἀνώνυμη ἑταιρία διανείμει τὸ ἀποθεματικὸ αὐτὸ στοὺς μετόχους της, αὐτὸ θὰ φορολογηθεῖ μὲ τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν στὴ φορολογία εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, κατὰ τὸ χρόνο τῆς διανομῆς. Ἀπὸ τὸν ὀφειλόμενο φόρο κατὰ τὴ διανομὴ τοῦ ἀποθεματικοῦ ἀφαιρεῖται ὁ φόρος ὑπεραξίας ποὺ ἀναλογεῖ στὸ ποσὸ τοῦ ἀποθεματικοῦ ποὺ διανέμεται στοὺς μετόχους.

Ἄρθρο 17.

Διαδικασία βεβαίωσης καὶ εἴσπραξης φόρου.

Οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 50 μέχρι 59, 65, 67 καὶ 68 τοῦ Ν.Δ. 3233/1955, τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 καὶ τοῦ Ν. 4125/1960 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν διαδικασίας» ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὸ φόρο ποὺ ἐπιβάλλεται μὲ τὸ νόμο αὐτό.

Ἄρθρο 18.

Ἔκπτωση ἀποσβέσεων ποὺ ἐνεργοῦνται στὸ ποσὸ τῆς ὑπεραξίας.

1. Στὸ ποσὸ τῆς ὑπεραξίας ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἀξίας τῶν κτηρίων, μὲ βάση τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος, ἐνεργοῦνται τακτικὲς καὶ πρόσθετες ἀποσβέσεις, οἱ ὁποῖες καὶ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν ἐπιχειρήσεων μὲ βάση τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958. Ἡ ἔκπτωση τῶν ἀποσβέσεων στὸ ποσὸ τῆς ὑπεραξίας ἀρχίζει νὰ γίνεται ἀπὸ τὸν πρῶτο ἰσολογισμὸ ποὺ κλείνουν οἱ ἐπιχειρήσεις μετὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1982.

2. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς ἀναπόσβεστης ἀξίας τῶν κτηρίων ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὴν ἀξία ποὺ προκύπτει μὲ βάση τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 οἱ ἀποσβέσεις ποὺ προκύπτουν μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴ αὐτῶν μὲ βάση τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10, καθὼς καὶ οἱ ἀποσβέσεις ποὺ δὲν ἀναπροσαρμόσθηκαν.

3. Ἡ ὑπεραξία ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων μὲ βάση τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 δὲν ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων γιὰ τὸ σχηματισμὸ ἀφορολόγητων κρατήσεων ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις ὁποιουδήποτε ἀναπτυξιακοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

Ι. Φορολογία ἀκίνητης περιουσίας.

Ἄρθρο 19.

Ἀντικείμενο φόρου.

1. Ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1982 καὶ σὲ κάθε ἑπόμενο ἔτος ἐπιβάλλεται φόρος στὴν ἀκίνητη περιουσία ποὺ βρίσκεται στὴν Ἑλλάδα. Στὸ φόρο ὑποβάλλεται ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς περιουσίας ποὺ ἀνήκει σὲ φυσικὸ ἢ νομικὸ πρόσωπο καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀκίνητα ποὺ βρίσκονται στὴν Ἑλλάδα ἢ ἐμπράγματα δικαιώματα σ' αὐτά, ἐκτὸς τῆς ὑποθήκης.

2. Γιὰ νὰ ὑπολογισθεῖ ὁ φόρος:

α) Στὴν ἀκίνητη περιουσία τοῦ ἄνδρα προσθέτεται καὶ ἡ προικώα ἀκίνητη περιουσία τῆς γυναίκας, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ὁ γάμος.

β) Στὴν ἀκίνητη περιουσία τοῦ πατέρα καὶ ἂν δὲν ὑπάρχει πατέρας στὴν ἀκίνητη περιουσία τῆς μητέρας προσθέτεται ἡ ἀκίνητη περιουσία τῶν ἀνήλικων ἄγαμων τέκνων.

3. Γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ φόρου ἡ ἔννοια τοῦ ἀκινήτου λαβαίνεται ὅπως αὐτὴ δίνεται ἀπὸ τὸν Ἀστικὸ Κώδικα.

Ἄρθρο 20.

Ὑποκείμενο φόρου.

1. Κάθε φυσικὸ ἢ νομικὸ πρόσωπο, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἰθαγένεια, κατοικία ἢ τὴν ἕδρα του, φορολογεῖται γιὰ τὴν ἀκίνητη περιουσία του, ποὺ βρίσκεται στὴν Ἑλλάδα τὴν πρώτη Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους φορολογίας. Στὰ ἐπίδικα ἀκίνητα, ὑπόχρεος σὲ φόρο εἶναι ὁ νομέας τους. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ αὐτοὺς ποὺ νέμονται ἀκίνητα χωρὶς νόμιμο τίτλο. Ἂν ἀκίνητο ἐκνικηθεῖ μὲ τελεσίδικη καὶ γενικὰ ἀμετάκλητη ἀπόφαση, ὁ νομέας του, γιὰ τὸ φόρο ποὺ κατέβαλε, ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ κυρίου ποὺ ὁριστικὰ ἀναγνωρίστηκε.

2. Ὑπόχρεος σὲ φόρο εἶναι:

α) Στὶς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ὁ ἄντρας, γιὰ τὴν προικώα περιουσία τῆς γυναίκας καὶ ὁ πατέρας ἢ ἡ μητέρα, γιὰ τὴν περιουσία τῶν ἀνήλικων ἄγαμων τέκνων. Ἡ ἐξώπροικη περιουσία τῆς συζύγου φορολογεῖται χωριστά.

β) Ὁ κηδεμόνας, γιὰ τὴν ἀκίνητη περιουσία σχολάζουσας κληρονομίας.

γ) Ὁ οἰκοπεδοῦχος, γιὰ τὴν ἀξία τοῦ οἰκοπέδου, σὲ περίπτωση ἀνέγερσης πολυκατοικίας μὲ ἀντιπαροχή, μέχρι νὰ μεταβιβασθοῦν τὰ διαμερίσματα σὲ τρίτο ἢ στὸν ἐργολάβο, κατὰ τὸ ἀμάχητο τεκμήριο τῆς περίπτωσης ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἑπόμενου ἄρθρου.

Ἄρθρο 21.

Ἀπαλλαγὲς ἀπὸ τὸ φόρο.

1. Δὲ φορολογοῦνται:

α) Τὰ ἐπικείμενα τῶν ἀγροτικῶν γενικὰ ἀκινήτων, δηλαδὴ φυτεῖες, δένδρα καὶ λοιπὰ συστατικὰ τοῦ ἐδάφους καὶ τὰ κτίσματα ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ κατοικία τοῦ ἀγρότη ἢ γιὰ ἐκμετάλλευση τοῦ κτήματός του. Ὡς ἀγροτικὰ ἀκίνητα, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἄρθρων 19 ὡς 35 τοῦ παρόντος θεωροῦνται ἐκεῖνα ποὺ ἀπὸ τὴν φύση τους προορίζονται γιὰ γεωργικὴ ἢ κτηνοτροφικὴ ἐκμετάλλευση καὶ βρίσκονται ἐκτὸς σχεδίου πόλης ἢ οἰκισμοῦ, σύμφωνα μὲ τὶς σχετικὲς διατάξεις περὶ σχεδίου πόλεων, καθὼς καὶ οἱ οἰκοδομὲς ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ κατοικία τοῦ ἀγρότη καὶ βρίσκονται σὲ οἰκισμὸ μέχρι 5.000 κατοίκους.

β) Τὰ τρία τέταρτα (3/4) τῆς ἀξίας τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, τὶς ὁποῖες αὐτοκαλλιεργεῖ ἢ ἐκμεταλλεύεται, κατὰ κύριο ἐπάγγελμα, ὁ κυρίως ὑπόχρεος σὲ φόρο, ἢ ἐκμεταλλεύεται γεωργοκτηνοτροφικὴ συνεταιριστικὴ ὀργάνωση ὁποιουδήποτε βαθμοῦ ἢ ἑταιρία ποὺ συστάθηκε ἢ συνιστᾶται ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ εἴδους συνεταιριστικὲς ὀργανώσεις αὐτοτελῶς ἢ σὲ συνεργασία μὲ τὸ Δημόσιο.

γ) Τὰ τρία τέταρτα (3/4) τῆς ἀξίας τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ μέχρι 2.000 στρέμματα.

δ) Ἡ ἔλαστηση τῶν δασικῶν ἐκτάσεων ποὺ δὲν εἶναι αὐτοφυής.

ε) Τὰ ἰχθυοτροφεῖα γενικὰ καὶ τὰ δικαιώματα μεταλλειοκτησίας καὶ ἡ ἐξόρυξη ὀρυκτῶν ἢ λίθων.

στ) Τὰ κτίσματα τῶν ἀκινήτων καὶ τὰ λοιπὰ συστατικὰ τοῦ ἐδάφους, στὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ μηχανήματα καὶ γενικὰ οἱ κατασκευὲς ποὺ εἶναι συνδεμένες στερεὰ μὲ τὸ ἔδαφος καὶ τὰ ὁποῖα ἰδιοχρησιμοποιοῦνται ἀπὸ βιομηχανικές, μεταλλευτικές, λατομικές, βιοτεχνικές, ἐμπορικές, γεωργικὲς ἢ κτηνοτροφικές, ξενοδοχειακὲς καὶ ἐπαγγελματικὲς γενικὰ ἐπιχειρήσεις, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἰδιοχρησιμοποιοῦνται ἀπὸ ὅσους ἀσκοῦν ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα.

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ ἀκίνητα ποὺ ἰδιοχρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὶς πιὸ πάνω ἐπιχειρήσεις καὶ εἰσφέρθηκαν σ' αὐτὲς κατὰ χρήση.

ζ) Τὰ κτίσματα οἰκοδομῆς ποὺ ἀνεγείρεται, γιὰ μιὰ ἑπταετία ἀπὸ τὴ χορήγηση τῆς οἰκοδομικῆς ἄδειας ἢ μέχρι νὰ ἐκ-

μισθωθοῦν ἢ κατὰ ὁποιοδήποτε τρόπο χρησιμοποιηθοῦν αὐτὰ πρὶν ἀπὸ τὴν πάροδο τῆς ἑπταετίας.

Μετὰ τὴν πάροδο τῆς ἑπταετίας ἀπὸ τὴ χορήγηση τῆς οἰκοδομικῆς ἄδειας ἢ ἀπὸ τὴν ἐκμίσθωση ἢ τὴ χρησιμοποίησή τους μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο πρὶν ἀπὸ τὴν πάροδο τῆς ἑπταετίας τὰ διαμερίσματα πολυκατοικίας ποὺ ἀνεγείρονται καὶ δὲν ἔχουν πουληθεῖ, τὰ ὁποῖα συμφωνήθηκε νὰ μεταβιβασθοῦν στὸν ἐργολάβο ἢ σὲ τρίτα πρόσωπα ποὺ αὐτὸς θὰ ὑποδείξει, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἄρθρων 19 ὡς 35 τοῦ παρόντος, θεωροῦνται, κατ' ἀμάχητο τεκμήριο, ὅτι ἔχουν μεταβιβαστεῖ στὸν ἐργολάβο μαζὶ μὲ τὸ ποσοστὸ τοῦ οἰκοπέδου ποὺ τοὺς ἀναλογεῖ.

Σὲ περίπτωση ποὺ ὁ ἐργολάβος ὑποσχέθηκε μὲ συμβολαιογραφικὸ προσύμφωνο τὴ μεταβίβαση διαμερίσματος σὲ τρίτο πρόσωπο, τὸ διαμέρισμα αὐτὸ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἄρθρων 19 ὡς 35 τοῦ παρόντος, θεωρεῖται, κατ' ἀμάχητο τεκμήριο, ὅτι μεταβιβάστηκε στὸν ἀγοραστὴ μαζὶ μὲ τὸ ποσοστὸ τοῦ οἰκοπέδου ποὺ ἀναλογεῖ, ἀπὸ τὴν παράδοσή του σ' αὐτόν, ἡ ὁποία ἀποδεικνύεται μὲ συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο ποὺ καταρτίζεται μέσα σ' ἕνα δίμηνο ἀπὸ τὴν παράδοση.

η) Τὰ ἀκίνητα ποὺ φορολογοῦνται ὡς κληρονομιαῖα, γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ φόρος εἶναι καταβλητέος σὲ ἑξαμηνιαῖες δόσεις, γιὰ χρονικὸ διάστημα τριῶν (3) ἐτῶν. Τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἑπόμενο ἔτος ἐκείνου ποὺ γεννήθηκε ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωση ἀπὸ τὴν κληρονομία.

2. Ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸ φόρο:

α) Τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο, στὸ ὁποῖο περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀποκεντρωμένες Δημόσιες ὑπηρεσίες ποὺ λειτουργοῦν ὡς Εἰδικὰ Ταμεῖα καὶ οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες.

β) Τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οἱ δημόσιες, δημοτικὲς καὶ κοινοτικὲς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις.

γ) Οἱ Ἱεροὶ Ναοί, οἱ Ἱερὲς Μονὲς καὶ τὰ θρησκευτικὰ γενικὰ ἱδρύματα, τὸ Ἱερὸ Κοινὸ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ Ἱερὴ Μονὴ τοῦ ὄρους Σινᾶ, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας καὶ τὸ Ἅγιο Ὄρος.

δ) Τὰ ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα ποὺ ὑπάρχουν ἢ θὰ συσταθοῦν καὶ δὲν ἔχουν κερδοσκοπικὸ χαρακτήρα, καθὼς καὶ οἱ περιουσίες τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ Α.Ν. 2039/1939 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν», ἐφ' ὅσον ἐπιδιώκονται ἀπὸ αὐτὰ ἀποδειγμένα σκοποὶ ἐθνωφελεῖς ἢ θρησκευτικοὶ ἢ σὲ εὐρύτερο κύκλο φιλανθρωπικοὶ ἢ ἐκπαιδευτικοὶ ἢ καλλιτεχνικοὶ ἢ κοινωφελεῖς, καθὼς καὶ τὰ ξένα ποὺ ἐπιδιώκουν τοὺς ἴδιους σκοπούς, μὲ τὸν ὅρο τῆς ἀμοιβαιότητας. Ἐπίσης, τὰ σωματεῖα, Ἑνώσεις ἢ Ὁμοσπονδίες ποὺ ἔχουν νόμιμα συσταθεῖ καὶ ἀναγνωρισθεῖ ἀπὸ τὴ Γενικὴ Γραμματεία Ἀθλητισμοῦ καὶ οἱ ἀνώνυμες ἑταιρίες ποδοσφαίρου, γιὰ τὰ ἀκίνητα καὶ τὶς ἐγκαταστάσεις ποὺ τοὺς ἀνήκουν καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἀθλητικῶν τους σκοπῶν.

ε) Τὰ κάθε εἴδους ταμεῖα ἢ ὀργανισμοὶ κοινωνικῆς ἀσφάλισης.

στ) Τὰ γήπεδα καὶ τὰ κτήρια ποὺ ἀνήκουν κατὰ πλήρη κυριότητα στὴν ΕΤΒΑ ἢ ΒΙΠΕΤΒΑ καὶ βρίσκονται μέσα στὶς βιομηχανικὲς περιοχές.

ζ) Οἱ συνεταιρισμοὶ γεωργῶν, κτηνοτρόφων, πτηνοτρόφων, μελισσοκόμων, σηροτρόφων, ὑλοτόμων, παραγωγῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ἁλιέων, καθὼς καὶ οἱ Ἑνώσεις τῶν Συνεταιρισμῶν αὐτῶν ὁποιουδήποτε βαθμοῦ, γιὰ τὰ ἀκίνητά τους, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὶς βιομηχανικὲς ἐκμεταλλεύσεις τους, εἴτε ἑταιρειῶν ποὺ συστάθηκαν ἢ θὰ συσταθοῦν ἀπὸ γεωργοκτηνοτροφικὲς συνεταιριστικὲς ὀργανώσεις, ὁποιουδήποτε βαθμοῦ, αὐτοτελῶς ἢ σὲ συνεργασία μὲ τὸ Δημόσιο.

η) Τὰ ξένα κράτη, γιὰ τὰ ἀκίνητα ποὺ ἀνήκουν σ' αὐτὰ καὶ τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἐγκατάσταση τῶν Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων αὐτῶν, μὲ τὸν ὅρο τῆς ἀμοιβαιότητας.

θ) Οἱ ξένοι πρεσβευτὲς καὶ λοιποὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πράκτορες, μὲ τὸν ὅρο τῆς ἀμοιβαιότητας.

ι) Οἱ πρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, καθὼς καὶ τὸ κατώτερο προσωπικὸ τῶν ξένων Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων, μὲ τὸν ὅρο τῆς ἀμοιβαιότητας καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν τὴν ἰθαγένεια τοῦ κράτους ποὺ ἀντιπροσωπεύουν καὶ δὲν ἀσκοῦν ἐμπόριο ἢ βιομηχανία ἢ δὲν εἶναι διευθυντὲς ἐπιχειρήσεων στὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῶν ὅρων τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

ια) Τὰ ἀναγνωρισμένα ξένα θρησκεύματα καὶ δόγματα, γιὰ τὰ ἀκίνητα ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ αὐτὰ γιὰ τὴν τέλεση τῆς λατρείας τους καὶ διεξαγωγὴ ὑπηρεσιῶν θρησκευτικῆς φύσης.

ιβ) Οἱ ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις ὁποιασδήποτε μορφῆς, γιὰ τὸ 1/2 τῆς ἀξίας τῶν γηπέδων ποὺ τοὺς ἀνήκουν κατὰ κυριότητα καὶ τὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ τουριστικὴ ἐκμετάλλευση καὶ στὰ ὁποῖα ἔχουν κατασκευασθεῖ ἔργα ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὶς λειτουργικὲς ἀνάγκες αὐτῶν, ὅπως τὸ κυρίως κτήριο τοῦ ξενοδοχείου καὶ λοιποὶ χῶροι στάθμευσης αὐτοκινήτων, χῶροι ἀθλοπαιδιῶν κ.λπ.

Ἡ αὐτὴ ἀπαλλαγὴ ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ γήπεδα τῶν ἀκινήτων ποὺ εἶναι μισθωμένα σὲ ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ μίσθωμά τους ὑπολογίζεται σὲ ποσοστὸ στὶς εἰσπράξεις τους.

ιγ) Οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις, γιὰ τὰ ἀκίνητα ποὺ ἰδιοχρησιμοποιοῦν.

Ἄρθρο 22.

Προσδιορισμὸς ἀξίας ἀκίνητης περιουσίας.

1. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τοῦ φόρου λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ἀξία ποὺ ἔχουν τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ ἐμπράγματα σ' αὐτὰ δικαιώματα κατὰ τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους ποὺ φορολογοῦνται, γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ὅπως κάθε φορὰ ἰσχύουν.

2. Σὲ περίπτωση διαχωρισμοῦ τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τὴν κυριότητα, ἡ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται σὲ ποσοστὸ τῆς ἀξίας τῆς πλήρους κυριότητας μὲ ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν γιὰ τὴν ἐκτίμηση τῆς ἀξίας τῆς ἐπικαρπίας διατάξεων τοῦ Κώδικα φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἀπὸ λαχεία. Ἡ ἀξία τῆς ψιλῆς κυριότητας βρίσκεται ἂν ἀπὸ τὴν ἀξία τῆς πλήρους κυριότητας ἀφαιρεθεῖ ἡ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας.

3. Ἡ οἴκηση, καθὼς καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη δουλεία, ποὺ παρέχει ἐξουσία χρήσης, ἐξομοιώνονται πρὸς τὴν ἐπικαρπία. Ἐπίσης, μὲ τὸν ἐπικαρπωτὴ ἐξομοιώνεται ὁ κύριος ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀποκαταστήσει τὴν περιουσία σὲ ἄλλον, ἐνῶ ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο θὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ περιουσία ἐξομοιώνεται μὲ τὸν ψιλὸ κύριο, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀποκατάσταση ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἀναβλητικὴ αἵρεση.

Ἄρθρο 23.

Ἐκπτώσεις— ἀφορολόγητο ὅριο — ὑπολογισμὸς φόρου.

1. Ἀπὸ τὴ συνολικὴ ἀξία τῆς ἀκίνητης περιουσίας, ποὺ βρίσκεται κατὰ τὴ διαδικασία τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ἀφαιροῦνται τὰ χρέη ποὺ ὑπάρχουν τὴν πρώτη Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους φορολογίας, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχει γραφτεῖ ὑποθήκη ἢ προσημείωση ὑποθήκης στὰ ἀκίνητα, ἐφ' ὅσον τὰ χρέη αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ δάνεια ποὺ χορηγήθηκαν ἀπὸ τὸ Ταχυδρομικὸ Ταμιευτήριο, τὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ Τράπεζες καὶ ἀποδειγμένα χρησιμοποιήθηκαν γιὰ ἀνέγερση, ἐπέκταση ἢ ἐπισκευὴ γενικὰ κτισμάτων ποὺ ἀνήκουν στὸν ὑπόχρεο καὶ φορολογοῦνται σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 19 ὡς 35 τοῦ παρόντος. Οἱ τόκοι τῶν δανείων αὐτῶν δὲν ἀφαιροῦνται.

2. Ἀπὸ τὴ συνολικὴ ἀξία τῆς ἀκίνητης περιουσίας, μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν χρεῶν τῆς προηγούμενης παραγράφου, παραμένει ἀφορολόγητο ποσὸ δραχμῶν 30.000.000 γιὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα καὶ 25.000.000 γιὰ τὰ φυσικὰ πρόσωπα.

Σὲ περίπτωση συζύγων ποὺ ἔχουν καὶ οἱ δύο ἀκίνητη περιουσία, δὲ φορολογεῖται μέχρι 25.000.000 ὁ σύζυγος ποὺ ἔχει τὴ μεγαλύτερη σὲ ἀξία περιουσία καὶ μέχρι 10.000.000 ὁ ἄλλος σύζυγος.

Μετὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῶν παραπάνω ἀφορολόγητων ὁρίων, τὸ ὑπόλοιπο ὑποβάλλεται σὲ φόρο:

α) Γιὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα μὲ πάγιο συντελεστὴ 1,5%.

β) Γιὰ τὰ φυσικὰ πρόσωπα, σύμφωνα μὲ τὴν ἀκόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο	Φορολογικοὶ συντελεστὲς κατὰ κλιμάκιο %	Ποσὸ φόρου κατὰ κλιμάκιο	Σύνολο φορολ/τέας περιουσίας	Σύνολο Φόρου
10.000.000	0,5	50.000	10.000.000	50.000
10.000.000	1	100.000	20.000.000	150.000
10.000.000	1,5	150.000	30.000.000	300.000
Ὑπερβάλλον	2			

Ἄρθρο 24.

Ὑπόχρεοι σὲ δήλωση.

1. Ὁ ὑπόχρεος σὲ φόρο καὶ σὲ περίπτωση ἀνικανότητάς του ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσει τὴν ἀκίνητη περιουσία ποὺ τοῦ ἀνήκει καὶ φορολογεῖται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 ὡς 35 τοῦ παρόντος.
Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ γάμου οἱ σύζυγοι μποροῦν νὰ ὑποβάλουν κοινὴ δήλωση, γιὰ τὴν ἀκίνητη περιουσία, τὴν ὁποία συνυπογράφουν.

2. Ἂν ὁ ὑπόχρεος σὲ δήλωση πεθάνει ἢ κηρυχθεῖ σὲ κατάσταση πτώχευσης, τὴ δήλωση εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποβάλλουν οἱ κληρονόμοι του ἢ ὁ σύνδικος τῆς πτώχευσης, ἀντίστοιχα.

3. Σὲ περίπτωση σχολάζουσας κληρονομίας, μεσεγγύησης ἢ περιουσίας ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπὸ ἀναγκαστικὴ διαχείριση, ὑπόχρεος γιὰ ὑποβολὴ τῆς δήλωσης εἶναι, κατὰ περίπτωση, ὁ κηδεμόνας ἢ μεσεγγυοῦχος ἢ ὁ προσωρινὸς διαχειριστής.

4. Γιὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα, ὑπόχρεοι σὲ δήλωση εἶναι οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποί τους.

5. Ἀνεξάρτητα ἂν ἔχουν ἢ ὄχι ὑποχρέωση νὰ καταβάλλουν φόρο σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος, γιὰ ὑποβολὴ δήλωσης εἶναι ὑποχρεωμένοι:

α) τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα ποὺ ὑποβάλλουν δήλωση εἰσοδήματος,

β) τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα ποὺ ἔχουν ἀκίνητη περιουσία ἀξίας μεγαλύτερης ἀπὸ τὸ μισὸ τοῦ ἀφορολόγητου ποσοῦ καὶ

γ) καθένας ποὺ καλεῖται μὲ ἔγγραφο ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ δήλωσης καὶ ἀπὸ μὴ ὑπόχρεο σὲ φόρο, καθὼς καὶ δήλωση μὲ ἐπιφύλαξη.

Ἄρθρο 25.

Προθεσμία ὑποβολῆς καὶ περιεχόμενο τῆς δήλωσης.

1. Ἡ δήλωση ὑποβάλλεται σὲ ἕνα ἀντίτυπο στὸν ἁρμόδιο γιὰ τὴ φορολογία εἰσοδήματος Οἰκονομικὸ Ἔφορο μέχρι τὴν 25 Φεβρουαρίου κάθε ἔτους. Εἰδικὰ γιὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1982, ἡ δήλωση ὑποβάλλεται μέχρι τὴ 15 Ἰουνίου 1982.

2. Σὲ περίπτωση θανάτου τοῦ ὑπόχρεου, ἡ προθεσμία γιὰ ὑποβολὴ τῆς δήλωσης ὁρίζεται ἑξάμηνη καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ ὑπόχρεου, γιὰ τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους καὶ ἀπὸ τὴ δημοσίευση τῆς διαθήκης, γιὰ τοὺς κληρονόμους ἀπὸ διαθήκη.

3. Ἡ προθεσμία γιὰ ὑποβολὴ τῆς δήλωσης γιὰ τοὺς νόμιμους ἀντιπροσώπους, τοὺς κηδεμόνες σχολάζουσας κληρονομίας, τοὺς μεσεγγυούχους, τοὺς προσωρινοὺς διαχειριστὲς καὶ τοὺς σύνδικους πτωχεύσεων εἶναι ἑξάμηνη, ἀπὸ τότε ποὺ ἔλαβαν γνώση τοῦ διορισμοῦ τους.

4. Οἱ πιὸ πάνω προθεσμίες ὑπολογίζονται σύμφωνα μὲ τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα.

5. Ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδοθεῖ ἐκπρόθεσμη δήλωση πρὶν ἀπὸ τὴν κοινοποίηση ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο τῆς πράξης ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, καθὼς καὶ μετὰ τὴν κοινοποίηση αὐτῆς ἀλλὰ γιὰ ἀκίνητα ποὺ δὲν περιέχονται στὴν πράξη.

6. Γιὰ τὸν τρόπο τῆς ὑποβολῆς τῆς δήλωσης ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος Φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν κλπ».

7. Ἡ δήλωση θὰ γίνεται σὲ ἔντυπο ποὺ θὰ χορηγεῖται δωρεὰν ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία, τοῦ ὁποίου ὁ τύπος, τὸ περιεχόμενο, καθὼς καὶ τὰ ἔγγραφα ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται σ' αὐτὸ καθορίζονται μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρο 26.

Ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

1. Γιὰ τὴν παραλαβὴ τῶν δηλώσεων καὶ τὴ βεβαίωση τοῦ φόρου, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος, ἁρμόδιος εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ποὺ εἶναι ἁρμόδιος γιὰ τὴ φορολογία εἰσοδήματος.

2. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μπορεῖ κάθε φορὰ νὰ τροποποιεῖται ἡ ἁρμοδιότητα ποὺ ὁρίζεται ἀπὸ τὴν προηγούμενη παράγραφο ἢ νὰ συσταίνονται εἰδικὲς Οἰκονομικὲς Ἐφορίες γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρο 27.

Διαδικασία βεβαίωσης τοῦ φόρου — Παραγραφή—Ἀτέλειες.

1. Γιὰ τὴν καταχώρηση τῶν δηλώσεων ποὺ ὑποβάλλονται, τὴν ἔκδοση τῶν πράξεων ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, τὴν ἐπίδοση τῶν προσκλήσεων, τῶν πράξεων καὶ τῶν ὑπόλοιπων ἐγγράφων, τὴν ἐξώδικη λύση τῶν διαφορῶν, τὸ ἀπόρρητο τῶν φορολογικῶν στοιχείων καὶ γενικὰ τὴ διαδικασία βεβαίωσης τοῦ φόρου ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ὅπως ἰσχύουν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περιπτώσεις ποὺ μὲ τὰ ἄρθρα 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος ὁρίζεται διαφορετικά.

2. Κατὰ τῆς πράξης ἐπιβολῆς τοῦ φόρου ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται προσφυγὴ στὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια, καθὼς καὶ ἄσκηση ἔνδικων μέσων σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Κώδικα Φορολογικῆς Δικονομίας.

3. Γιὰ τὴν ἔκπτωση τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τὸ δικαίωμά του νὰ κοινοποιήσει πράξη ἐπιβολῆς φόρου καὶ προστίμου ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 118/1973.

4. Οἱ δηλώσεις τοῦ φορολογουμένου, καθὼς καὶ οἱ πιστοποιήσεις, βεβαιώσεις, θεωρήσεις δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν, οἱ περιλήψεις ὑποθηκοφυλάκων, τὰ ἀντίγραφα συμβολαίων καὶ κάθε εἴδους ἔγγραφα ποὺ ἐκδίδονται γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὰ τέλη χαρτοσήμου καὶ κάθε τέλος ἢ δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὁποιουδήποτε τρίτου.

Ἄρθρο 28.

Καταβολὴ τοῦ φόρου.

1. Ὁ φόρος ποὺ ἀναλογεῖ μὲ βάση τὴ δήλωση καταβάλλεται σὲ δέκα (10) ἴσες μηνιαῖες δόσεις μέσα στοὺς μῆνες Μάρτιο ὥς καὶ Δεκέμβριο τοῦ ἔτους φορολογίας.

Εἰδικὰ γιὰ τὸ ἔτος 1982 ὁ φόρος θὰ καταβληθεῖ σὲ ἕξι

(6) ἴσες μηνιαῖες δόσεις μέσα στοὺς μῆνες Ἰούλιο ὥς καὶ Δεκέμβριο 1982.

2. Ὁ κύριος φόρος ποὺ ὀφείλεται μὲ βάση ὁποιοδήποτε ἄλλο τίτλο, ὁ πρόσθετος φόρος καὶ τὸ πρόστιμο, καταβάλλονται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς φορολογίας εἰσοδήματος.

3. Ἂν ὁ ὑπόχρεος καταβάλει ὅλα τὰ ποσὰ ποὺ βεβαιώθηκαν σὲ βάρος του ἐφάπαξ μέσα στὴν προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσης, ἐκπίπτεται ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο ποσοστὸ 10%.

4. Σὲ περίπτωση ποὺ θὰ ἀσκηθεῖ προσφυγὴ κατὰ πράξης ἐπιβολῆς φόρου, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος, βεβαιώνεται ἀμέσως στὸ Δημόσιο Ταμεῖο ποσοστὸ 20% τοῦ ἀμφισβητούμενου μὲ τὴν πράξη κύριου καὶ πρόσθετου φόρου.

Τὸ ποσὸ ποὺ βεβαιώνεται ἔτσι εἰσπράττεται σὲ ὀκτὼ (8) ἴσες μηνιαῖες δόσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ πρώτη καταβάλλεται μέσα στὸν ἑπόμενο ἀπὸ τὴ βεβαίωση μήνα καὶ συμψηφίζεται μὲ τὸ φόρο καὶ τὸν πρόσθετο ποὺ θὰ καθοριστοῦν μὲ βάση τὴν ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὸ ποσὸ ποὺ τυχὸν βεβαιώθηκε ἐπιπλέον ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται κατὰ περίπτωση.

Ἄρθρο 29.

Πρόσθετοι φόροι.

1. Σὲ περίπτωση ὑποβολῆς ἐκπρόθεσμης δήλωσης, ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ποὺ ὁρίζεται σὲ ποσοστὸ 5% τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ποὺ ὀφείλεται μὲ βάση τὴ δήλωση, γιὰ κάθε μήνα καθυστέρησης, τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερβεῖ τὸ 50% τοῦ φόρου.

Ὁ πρόσθετος αὐτὸς φόρος συμβεβαιώνεται μὲ τὸ φόρο τῆς δήλωσης, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἐκδοθεῖ ἰδιαίτερη πράξη τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Σὲ περίπτωση ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς δήλωσης ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ποὺ ὁρίζεται σὲ ποσοστὸ 60% τοῦ φόρου ποὺ θὰ ἀπέφευγε τὴν πληρωμὴ ὁ ὑπόχρεος.

Δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ἀνακρίβειας στὶς περιπτώσεις ποὺ ἡ ἀξία ποὺ προσδιορίστηκε ὁριστικὰ δὲν εἶναι μεγαλύτερη κατὰ τὸ ἕνα τέταρτο (1/4) τῆς συνολικῆς ἀξίας ποὺ δηλώθηκε, μετὰ ἀπὸ τὶς ἐκπτώσεις τῶν χρεῶν.

3. Σὲ περίπτωση παράλειψης ὑποβολῆς δήλωσης ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ποὺ ὁρίζεται σὲ ποσοστὸ ἑκατὸν πενήντα τὰ ἑκατὸ (150%) τοῦ φόρου καὶ καταλογίζεται μὲ τὴν πράξη.

4. Σὲ περίπτωση ἀνακρίβειας ὅσων δηλώθηκαν καὶ παράλειψης δήλωσης ἄλλων, οἱ πρόσθετοι φόροι ἀνακρίβειας καὶ παράλειψης ὑπολογίζονται ἐπιμεριστικὰ χωρὶς νὰ ἐξετάζεται ἂν ὑπάρχει ἢ ὄχι δόλος ἢ ἀμέλεια τοῦ ὑποχρέου σὲ φόρο ἢ σὲ δήλωση.

5. Οἱ πρόσθετοι φόροι ἀνακρίβειας ἢ παράλειψης ὑποβολῆς δήλωσης καθορίζονται καὶ ἐπιβάλλονται μὲ τὴν πράξη τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ποὺ καταλογίζει τὸ φόρο καὶ σὲ περίπτωση ποὺ ἀσκήθηκε προσφυγὴ καὶ ἔνδικα μέσα μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρο 30.

Ἀπόδοση ἐσόδων.

1. Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὸ φόρο ποὺ ἐπιβάλλεται μὲ τὰ ἄρθρα 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος βεβαιώνονται καὶ εἰσπράττονται ὡς δημόσια ἔσοδα στὸ ἁρμόδιο Δημόσιο Ταμεῖο τῆς κατοικίας τοῦ ὑποχρέου ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐγκατάστασης αὐτοῦ.

2. Τὰ εἰσπραττόμενα ἔσοδα ἀποδίδονται μέσα στὸ πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ ἑπόμενου οἰκονομικοῦ ἔτους στοὺς Δήμους καὶ τὶς Κοινότητες μὲ κοινὲς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ ἀπὸ γνώμη τῆς Κεντρικῆς Ἕνωσης Δήμων καὶ Κοινοτήτων, μὲ τὶς ὁποῖες ὁρίζεται καὶ ὁ τρόπος κατανομῆς καὶ ἀπόδοσης καὶ κάθε ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρο 31.

Εὐθύνες καὶ δικαιώματα τῶν τελευταίων κατόχων ἀκινήτων ἀπὸ σύμβαση — Εὐθύνες τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποχρέων σὲ φόρο.

1. Οἱ κατόπιν σύμβασης τελευταῖοι κάτοχοι τῶν ἀκινήτων εὐθύνονται σὲ ὁλόκληρο, μαζὶ μὲ τοὺς ὑποχρέους, γιὰ τὴν πληρωμὴ τοῦ φόρου ποὺ τὰ βαρύνει, ποὺ βεβαιώθηκε μὲ βάση τὸν τίτλο ποὺ ἀποκτήθηκε γιὰ τὸν ὑπόχρεο καὶ ὁ ὁποῖος ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν τελευταῖο κάτοχο, ὅσον ἀφορᾶ τὴ δίωξή του γιὰ τὴν εἴσπραξη τοῦ φόρου. Στὴν περίπτωση αὐτή, οἱ τελευταῖοι κάτοχοι ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀσκήσουν τὰ δικαιώματα τοῦ ὑποχρέου μόνο ὡς πρὸς τὴν ἀκύρωση ἢ τροποποίηση τῶν ὁριστικῶν πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν πάροδο τῆς νόμιμης προθεσμίας, ὁπωσδήποτε ὅμως μέσα σ' ἕνα ἔτος ἀπὸ τὴν ἔγγραφη εἰδοποίησή τους γιὰ πληρωμή, ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο.

2. Ὁ φόρος ποὺ βαρύνει τὸ κατεχόμενο ἀκίνητο βρίσκεται μὲ ἐπιμερισμὸ τοῦ ὁλικοῦ φόρου ποὺ ἀναλογεῖ στὸ σύνολο τῆς ἀκίνητης περιουσίας πρὸς τὴν ἀξία τοῦ ἀκινήτου αὐτοῦ. Ὁ ἐπιμερισμὸς αὐτὸς γίνεται ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο στὸν Ταμία.

3. Οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῶν ὑποχρέων σὲ φόρο, καθὼς καὶ οἱ κηδεμόνες σχολάζουσας κληρονομίας, εὐθύνονται σὲ ὁλόκληρο, μαζὶ μὲ τοὺς ὑποχρέους, γιὰ τὴν πληρωμὴ τῶν πρόσθετων φόρων, ποὺ γεννήθηκαν καὶ ὀφείλονται ἀπὸ δικές τους πράξεις ἢ παραλείψεις.

Ἄρθρο 32.

Ὑποχρεώσεις συμβολαιογράφων.

1. Ἀπαγορεύεται νὰ συνταχθεῖ συμβολαιογραφικὸ ἔγγραφο, μὲ τὸ ὁποῖο μεταβιβάζεται μὲ ἀντάλλαγμα ἢ μὲ χαριστικὴ αἰτία ἡ κυριότητα ἑνὸς ἀκινήτου ἢ δημιουργοῦνται ἐμπράγματα δικαιώματα σ' αὐτό, ἂν δὲν ἐπισυναφθεῖ ἀπὸ τὸ συμβολαιογράφο, στὸ συμβόλαιο ποὺ συντάσσει, πιστοποιητικὸ τοῦ ἁρμόδιου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅτι αὐτὸς ποὺ μεταβιβάζει τὸ ἀκίνητο ὑπέβαλε δήλωση γιὰ τὴν ἀκίνητη περιουσία ποὺ βρίσκεται στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους ποὺ γίνεται ἡ μεταβίβαση τοῦ ἀκινήτου καὶ ὅτι καταβλήθηκε ολόκληρος ὁ φόρος ὁ ὁποῖος ἐπιμεριστικὰ ἀναλογεῖ στὴν ἀξία τοῦ ἀκινήτου ποὺ μεταβιβάζεται. Ὁ φόρος αὐτὸς σὲ περίπτωση ποὺ ὑποβάλλεται μερικὴ δήλωση πρὶν ἀπὸ τὴν προθεσμία ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 25 τοῦ παρόντος νόμου, ὑπολογίζεται μὲ τὸν ἀνώτερο συντελεστὴ ποὺ ἰσχύει κάθε φορά. Στὴν περίπτωση αὐτή, ὁ φόρος ποὺ καταβλήθηκε καὶ ἀναλογεῖ στὸ ἀκίνητο ποὺ μεταβιβάζεται ἢ στὸ ἐμπράγματο σ' αὐτὸ δικαίωμα, συμψηφίζεται στὸ φόρο ὁ ὁποῖος ἀναλογεῖ μὲ βάση τὴ δήλωση καὶ ἐκεῖνος ποὺ καταβλήθηκε τυχὸν ἐπιπλέον ἐπιστρέφεται.

Ἂν αὐτὸς ποὺ μεταβιβάζει δὲν ἔχει ὑποχρέωση νὰ ὑποβάλλει δήλωση φόρου ἀκίνητης περιουσίας, ἀντὶ τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, μπορεῖ νὰ καταθέσει στὸ Συμβολαιογράφο ὑπεύθυνη δήλωση, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 105/1969 «περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ δηλοῦντος ἢ βεβαιοῦντος», μὲ τὴν ὁποία νὰ βεβαιώνει ὅτι δὲν ὑπόκειται σὲ φόρο ἀκίνητης περιουσίας καὶ ἡ ὁποία θὰ μνημονεύεται στὸ συμβόλαιο.

Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται κάθε ἀναγκαία λεπτομέρεια γιὰ τὴν ὑποβολὴ τῆς ὑπεύθυνης δήλωσης καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου αὐτῆς.

2. Τὸ πρῶτο πενθήμερο κάθε μήνα εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ στέλνουν, μὲ ἀπόδειξη, στὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο γιὰ τὴ φορολογία τῆς ἀκίνητης περιουσίας ἐκείνου στὸν ὁποῖο γίνεται ἡ μεταβίβαση: α) οἱ συμβολαιογράφοι, ἀντίγραφα ἀτελῶς τῶν ὁριστικῶν συμβολαίων μεταβίβασης ἀκινήτων κλπ ποὺ καταρτίστηκαν μέσα στὸν ἀμέσως προηγούμενο μήνα, μὲ δαπάνες τῶν συμβαλλομένων καὶ β) οἱ προξενικὲς ἀρχές

ἀντίγραφα τῶν ὁριστικῶν συμβολαίων μεταβίβασης ἀκινήτων κ.λ.π., πού καταρτίστηκαν μέσα στὸν ἀμέσως προηγούμενο μήνα.

Ἄρθρο 33.
Ὑποχρεώσεις ἀρχῶν.

1. Ἀπαγορεύεται ὁποιαδήποτε ἐνέργεια ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων σὲ ἀγωγὴ ἢ αἴτηση ἢ σὲ κάθε ἔνδικο μέσο πού ἀφοροῦν ἀκίνητο ἢ ἐμπράγματο δικαίωμα σ' αὐτό, χωρὶς νὰ ἔχει ἐπιδοθεῖ ἀντίγραφο τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς αἴτησης, μὲ μέριμνα ὁποιουδήποτε διαδίκου, στὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο γιὰ τὴ φορολογία τῆς ἀκίνητης περιουσίας τοῦ διαδίκου πού εἶναι ὑπόχρεος σὲ φόρο κατὰ τὸ ἄρθρο 20 τοῦ παρόντος.

Ἂν ὁ διάδικος αὐτὸς εἶναι ἄγνωστης διαμονῆς, ἡ ἐπίδοση γίνεται στὸν ἁρμόδιο ἀπὸ τὴν τοποθεσία τοῦ ἀκινήτου Οἰκονομικὸ Ἔφορο. Ἂν οἱ διάδικοι πού ὑπόκεινται σὲ φόρο εἶναι περισσότεροι, ἡ ἐπίδοση γίνεται στὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο τοῦ ἑνὸς ἀπὸ αὐτούς.

2. Δὲν εἶναι ἀπαραίτητη νέα ἐπίδοση γιὰ τὰ ἑπόμενα στάδια τῆς δίκης γιὰ ἔκδοση ἀμετάκλητης ἀπόφασης, οὔτε γιὰ τὰ ἑπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη.

3. Ἡ ὑποχρέωση τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπάρχει στὶς δίκες πού γίνονται στὸ Εἰρηνοδικεῖο ἢ μὲ τὴ διαδικασία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἢ μὲ τὴν ἑκούσια δικαιοδοσία ἢ στὶς δίκες πού ἀφοροῦν ἀναπροσαρμογὴ μισθώματος, ἀπόδοση μισθωμένου ἀκινήτου ἢ διαφορὲς μεταξὺ ἰδιοκτητῶν ὀρόφων ἢ διαμερισμάτων, ἀπὸ τὴ σχέση τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ ὄροφο καὶ μεταξὺ διαχειριστῶν ἰδιοκτησίας κατὰ ὀρόφους καὶ ἰδιοκτητῶν ὀρόφων καὶ διαμερισμάτων, σύμφωνα μὲ τὴ διάταξη τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικα Πολιτικῆς Δικονομίας, καθὼς καὶ στὶς δίκες πού ἀφοροῦν ἀναγκαστικὲς ἀπαλλοτριώσεις ἀκινήτων γιὰ δημόσια ὠφέλεια.

4. Τὸ δικαστήριο διατάσσει τὴν ἀναστολὴ τῆς δίκης μέχρι νὰ γίνει ἡ ἐπίδοση γιὰ τὴν ὁποία ὁρίζει ἡ πρώτη παράγραφος. Τὴ δίκη μπορεῖ νὰ ἐπισπεύσει κάθε διάδικος ὁ ὁποῖος κάνει τὴν ἐπίδοση αὐτή.

Ἄρθρο 34.
Κυρώσεις.

1. Σὲ πρόστιμο μέχρι ἕνα ἑκατομμύριο (1.000.000) δραχμὲς πού δὲν μπορεῖ νὰ ξεπεράσει τὸ διπλάσιο τοῦ φόρου ὑπόκειται:

α) Κάθε ὑπόχρεος σὲ δήλωση ἢ σὲ φόρο, ὁ ὁποῖος δὲ συμμορφώνεται μὲ τὶς ὑποχρεώσεις πού ὁρίζονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴ πρόσθετου φόρου πού μπορεῖ νὰ προβλέπεται καὶ β) καθένας ὁ ὁποῖος εἶναι ὑποχρεωμένος μὲ βάση τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος ἢ ὁ ὁποῖος καλεῖται ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο νὰ δώσει στοιχεῖα ἢ πληροφορίες ἢ ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ἐξακρίβωση τῆς φορολογητέας ὕλης ἢ νὰ τηρήσει, κατὰ τὴν ἐνέργεια πράξεων τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τοῦ λειτουργήματος πού ἀσκεῖ, ὅρους καὶ διατυπώσεις πού ὁρίζονται ἀπὸ τὶς ἴδιες διατάξεις καὶ θὰ ἀρνιόταν ὁπωσδήποτε ἢ θὰ παρέλειπε νὰ τὸ πράξει.

Τὸ πρόστιμο ἐπιβάλλεται σὲ βάρος αὐτοῦ πού ἔκαμε τὶς παραβάσεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, μὲ αἰτιολογημένη πράξη τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Σὲ περίπτωση πού οἱ παραβάσεις γίνονται ἀπὸ ὁμόρρυθμες, ἑτερόρρυθμες, περιορισμένης εὐθύνης καὶ ἀνώνυμες ἑταιρεῖες, συνεταιρισμοὺς καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα, τὸ πρόστιμο ἐπιβάλλεται σὲ βάρος τῆς ἑταιρείας, τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου.

Γιὰ τὴν ἔκδοση τῆς πράξης ἐπιβολῆς τοῦ προστίμου, τὴν ἐπίδοσή της, τὴν ἄσκηση προσφυγῆς καὶ ἔνδικων μέσων καὶ γενικὰ τὴ διαδικασία τῆς βεβαίωσης αὐτοῦ ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις ἐπιβολῆς προστίμου πού ἰσχύουν στὴ φορολογία εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.

2. Οἱ διατάξεις τῶν παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 30, παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 31 καὶ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἔχουν ἐφαρμογὴ καὶ στὴ φορολογία ἀκίνητης περιουσίας.

3. Οἱ ποινὲς πού προβλέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν. 820/1978 ἐφαρμόζονται καὶ στοὺς παραβάτες τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρο 35.
Μὴ ἐπιβολὴ φόρου καὶ δικαιωμάτων γιὰ λογαριασμὸ τρίτων — Ἐξουσιοδοτικὲς διατάξεις.

1. Κανένας ἄλλος φόρος, τέλος, δικαίωμα ἢ εἰσφορὰ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου δὲ βεβαιώνεται μαζὶ μὲ τὸ φόρο πού ἐπιβάλλεται μὲ τὰ ἄρθρα 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος.

2. Ὁ φόρος πού ἐπιβάλλεται μὲ τὰ ἄρθρα 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος, δὲν ἐκπίπτεται, ὅταν γίνεται ὑπολογισμὸς τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων καὶ νομικῶν προσώπων.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μὲ ἀποφάσεις του πού δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως:

α) Προσδιορίζει, ἐγκρίνει καὶ δίνει ἐντολὲς γιὰ κάθε δαπάνη πού εἶναι ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐκτέλεση καὶ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος, ἡ ὁποία καταλογίζεται στὰ ἔξοδα βεβαίωσης τῶν ἄμεσων φόρων, ὅπου ἀπὸ τὶς διατάξεις πού ἰσχύουν δὲν ὁρίζεται διαφορετικά,

β) διατάζει τὴ διενέργεια γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀκινήτων πού ὑπόκεινται στὴ φορολογία τῆς ἀκίνητης περιουσίας,

γ) καθορίζει ὅσα ἀφοροῦν τὴν ἐκτέλεση τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 19 ὥς 35 τοῦ παρόντος καὶ γενικὰ κάθε ἀναγκαία λεπτομέρεια γιὰ τὴν ἐφαρμογή τους.

Ἄρθρο 36.
Φορολογία ἀκίνητης περιουσίας μειονοτικῶν νομικῶν προσώπων.

1. Ὁ φόρος στὴν ἀκίνητη περιουσία πού ὁρίζεται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 19 ὥς καὶ 35 τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται καὶ στὰ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα μειονοτικὰ νομικὰ πρόσωπα πού βρίσκονται στὴν Ἑλλάδα καὶ προβλέπονται ἀπὸ τὴ συνθήκη τῆς Λωζάνης τῆς 24ης Ἰουλίου 1923, ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ νομοθετικὸ διάταγμα τῆς 25ης Αὐγούστου 1923.

2. Ὁ φόρος στὴ συνολικὴ ἀκίνητη περιουσία τῶν νομικῶν προσώπων τῆς προηγούμενης παραγράφου ὑπολογίζεται, χωρὶς καμιὰ ἔκπτωση ἢ ἀφορολόγητο ποσό, μὲ συντελεστή:

— 4ο/οο, προκειμένου γιὰ ἰδιοχρησιμοποιούμενα ἀκίνητα.
— 6ο/οο, προκειμένου γιὰ ἐκμισθούμενα ἀκίνητα καὶ
— 1%, προκειμένου γιὰ οἰκόπεδα καὶ λοιπὰ κάθε μορφῆς ἀκίνητα ἢ ἐμπράγματα σ' αὐτὰ δικαιώματα.

3. Τὰ νομικὰ πρόσωπα τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλάσσονται ἀπ' τὸ φόρο τῆς ἀκίνητης περιουσίας, μὲ τὸν ὅρο τῆς ἀπαλλαγῆς μὲ ἀμοιβαιότητα τῶν ἀντίστοιχων Ἑλληνορθόδοξων μειονοτικῶν νομικῶν προσώπων.

ΙΙ. Φορολογία Μεταβίβασης Ἀκινήτων.

Ἄρθρο 37.
Ἔννοια πολυκατοικίας.

Στὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων» προσθέτεται τέταρτο ἐδάφιο, πού ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὡς πολυκατοικία θεωρεῖται κάθε πολυώροφη οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς τουλάχιστον ὀρόφους κύριας χρήσης, στοὺς ὁποίους συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἰσόγειο ἢ ἡ οἰκοδομὴ πού ἀνεξάρτητα ἀπὸ ἀριθμὸ ὀρόφων, ἔχει διαμερίσματα συνολικοῦ ἐμβαδοῦ πεντακοσίων τουλάχιστον τετραγωνικῶν μέτρων (500 $μ^2$), οἱ ὁποῖες προορίζονται σύμφωνα μὲ τὶς γενικὲς διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ, γιὰ πολύωρη σ' αὐτὲς παραμονὴ ἀνθρώπων, γιὰ διημέρευση, συναναστροφή, ἐργασία ἢ ὕπνο».

Άρθρο 38.

Αντικείμενο φόρου.

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1521/1950 μετά την περίπτωση γ΄ προστίθεται νέα περίπτωση δ΄ και η μέχρι τώρα περίπτωση δ΄ αριθμίζεται ως ε΄, η οποία έχει ως εξής:

«δ) απόφασης δικαστικής με την οποία αναγνωρίζεται η κυριότητα ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα σε ακίνητο, στο όνομα κάποιου προσώπου, λόγω συμπλήρωσης των όρων της τακτικής ή έκτακτης χρησικτησίας ή από οποιαδήποτε άλλη αιτία, με εξαίρεση την περίπτωση κατά την οποία στο όνομα του προσώπου στο οποίο γίνεται η αναγνώριση, υπάρχει μεταγραμμένος τίτλος για το δικαίωμα αυτό, για το οποίο έχει υποβληθεί η δήλωση που προβλέπεται από το νόμο».

Άρθρο 39.

Περαίωση εκκρεμών υποθέσεων.

1. Υποθέσεις φόρου μεταβίβασης ακινήτων, για τις οποίες η δήλωση υποβλήθηκε κατά το χρονικό διάστημα από 1 Ιανουαρίου 1978 μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1981 και εκκρεμούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος ενώπιον των φορολογικών Αρχών για έλεγχο, μπορούν να περαιωθούν οριστικά αν ο αγοραστής υποβάλει μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, συμπληρωματική δήλωση, με την οποία θα δέχεται την αγοραία αξία που προσδιόρισε προσωρινά ο αρμόδιος Οικονομικός Έφορος και καταβάλει ταυτόχρονα το ένα τέταρτο (1/4) του φόρου ο οποίος αναλογεί στη διαφορά μεταξύ της προεκτίμησης και του τιμήματος που δηλώθηκε, χωρίς να του επιβληθεί πρόσθετος φόρος ή πρόστιμο. Το υπόλοιπο ποσό του φόρου βεβαιώνεται αμέσως και εισπράττεται σε τρεις ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη θα καταβληθεί μέσα στον επόμενο από τη βεβαίωσή του μήνα.

Σε περίπτωση που ολόκληρο το ποσό του φόρου που προκύπτει θα καταβληθεί ταυτόχρονα με την υποβολή της συμπληρωματικής δήλωσης, θα εκπίπτεται ποσοστό δέκα τα εκατό (10%).

2. Σε όσες περιπτώσεις δεν έχει προσδιορισθεί προσωρινά η αγοραία αξία του ακινήτου ο αρμόδιος Οικονομικός Έφορος την προσδιορίζει μέσα στην ίδια προθεσμία των έξι (6) μηνών.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται ανάλογα και σε υποθέσεις για τις οποίες ασκήθηκε εμπρόθεσμη προσφυγή και εκκρεμούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος σε πρώτο βαθμό στα Διοικητικά Πρωτοδικεία, χωρίς να έχουν συζητηθεί στην ουσία τους μέχρι το χρόνο που θα υποβληθεί η συμπληρωματική δήλωση.

Άρθρο 40.

Απαλλαγή από το φόρο της αγοράς πρώτης κατοικίας.

1. Η απαλλαγή των εγγάμων και αγάμων προσώπων από το φόρο μεταβίβασης για την απόκτηση πρώτης κατοικίας βάσει διατάξεων προγενέστερων εκείνων του άρθρου 1 του Ν. 1078/1980 «περί απαλλαγής εκ του φόρου μεταβιβάσεως της αγοράς πρώτης κατοικίας κλπ.», ορίζεται σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για αγορά οικίας ή διαμερίσματος και σε τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές για αγορά οικοπέδου, για απόκτηση πρώτης κατοικίας.

Τα πρόσωπα που κατά το παρελθόν απαλλάχτηκαν από το φόρο μεταβίβασης κατά την απόκτηση πρώτης κατοικίας για ποσό μικρότερο αυτού που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο δε δικαιούνται συμπληρωματικής απαλλαγής.

Οι διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 1 του Ν. 1078/1980 έχουν εφαρμογή και σε περίπτωση απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης για απόκτηση στέγης, η οποία παρέχεται βάσει των προγενέστερων αυτού διατάξεων.

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Ν. 1078/1980 αντικαθίσταται, ως εξής :

«2. Η απαλλαγή που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο παρέχεται για ποσό της αγοραίας αξίας οικίας ή διαμερίσματος μέχρι δραχμών δύο εκατομμυρίων εκατό χιλιάδων (2.100.000). Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά επτακόσιες χιλιάδες (700.000) δραχμές για καθένα από τα τρία πρώτα παιδιά του αγοραστή, που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, και κατά ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για το τέταρτο και επόμενα παιδιά του».

Άρθρο 41.

Προσδιορισμός αξίας ακινήτων.

1. Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκας, λαβαίνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες από πριν κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου, όπως αστικό ακίνητο, μονοκατοικία, διαμέρισμα, κατάστημα, αγρόκτημα και άλλα.

Οι τιμές εκκίνησης αυξάνονται ή μειώνονται ποσοστιαία, ανάλογα με τους παράγοντες που επηρεάζουν αυξητικά ή μειωτικά την αξία των ακινήτων, όπως για τα διαμερίσματα ποιότητα κατασκευής, παλαιότητα, θέση στο οικοδομικό τετράγωνο ή στον όροφο της πολυκατοικίας, για τα καταστήματα εμπορικότητα δρόμου, πατάρι, υπόγειο, για τα αγροκτήματα καλλιεργητική αξία, τουριστική ή παραθεριστική σημασία και άλλα.

Οι τιμές εκκίνησης και οι συντελεστές αυξομείωσής τους θα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, μετά από εισήγηση Επιτροπών που θα αποτελούνται από οικονομικούς υπαλλήλους, μηχανικούς του Υπουργείου Δημοσίων Έργων, εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εκπροσώπους του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και άλλα πρόσωπα που διαθέτουν ειδικές γνώσεις ή ιδιάζουσα εμπειρία και θα συγκροτούνται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Οικονομικών.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών καθορίζονται :

α) η καταχώρηση των τιμών εκκίνησης και των συντελεστών αυξομοίωσής τους σε πίνακες και η συσχέτισή τους με διαγράμματα που καταρτίζονται με βάση χάρτες,

β) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με εισήγηση του Υπουργού των Οικονομικών, καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων του παρόντος άρθρου σε ολόκληρη τη χώρα ή ορισμένες περιοχές αυτής ή πόλεις και για όλα τα ακίνητα ή ορισμένη κατηγορία τούτων.

3. Κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τη φορολογητέα αξία των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκας και τον τρόπο προσδιορισμού της παύει να ισχύει από το χρόνο έναρξης ισχύος των προεδρικών διαταγμάτων της προηγούμενης παραγράφου, για τις περιοχές ή κατηγορίες ακινήτων που αυτά αφορούν.

4. Στα μέλη των επιτροπών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου που δεν είναι δημόσιοι ή δημοτικοί υπάλληλοι καταβάλλεται αποζημίωση η οποία καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών.

5. Ο Υπουργός των Οικονομικών καθορίζει, εγκρίνει και δίνει εντολές με αποφάσεις του, για κάθε δαπάνη που είναι αναγκαία για την εκτέλεση και εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, η οποία καταλογίζεται στα έξοδα βεβαίωσης των άμεσων φόρων.

III. Φορολογία κληρονομιών, δωρεών, προικών καὶ κερδών ἀπὸ λαχεῖα.

Ἄρθρο 42.

Ἐλεγκτικὴ ἁρμοδιότητα Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Κατ' ἐξαίρεση, ἂν μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ποὺ δηλώθηκαν ἐμπρόθεσμα περιλαβαίνονται καὶ ἀκίνητα, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀγοραίας ἀξίας τους μπορεῖ νὰ γίνεται ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸ Ἔφορο καὶ προσωρινὰ μὲ βάση τὰ συγκριτικὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχει, τὰ βιβλία τιμῶν ποὺ τηρεῖ ἢ καὶ ἄλλα τυχὸν στοιχεῖα ποὺ θὰ ἀποκτήσει.

Ἂν ἡ ἀξία γιὰ τὰ ἀκίνητα ποὺ δηλώθηκε συμπίπτει μὲ τὴν ἀγοραία ἀξία τους, ἡ ὑπόθεση περαιώνεται ὡς εἰλικρινής, ἂν δὲ συμπίπτει ὁ φορολογούμενος μπορεῖ μέσα σὲ ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἕξι (6) μηνῶν ἀπὸ τὴν ὑποβολὴ τῆς ἐμπρόθεσμης δήλωσης, νὰ ὑποβάλει συμπληρωματικὴ δήλωση σύμφωνη μὲ τὴν ἀξία ποὺ προσδιόρισε ὁ Ἔφορος. Στὴν περίπτωση αὐτὴ καὶ ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ ὑπόλοιπα στοιχεῖα ποὺ περιλαβαίνονται στὴ δήλωση εἶναι ἀκριβῆ, ἡ συμπληρωματικὴ δήλωση θεωρεῖται εἰλικρινὴς καὶ δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος καὶ πρόστιμο.

Σὲ περίπτωση ποὺ δὲ θὰ ὑποβληθεῖ συμπληρωματικὴ δήλωση μέσα στὴν προθεσμία ποὺ ὁρίζεται στὸ προηγούμενο ἐδάφιο ἢ ἂν τὰ στοιχεῖα ποὺ περιλαβαίνονται στὴ δήλωση εἶναι ἀνακριβῆ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν ἀκινήτων ἐνεργεῖται σύμφωνα μὲ ὅσα ὁρίζονται στὶς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 73 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 χωρὶς νὰ δεσμεύεται ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἀπὸ τὴν προσωρινὴ ἀξία ποὺ ὁ ἴδιος προσδιόρισε.

Ἡ διαδικασία τῆς ὑποβολῆς συμπληρωματικῆς δήλωσης μπορεῖ νὰ ἀφορᾶ ὁρισμένο ἢ ὁρισμένα μόνο ἀπὸ τὰ ἀκίνητα ποὺ ἔχουν δηλωθεῖ».

2. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὶς ὑποθέσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωση γεννήθηκε ἀπὸ 1.1.1978 ὡς 31.11.1981, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴ δημοσίευση τοῦ παρόντος ἐκκρεμοῦν στὶς Οἰκονομικὲς Ἐφορίες καὶ ἡ συμπληρωματικὴ δήλωση θὰ ὑποβληθεῖ μέσα σὲ ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἕξι (6) μηνῶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ὁ φόρος ποὺ θὰ προκύψει μὲ βάση τὴ συμπληρωματικὴ δήλωση μειώνεται κατὰ ποσοστὸ δέκα τὰ ἑκατὸ (10%).

Ἄρθρο 43.

Πρόσθετοι φόροι.

Στὸ ἄρθρο 75 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προσθέτεται παράγραφος 11 ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«11. Σὲ περίπτωση ἀνακρίβειας τῶν στοιχείων τῆς δήλωσης μὲ βάση τὰ ὁποῖα περαιώθηκε ὁριστικὰ ὡς εἰλικρινής, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 73, ἐπιβάλλεται καὶ πρόσθετος φόρος, ὁ ὁποῖος ὁρίζεται σὲ ποσοστὸ διακόσια σαράντα τὰ ἑκατὸ (240%), ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἀξίας ποὺ δηλώθηκε καὶ ἐκείνης ποὺ ὁριστικὰ προσδιορίστηκε».

Ἄρθρο 44.

Κέρδη ἀπὸ λαχεῖα κ.λ.π.

1. Οἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίστανται, ὡς ἑξῆς:

«1. Σὲ φόρο ὑποβάλλονται τὰ κέρδη ἀπὸ λαχεῖα, λαχειοφόρες ὁμολογίες καὶ λαχειοφόρες ἀγορές, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἀπὸ κληρώσεις ποὺ γίνονται στὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ τὰ κέρδη ἀπὸ τὰ προγνωστικὰ τῶν ἀγώνων τοῦ ποδοσφαίρου (ΠΡΟ—ΠΟ).

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 225/1967 «περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τῶν Κρατικῶν Λαχείων κερδῶν, ἀφ' οἱουδήποτε φόρου λαχείων, ὡς καὶ τοῦ τέλους χαρτοσήμου», καταργοῦνται».

«3. Ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωση, προκειμένου περὶ λαχείων, λαχειοφόρων ὁμολογιῶν καὶ λαχειοφόρων ἀγορῶν, γεννιέται κατὰ τὸ χρόνο τῆς κλήρωσης καί, προκειμένου περὶ προγνωστικῶν ἀγώνων ποδοσφαίρου κατὰ τὸ χρόνο τῆς γένεσης τῆς ἀξίωσης στὰ κέρδη».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἑξῆς:

«2. Δὲ φορολογοῦνται τὰ κέρδη ἀπὸ λαχειοφόρες ὁμολογίες, ποὺ μὲ εἰδικοὺς νόμους ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴ φορολογία».

3. Τὸ πρῶτο ἐδάφιο τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἑξῆς:

«Τὰ κέρδη ποὺ προκύπτουν ἀπό: α) κάθε λαχειοφόρο ὁμολογία ἢ κάθε γραμμάτιο λαχείου ἢ λαχειοφόρου ἀγορᾶς καὶ β) κάθε στήλη δελτίου προγνωστικῶν ἀγώνων ποδοσφαίρου (ΠΡΟ—ΠΟ), ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν δικαιούχων τους, μετὰ τὴν ἀφαίρεση ἀφορολόγητου ποσοῦ εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν, ὑποβάλλονται σὲ φόρο ποὺ ὁρίζεται σὲ ποσοστὸ δέκα τὰ ἑκατὸ (10%)».

4. Τὸ ἄρθρο 93 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 93.

Ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

Γιὰ τὸ φόρο στὰ κέρδη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 58 ἁρμόδιος εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Α' Κεφαλαίου Ἀθηνῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φόρο στὰ κέρδη ἀπὸ τὶς λαχειοφόρες ὁμολογίες καὶ λαχειοφόρες ἀγορές, γιὰ τὰ ὁποῖα ἁρμόδιος εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τοῦ τόπου τῶν κληρώσεων».

5. Τὸ ἄρθρο 94 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 94.

Περιεχόμενο δήλωσης.

Ἡ δήλωση συντάσσεται σὲ ἔντυπο ποὺ χορηγεῖται δωρεὰν ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία. Ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς δήλωσης, καθὼς καὶ τὰ ἀπαραίτητα ἔγγραφα ποὺ πρέπει νὰ ἐπισυναφθοῦν σ' αὐτή, ὁρίζονται λεπτομερῶς μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἡ ὁποία δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

6. Τὸ ἄρθρο 95 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 95.

Τρόπος ὑποβολῆς δήλωσης.

Ἡ δήλωση ὑποβάλλεται στὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο. Γιὰ τὴν κατάθεση τῆς δήλωσης καὶ τὴ λοιπὴ γενικὰ διαδικασία ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 68, 69, 72 ὡς καὶ 81 καὶ 84».

7. Τὸ ἄρθρο 98 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 98.

Ἀνάλογη ἐφαρμογὴ διατάξεων.

Οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 91 ὡς καὶ 97 ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ προκειμένου γιὰ κέρδη ἀπὸ προγνωστικὰ ἀγώνων ποδοσφαίρου (ΠΡΟ - ΠΟ)».

8. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 598/1968 «περὶ ἱδρύσεως ὀργανισμοῦ τελέσεως ἱπποδρομιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίστανται, ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 5.

Οἱ ἀκαθάριστες εἰσπράξεις ἀπὸ κάθε εἴδους ἀμοιβαῖα στοιχήματα, μὲ ἐξαίρεση τὸ πρόσθετο ἀμοιβαῖο στοίχημα (SWEEPSTAKES) τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4, μοιράζονται ὡς ἑξῆς:

α) Τὸ 10% τοῦ ποσοστοῦ 80% ἀποδίδεται στὸ Δημόσιο καὶ εἰσάγεται στὸν Προϋπολογισμὸ τοῦ Κράτους ὡς ἔσοδό του καὶ τὸ ὑπόλοιπο αὐτοῦ σ' αὐτοὺς ποὺ κερδίζουν.

β) Ποσοστὸ 5%, γιὰ ἔπαθλα ἱπποδρομιῶν

γ) Ποσοστὸ 0,125%, στὴ Φίλιππο Ἕνωση

δ) Ποσοστὸ 0,50%, γιὰ τὸ Ταμεῖο Πρόνοιας καὶ Ἐπικου-

ρικῆς Ἀσφάλισης Προσωπικοῦ Ἱπποδρομιῶν (Τ.Α.Π.Ε.Α.Π.Ι.)

ε) Ποσοστὸ 4%, στὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη γενικὰ τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας, χωρὶς νὰ μπορεῖ σὲ καμιὰ περίπτωση νὰ ὑπερβεῖ τὸ ποσὸ τῶν δραχμῶν 17.000.000 κάθε χρόνο».

Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου αὐτῆς ἀρχίζουν νὰ ἰσχύουν ἀπὸ τῆς 31ης Μαρτίου 1982.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.
ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΜΜΕΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Ἄρθρο 45.

Φορολογία κύκλου ἐργασιῶν.

1. Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ποὺ ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν, οἱ συντελεστὲς ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες διατάξεις, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς διάταξης τῆς ἑπόμενης παραγράφου 2, αὐξάνονται:

α) ἀπὸ τρία τὰ ἑκατὸ (3%) σὲ τέσσερα τὰ ἑκατὸ (4%),
β) ἀπὸ τέσσερα τὰ ἑκατὸ (4%) σὲ πέντε τὰ ἑκατὸ (5%),
γ) ἀπὸ ἕξι τὰ ἑκατὸ (6%) σὲ ὀκτὼ τὰ ἑκατὸ (8%),
δ) ἀπὸ ἑπτὰ τὰ ἑκατὸ (7%) σὲ ὀκτὼ τὰ ἑκατὸ (8%).
ε) ἀπὸ ὀκτὼ τὰ ἑκατὸ (8%) σὲ δέκα τὰ ἑκατὸ (10%), μὲ ἐξαίρεση τὰ φαρμακευτικὰ προϊόντα τοῦ κεφαλαίου 30 τοῦ ἰσχύοντος Δασμολογίου, τὶς πλάκες καὶ ταινίες γιὰ ἰατρικὴ ἢ ὀδοντιατρικὴ χρήση τοῦ κεφαλαίου 37 τοῦ ἰσχύοντος Δασμολογίου, τὸ προπάνιο καὶ τὸ μίγμα προπανίου καὶ βουτανίου τῆς δασμολογικῆς κλάσης 27.11.Α.Β καὶ
στ) ἀπὸ δεκατέσσερα τὰ ἑκατὸ (14%) σὲ δεκαπέντε τὰ ἑκατὸ (15%).

2. Ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν αὐξάνεται σὲ δώδεκα τὰ ἑκατὸ (12%), γιὰ τὰ εἴδη ποὺ ὑπάγονται σὲ φόρο κατανάλωσης ἢ πολυτελείας, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις: α) τῆς Μ. 1480/1945 ἀπόφασης τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ φόρου ἐπὶ εἰδῶν πολυτελείας», β) τοῦ Ν.Δ. 2416/1953 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν τινων ζητημάτων καὶ τροποποιήσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων εἰδῶν», γ) τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 3394/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως δασμολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», δ) τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 «περὶ φορολογικῶν μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως εἰδῶν τινων πολυτελείας», καὶ ε) τοῦ Ν.Δ. 141/1969 «περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν» ὅπως συμπληρώθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 59 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ὅπως οἱ διατάξεις αὐτὲς ἰσχύουν.

3. Ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν, μὲ συντελεστὴ 10% κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», στὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα:

α) τῶν Γραφείων Γενικοῦ Τουρισμοῦ,
β) τῶν ἐπιχειρήσεων, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ κάθε εἴδους μεσιτικὲς ἐργασίες,
γ) τῶν λεσχῶν καὶ κέντρων ἐκμετάλλευσης αὐτόματων μηχανικῶν παιγνιδιῶν,
δ) τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκμετάλλευσης μπόουλιγκ,
ε) τῶν σχεδιαστῶν μόδας,
στ) τῶν γραφείων διεκπεραίωσης ἐμπιστευτικῶν γενικὰ ὑποθέσεων,
ζ) τῶν ἐπιχειρήσεων δακτυλογράφησης, μετάφρασης καὶ ἔκδοσης φωτοαντιγράφων.

Ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα λαβαίνεται τὸ σύνολο τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων, ποὺ πραγματοποιοῦν οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές, χωρὶς καμία ἔκπτωση.

4. Οἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου ιγ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴ στὶς ἐπιχειρήσεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 3, καθὼς καὶ στὶς λοιπὲς ἐπιχειρήσεις παροχῆς ὑπηρεσιῶν, ποὺ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδά τους ὑπάγονται στὸ φόρο κύκλου ἐργασιῶν, σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες διατάξεις.

5. Ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν Τραπεζῶν γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῆς περίπτωσης β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937, θεωροῦνται καὶ τὰ ἔσοδα ποὺ προέρχονται ἀπὸ συμπτωματικὲς πράξεις, οἱ ὁποῖες δὲν συνδέονται μὲ τραπεζικὲς ἐργασίες.

6. Ἡ ὀρθὴ ἔννοια τῆς διάταξης τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1080/1971 «περὶ καταργήσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν», εἶναι ὅτι ὡς διαφημιστικὲς ἐπιχειρήσεις θεωροῦνται καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ διαθέτουν διαφημιστικὰ μέσα, ἐφ' ὅσον μὲ αὐτὰ ἀναλαβαίνουν τὴ διαφήμιση καὶ γενικὰ τὴν προβολὴ ἀγαθῶν, ὑπηρεσιῶν καὶ δραστηριοτήτων, ἀνεξάρτητα ἂν ἡ ἐκπόνηση τῶν σχετικῶν διαφημιστικῶν κειμένων, σχεδίων κτλ. γίνεται ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις αὐτὲς ἢ ἀπὸ ὁποιοδήποτε τρίτο.

7. Δὲν ἐπιστρέφεται ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν, ποὺ ἀναλογεῖ στὴν ἀξία τοῦ τυχὸν ἀκάλυπτου ποσοῦ τῶν πρώτων ὑλῶν, ποὺ ὑπῆρχε τὴν 31.12.1980 καὶ στὰ προηγούμενα ἔτη, ὡς καὶ αὐτοῦ, ποὺ δημιουργεῖται ἐφεξῆς ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὅπως ἰσχύουν.

Ἄρθρο 46.

Φορολογία καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων.

1. Στὰ καπνοβιομηχανικὰ προϊόντα (τσιγάρα, πούρα ἢ σιγαρίλλος, καπνὸς γιὰ κάπνισμα, καπνὸς γιὰ ἀναρρόφηση καὶ καπνὸς γιὰ μάσημα), ποὺ καταναλώνονται στὴ Χώρα καὶ παράγονται στὸ ἐσωτερικὸ ἢ εἰσάγονται ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπή, ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

2. Ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου αὐτοῦ ὁρίζεται σὲ ποσοστὸ 4%, ὑπολογιζόμενος, γιὰ μὲν τὰ τσιγάρα στὴν τιμὴ λιανικῆς πώλησης 1.000 τεμαχίων, γιὰ δὲ τὰ λοιπὰ καπνοβιομηχανικὰ προϊόντα, στὴν κατὰ χιλιόγραμμο τιμὴ λιανικῆς πώλησής τους, μετ' ἀφαίρεση τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

3. Ὁ παραπάνω φόρος βαρύνει τὴν κατανάλωση καὶ καταβάλλεται στὸ Δημόσιο Ταμεῖο, ἀπὸ μὲν τὸν καπνοβιομήχανο πρὶν ἐξαχθοῦν τὰ προϊόντα ἀπὸ τὸ καπνεργοστάσιο, ἀπὸ δὲ τὸν εἰσαγωγέα κατὰ τὸν ἐκτελωνισμό τους, μαζὶ μὲ τὸ φόρο κατανάλωσης καπνοῦ.

4. Ἁρμόδιος γιὰ τὴν ἐκκαθάριση, τὴ βεβαίωση καὶ τὴν πίστωση τοῦ φόρου, καθὼς καὶ τὴν ἐπιστροφὴ σὲ περίπτωση καταστροφῆς ἄχρηστων προϊόντων ποὺ ἀποσύρονται τῆς κυκλοφορίας, εἶναι, γιὰ μὲν τὰ ἐγχώρια ὁ Ἔφορος Καπνοῦ ποὺ ἐλέγχει τὶς ἐργασίες τοῦ καπνεργοστασίου, γιὰ δὲ τὰ εἰσαγόμενα, ὁ Ἔφορος Καπνοῦ ποὺ ἐκκαθαρίζει καὶ βεβαιώνει τὸν ἐπιβαλλόμενο σ' αὐτὰ φόρο κατανάλωσης καπνοῦ.

5. Κατὰ παρέκκλιση τῶν παραπάνω παραγράφων 3 καὶ 4, ὅπου κατὰ τὶς κείμενες διατάξεις ἡ ἁρμοδιότητα βεβαίωσης καὶ εἴσπραξης τοῦ φόρου κατανάλωσης ἐπὶ εἰσαγομένων καπνικῶν προϊόντων ἀνήκει στὶς Τελωνειακὲς Ἀρχές, ἡ ἁρμοδιότητα αὐτὴ ἐπεκτείνεται καὶ στὴ βεβαίωση καὶ εἴσπραξη τοῦ μὲ τὸν παρόντα νόμο ἐπιβαλλόμενου φ.κ.ε., κατὰ τὰ εἰδικότερα ὁριζόμενα μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρο 47.

Φορολογία χαρτοσήμου.

1. Τὰ ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15γ καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15δ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὅπως ἰσχύει, ὡς καὶ τῆς παραγρ. 25 τοῦ ἄρ-

θρου 7 τοῦ Ν. 1160/1981 «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὁρίζονται σὲ τρία τὰ ἑκατὸ (3%).

2. Ἀπὸ τὴ ρύθμιση τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐξαιροῦνται τὰ τέλη ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15γ καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15δ τοῦ παραπάνω Προεδρικοῦ Διατάγματος γιὰ τὰ τιμολόγια ἢ ἄλλα ἔγγραφα, ποὺ ἐκδίδονται στὴν περίπτωση πώλησης ἀπὸ παραγωγοὺς γεωργικῶν κλπ. προϊόντων, ποὺ ὑπόκεινται στὴν εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α. κλπ. τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὅπως ἰσχύει, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἂν τὰ ἔγγραφα αὐτὰ ἐκδίδει ὁ ἀγοραστὴς ἢ ὁ πωλητὴς τῶν προϊόντων παραγωγὸς ἢ ὁ τρίτος, ποὺ πουλάει τὰ προϊόντα αὐτὰ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ παραγωγοῦ.

3. Τὰ ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ μὲν τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15δ καὶ τῶν παραγράφων 1, 2, 6 πρῶτο ἐδάφιο, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 15ε τοῦ παραπάνω Προεδρικοῦ Διατάγματος, ὁρίζονται σὲ τρία τὰ ἑκατὸ (3%), ἀπὸ δὲ τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἴδιου ἄρθρου σὲ δύο τὰ ἑκατὸ (2%).

4. Στὸ ἄρθρο 15 τοῦ παραπάνω Προεδρικοῦ Διατάγματος προσθέτεται παράγραφος 24, ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«24. Σὲ τέλη χαρτοσήμου ἕνα τὰ ἑκατὸ (1%) ὑπόκεινται οἱ ἐξοφλητικὲς ἀποδείξεις λογαριασμῶν κατανάλωσης ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὕδατος, φωταερίου, τηλεγραφημάτων, ἀστικῶν καὶ ὑπεραστικῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων, ραδιοφώνων καὶ συσκευῶν τηλεόρασης γιὰ ὁποιοδήποτε σκοπὸ ἢ χρήση, ὡς καὶ οἱ ἀποδείξεις ἐξόφλησης λογαριασμῶν πελατῶν ξενοδοχείων καὶ χώρων ὀργανωμένης κατασκήνωσης (CAMPING) καὶ σὲ μισὸ τὰ ἑκατὸ (0,5%) οἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς συνδρομῶν σὲ ἐφημερίδες, περιοδικὰ καὶ κάθε ἄλλου εἴδους ἔντυπα.

Δὲν ὑπόκεινται σὲ τέλος χαρτοσήμου:

α) οἱ ἀποδείξεις ἐξόφλησης τῶν ἀμέσως καταβαλλόμενων τελῶν τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων καὶ

β) οἱ ἀποδείξεις συνδρομῶν περιοδικῶν, ἐφημερίδων καὶ ἐν γένει ἐντύπων, τῶν ὁποίων ἡ ἐτήσια συνδρομὴ δὲν ὑπερβαίνει τὶς ὀκτακόσιες (800) δραχμές.

Τὰ τέλη χαρτοσήμου ποὺ ὁρίζονται στὴν παράγραφο αὐτὴ καταβάλλονται κατὰ τὰ ὁριζόμενα στὸ ἄρθρο 30 παράγρ. 1 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 99/1977 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων περὶ τηρήσεως βιβλίων καὶ στοιχείων».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου αὐτῆς ἀρχίζει ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1982, πλὴν τῆς περίπτωσης τῶν ἀποδείξεων ἐξόφλησης λογαριασμῶν πελατῶν ξενοδοχείων καὶ χώρων ὀργανωμένης κατασκήνωσης (CAMPING), ποὺ ἡ ἰσχὺς ἀρχίζει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1983. Οἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων στ' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 1 καὶ γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 καταργοῦνται.

5. Οἱ συντελεστὲς τῆς μέσης φορολογικῆς ἐπιβάρυνσης ἀπὸ τέλη χαρτοσήμου, ποὺ ὁρίζονται μὲ τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Ν.Δ. 226/1969 «περὶ διασφαλίσεως ἴσων ὅρων ἀνταγωνισμοῦ διὰ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα», ὅπως ἴσχυαν πρὶν ἀπὸ τὴν αὔξησή τους κατὰ ποσοστὸ εἴκοσι τὰ ἑκατὸ (20%) μὲ τὸ ἄρθρο 26 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» καὶ τὶς κοινὲς ὑπουργικὲς ἀποφάσεις, ποὺ ἐκδόθηκαν κατ' ἐξουσιοδότηση τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παραπάνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, αὐξάνονται ὡς ἑξῆς:

α) Οἱ μέχρι ποσοστοῦ 3% κατὰ μία μονάδα, β) οἱ ἄνω τοῦ ποσοστοῦ 3% καὶ μέχρι ποσοστοῦ 4% κατὰ μία καὶ μισὴ μονάδα καὶ γ) οἱ ἄνω τοῦ ποσοστοῦ 4% κατὰ δύο μονάδες.

6. Οἱ συντελεστὲς ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 226/1969 ὁρίζονται σὲ 3,6 μονάδες.

7. Ἀπὸ τὶς προβλεπόμενες, ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ αὐξήσεις, ἐξαιροῦνται:

α) τὰ φαρμακευτικὰ προϊόντα τοῦ Κεφαλαίου 30 τοῦ ἰσχύοντος Δασμολογίου καὶ οἱ δραστικὲς πρῶτες ὕλες φαρμακοβιομηχανίας, ποὺ εἰσάγονται μετὰ ἀπὸ σχετικὴ ἔγκριση τοῦ ΚΕΕΦ, γιὰ τὴν κατασκευὴ φαρμάκων,

β) οἱ πλάκες καὶ οἱ ταινίες γιὰ ἰατρικὴ ἢ ὀδοντιατρικὴ χρήση τοῦ Κεφαλαίου 37 τοῦ ἰσχύοντος Δασμολογίου καὶ

γ) τὸ προπάνιο καθὼς καὶ τὸ μίγμα προπανίου καὶ βουτανίου τῆς δασμολογικῆς κλάσης 27.11 Α,Β.

8. Εἰδικὲς διατάξεις, μὲ τὶς ὁποῖες προβλέπεται ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰ τέλη χαρτοσήμου, γιὰ τὰ ἔγγραφα καὶ πράξεις ποὺ ὁρίζονται στὶς παραγράφους 1 ὡς 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲ θίγονται.

9. Οἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς δικαιωμάτων ἐγγραφῆς ἢ συνδρομῶν τῶν μελῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν σωματείων καὶ ἑνώσεων αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται σὲ τέλη χαρτοσήμου.

Τέλη χαρτοσήμου ποὺ ὀφείλονται γιὰ τὶς πιὸ πάνω ἀποδείξεις δὲν ἀναζητοῦνται, ὅσα δὲ ἔχουν καταβληθεῖ δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρο 48.

Φόροι κατανάλωσης σὲ εἴδη πολυτελείας, ἄλλοι φόροι κατανάλωσης, εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α.

1. Ὁ προβλεπόμενος ἀπὸ τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Ν. Δ/τος 3829/1958, ὅπως ἰσχύει σήμερα, φόρος κατανάλωσης αὐξάνεται ἀπὸ 25% σὲ 30%, γιὰ τὰ παρακάτω εἴδη:

α. Συσκευὲς τῆς δασμολογικῆς κλάσης 92.11 ΑΙ—ΙΙΙ, ἔστω καὶ συνδυασμένες μὲ συσκευὲς λήψης τῆς δασμολογικῆς κλάσης 85.15 ΑΙΙΙ.

β. Μεγάφωνα καὶ ἠλεκτρικοὶ ἐνισχυτὲς τῆς δασμολογικῆς κλάσης 85.14.

γ. Ραδιοενισχυτὲς τῆς δασμολογικῆς κλάσης 85.15.

δ. Συσκευὲς τεχνητοῦ κλίματος τῆς δασμολογικῆς κλάσης 84.12 ΒΙΙ.

2. Στὸν πίνακα τῶν εἰδῶν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ/τος 3829/1958 ποὺ ὑπόκεινται σὲ φόρο κατανάλωσης, προσθέτονται:

α) Οἱ ἔγχρωμες συσκευὲς τηλεόρασης τῆς δασμ. κλάσης 85.15ΑΙΙΙ μὴ συνδυασμένες μὲ συσκευὲς τῆς δασμ. κλάσης 92.11 ΑΙ-ΙΙΙ μὲ ποσοστὸ φόρου 10% καὶ

β) Οἱ συσκευὲς ἐγγραφῆς ἢ ἀναπαραγωγῆς τῶν εἰκόνων καὶ τοῦ ἤχου στὴν τηλεόραση κατασκευασμένες νὰ λειτουργοῦν σὲ συνδυασμὸ μὲ δέκτη τηλεόρασης (Βίντεο), τῆς δασμ. κλάσης 92.11Β, μὲ ποσοστὸ φόρου 25%, ἐξαιρουμένων τῶν προοριζομένων γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν ἐθνικῶν σταθμῶν Ραδιοφωνίας καὶ Τηλεόρασης (ΕΡΤ—ΥΕΝΕΔ). Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσας περίπτωσης β) ἀρχίζει ἀπὸ τὴν 17.3.82.

3. Στὸν προβλεπόμενο ἀπὸ τὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 2416/1953 «περὶ ρυθμίσεως δασμολογικῶν τινων ζητημάτων καὶ τροποποιήσεως τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων εἰδῶν», φόρο πολυτελείας γιὰ τὰ «ἀθύρματα ἐν γένει», ὑποβάλλονται καὶ τὰ μέρη, τεμάχια καὶ ἐξαρτήματα αὐτῶν, ποὺ ὑπάγονται στὴν ἴδια δασμολογικὴ κλάση μὲ συντελεστὴ φόρου 10%.

4. Στὴν ἔννοια τοῦ ὅρου «δέρμα», ὅπου αὐτὸς ἀναφέρεται στὸν πίνακα τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 2416/1953, περιλαμβάνονται τὸ «φυσικό, τεχνητὸ ἢ ἀνασχηματισμένο δέρμα».

5. Οἱ περιπτώσεις αα, ββ καὶ γγ ἐδάφιο πρῶτο, τῆς παραγράφου 1Ε'α) τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ γεωργικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«αα) Στὸν καφὲ (ἄφρυχτο ἢ φρυγμένο) τῆς δασμολογικῆς διάκρισης 09.01Α καὶ στὰ ὑποκατάστατα ποὺ περιέχουν καφὲ σὲ ὁποιαδήποτε ἀναλογία τῆς δασμολογικῆς διάκρισης 09.01Γ, δραχμὲς εἴκοσι (20) ἀνὰ χιλιόγραμμο καθαροῦ βάρους.

ββ) Στὰ ἐκχυλίσματα, στὰ συμπυκνωμένα ἀποστάγματα τοῦ

καφὲ καὶ στὰ ὑποκατάστατα αὐτοῦ ποὺ περιέχουν καφὲ σὲ ὁποιαδήποτε ἀναλογία, τῆς δασμολογικῆς διάκρισης 21.02Α, δραχμὲς ἑκατὸ (100) ἀνὰ χιλιόγραμμο καθαροῦ βάρους.

γγ) Στὸ κακάο σὲ βαλάνους καὶ στὰ θραύσματα βαλάνων, ἀκατέργαστα ἢ φρυγμένα, τῆς δασμολογικῆς κλάσης 18.01, δραχμὲς εἴκοσι (20) ἀνὰ χιλιόγραμμο καθαροῦ βάρους».

6. Στὴν προβλεπόμενη ἀπὸ τὴν παράγραφο 1Ζ΄α) τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ γεωργικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α. ὑποβάλλονται καὶ τὰ παρακάτω εἴδη:

«Ὑφάσματα πλεκτά, ὄχι ἐλαστικά, οὔτε συνδυασμένα μὲ καουτσούκ. ἀπὸ μέταξα ἢ γνάφαλα μέταξας, ἀμιγῆ ἢ σύμμικτα, τῆς δασμολογικῆς κλάσης 60.01».

«Ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ἐνδύματα πλεκτά, ὄχι ἐλαστικά, οὔτε συνδυασμένα μὲ καουτσούκ, ἀπὸ μέταξα ἢ γνάφαλα μέταξας, ἀμιγῆ ἢ σύμμικτα, τῶν δασμολογικῶν κλάσεων 60.04 καὶ 60.05».

«Ἐξωτερικὰ ἐνδύματα ἀπὸ μέταξα ἢ γνάφαλα μέταξας, ἀμιγῆ ἢ σύμμικτα, τῶν δασμολογικῶν κλάσεων 61.01 καὶ 61.02».

«Κλινοσκεπάσματα, ὀθόναι κλίνης, τραπέζης, παραπετάσματα ἐν γένει καὶ ἄλλα εἴδη ἐπίπλωσης, ἀπὸ μέταξα ἢ γνάφαλα μέταξας. ἀμιγῆ ἢ σύμμικτα, τῶν δασμολογικῶν κλάσεων 62.01 καὶ 62.02».

7. Ὁ φόρος κατανάλωσης, ποὺ προβλέπεται γιὰ τὰ εἴδη ποὺ ἀναφέρονται στὶς παραγράφους 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», αὐξάνεται ἀντίστοιχα ἀπὸ ὀκτὼ (8) σὲ δεκαέξι (16) δραχμὲς καὶ ἀπὸ ἔξι (6) σὲ δώδεκα (12) δραχμὲς κατὰ χιλιόγραμμο καθαροῦ βάρους.

8. Σὲ φόρο κατανάλωσης. δραχμῶν δεκαέξι (16) ἀνὰ χιλιόγραμμο καθαροῦ βάρους, ὑποβάλλονται καὶ τὰ παρασκευάσματα καὶ λοιπὰ εἴδη τῆς δασμολογικῆς κλάσης 38.14, ἐφ᾽ ὅσον τελωνίζονται γιὰ ἀνάλωση καὶ προορίζονται νὰ βελτιώσουν τὰ λιπαντικὰ τῆς δασμολογικῆς διάκρισης 27.10 ΓΙΙΙ.

Ἄρθρο 49.

Φορολογία κατανάλωσης βύνης.

1. α) Ὁ φόρος κατανάλωσης, ποὺ ἐπιβάλλεται στὴ βύνη, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 2963/1922, ὅπως αὐτὸς τροποποιήθηκε μὲ τὸ Ν.Δ. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1923 καὶ μὲ ἄλλες νεώτερες διατάξεις, αὐξάνεται σὲ δραχμὲς ἑξήντα ἔξι καὶ πενήντα λεπτὰ (66,50) κατὰ χιλιόγραμμο βύνης.

β) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρο 11 παραγρ. 1 ἐδάφ. ΣΤ τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» εἰσφορὰ στὸ ζύθο ὁρίζεται σὲ δραχμὲς δέκα καὶ πενήντα λεπτὰ (10,50) κατὰ χιλ/μο βύνης ἐγχώριας καὶ ἀλλοδαπῆς προέλευσης.

2. Ἡ βύνη, ποὺ ἀναλογεῖ στὸ ζύθο ποὺ καταμετρήθηκε στὰ πρατήρια τῶν ζυθοποιείων, ὑπαλογίζεται μὲ βάση τὴν ἀναλογία τῆς βύνης σὲ ζύθο, σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χημικῆς ἀνάλυσης τῶν ἀντιστοίχων δειγμάτων ζύθου, ποὺ ἔχουν ληφθεῖ στὰ ζυθοποιεῖα τὴν ἡμέρα καταμέτρησης.

3. α) Κατὰ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ζύθου ἐπιβάλλεται φόρος κατανάλωσης βύνης καὶ εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α., ποὺ ἰσχύει στὴ βύνη ποὺ ἀναλογεῖ στὸν εἰσαγόμενο ζύθο.

β) Κατὰ τὴ διάθεση στὴν ἐσωτερικὴ ἀγορὰ ὁ ζύθος ἀλλοδαπῆς προέλευσης ἐπισημαίνεται ὅπως καὶ ὁ ἑλληνικὸς ζύθος. Γιὰ τὰ στοιχεῖα, ποὺ θὰ λείπουν ἀπὸ τὴν ἐπισήμανση τῆς συσκευασίας τοῦ ζύθου καὶ γιὰ τὴν ἀναγραφὴ τῆς ἐπωνυμίας τοῦ εἰσαγωγέα ἢ ἐμπορικοῦ ἀντιπροσώπου μὲ τὴ διεύθυνσή των, μπορεῖ νὰ ἐπικολλᾶται πρόσθετο ἐπίσημα.

4. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν:

α) Ρυθμίζονται θέματα ποὺ προκύπτουν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

β) Καθορίζεται ἡ διαδικασία προσδιορισμοῦ τῆς βύνης, ποὺ ἀναλογεῖ στὸ ζύθο ποὺ εἰσάγεται.

Ἄρθρο 50.

Φορολογία κατανάλωσης οἰνοπνεύματος.

1. Ὁ φόρος κατανάλωσης οἰνοπνεύματος, ποὺ ἐπιβάλλεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Κώδικα τῶν Νόμων «περὶ Φορολογίας Οἰνοπνεύματος», ὅπως οἱ διατάξεις αὐτὲς τροποποιήθηκαν μὲ τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 4358/1964, ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

α. Γιὰ κάθε χιλιόγραμμο ἄνυδρου ἐγχώριου οἰν/ματος δραχμὲς (60) ἑξήντα.

β. Γιὰ κάθε χιλ/μο ἄνυδρου ἐγχώριου ἀποστάγματος οἴνου δραχμὲς (30) τριάντα.

γ. Γιὰ κάθε χιλ/μο ἄνυδρου ἐγχώριου αἰνοπνεύματος, ποὺ προορίζεται γιὰ τὴν παρασκευὴ οἴνων ἐλεγχόμενης ὀνομασίας προέλευσης, δραχμὲς (30) τριάντα.

δ. Γιὰ τὸ οἰνόπνευμα, ποὺ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Κώδικα τῶν Νόμων «περὶ Φορολογίας τοῦ Οἰνοπνεύματος», μετουσιώνεται κατὰ τρόπο ὥστε νὰ μὴ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ πόση, μυρεψία ἢ φαρμακευτικὴ χρήση καὶ καταναλώνεται μέσα στὸ Κράτος, γιὰ κάθε χιλιόγραμμο ἄνυδρου οἰνοπνεύματος δραχμὲς (6) ἔξι.

2. Γιὰ τὸ οἰνόπνευμα ἢ οἰνοπνευματικὰ προϊόντα ποὺ εἰσάγονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ὁ κατὰ τὴν παράγραφο 1 φόρος ὁρίζεται:

α) Γιὰ οἰνόπνευμα κάθε δύναμης φόρος κατανάλωσης δραχμὲς (60) ἑξήντα κατὰ χιλ/μο ἄνυδρου οἰν/ματος.

β) Γιὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ ἢ χημικὰ προϊόντα ἢ φαρμακευτικὰ ἢ βιομηχανικὰ φόρος κατανάλωσης δραχμὲς (60) ἑξήντα γιὰ κάθε χιλιόγραμμο ἄνυδρου οἰνοπνεύματος ποὺ περιέχουν.

γ) Οἱ οἶνοι ποὺ εἰσάγονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἔχουν αἰνοπνευματικὸ βαθμὸ πάνω ἀπὸ 12 καταβάλλουν, γιὰ τὸ οἰνόπνευμα ποὺ περιέχουν πάνω ἀπὸ τὸν οἰνοπνευματικὸ βαθμὸ 12, φόρο κατανάλωσης δραχμὲς (60) ἑξήντα γιὰ κάθε χιλ/μο ἄνυδρου οἰνοπνεύματος.

Ἄρθρο 51.

Φορολογητέα ἀξία κατὰ τὴν εἰσαγωγή.

1. Μὲ ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων», καθὼς καὶ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος, γιὰ τὴ διαμόρφωση τῆς φορολογητέας ἀξίας κάθε φορολογικῆς ἐπιβάρυνσης ὑπὲρ Δημοσίου ἢ Τρίτων, ποὺ ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν εἰσαγωγή, λαβαίνεται σὰν βάση ἡ δασμολογητέα ἀξία τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ὅπως προσδιορίζεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 398/1976 «περὶ δασμολογητέας ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων «πλὴν τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2β, 3, 4, 5 καὶ 6 καὶ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα καταργοῦνται μὲ τὸν παρόντα Νόμο, προσαυξανόμενη κατὰ τὸ ποσοστὸ τῆς παραγρ. 4, ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὰ συνήθη κατὰ κατηγορίες ἀγαθῶν ἔξοδα διαφημίσεων, ἐκθέσεων, παροχῆς ἐγγυήσεων καὶ συναφῆ ἔξοδα ἀναφορικὰ μὲ τὴν προώθηση τῶν πωλήσεων στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Χώρας (ἔξοδα μάρκετιγκ).

2. Ἡ φορολογητέα ἀξία τῶν εἰσπραττομένων στὰ Τελωνεῖα φορολογιῶν ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὶς παρακάτω διατάξεις διαμορφώνεται μὲ βάση τὴ δασμολογητέα ἀξία τῆς παραγράφου 1, χωρὶς τὴν προβλεπόμενη ἀπὸ αὐτὴ προσαύξηση γιὰ ἔξοδα μάρκετιγκ.

α) Τοῦ Ν.Δ. 3883/1958 «περὶ μειώσεως τῆς προσθέτου φορολογίας τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 788/1948 καὶ ἐπεκτάσεως ταύτης ἐπὶ πάντων τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων εἰς τὴν Χώραν ἐμπορευμάτων».

β) Τοῦ ἄρθρου 17, ὅπως ἰσχύει σήμερα, τοῦ Ν.Δ. 3092/

1954 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου νόμων καὶ περὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», καὶ

γ) Τῆς κατὰ ἐξουσιοδότηση τοῦ Α.Ν. 1326/1938 ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 25323/31.8.1960 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς γιὰ τὴν προώθηση τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

3. Ὅπου ἡ ἰσχύουσα φορολογικὴ νομοθεσία κατὰ τὴν εἰσαγωγὴ προβλέπει διαμόρφωση τῆς φορολογητέας ἀξίας μὲ συνυπολογισμὸ διαφόρων στοιχείων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ δασμολογητέα ἀξία, σὰν τέτοια νοεῖται ἡ κατὰ τὴν παραπάνω παράγραφο 1 προσαυξημένη δασμολογητέα ἀξία.

4. Τὸ ποσοστὸ προσαύξησης τῆς δασμολογητέας ἀξίας, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν παράγραφο 1, ὁρίζεται ὡς κατωτέρω κατὰ τὶς διακρίσεις σὲ Τμήματα, Κεφάλαια καὶ Δασμολογικὲς Κλάσεις τοῦ Δασμολογίου:

	Ποσοστὸ προσαύξησης
Τμῆμα I	
-Κεφάλαια 1-5	5 %
Τμῆμα II	
-Κεφάλαια 6-14	5 %
Τμῆμα III	
-Κεφάλαιο 15	5 %
Τμῆμα IV	
-Κεφάλαια 16-21, 23	10 %
-Κεφάλαιο 22	30 %
-Κεφάλαιο 24	40 %
Τμῆμα V	
-Κεφάλαια 25-27	5 %
Τμῆμα VI	
– Κεφάλαια 28,29,31, 32, 35, 36, 38	10 %
– Κεφάλαια 33, 34 (πλὴν δασμ. διάκρισης 34.01Γ) καὶ Κεφάλαιο 37 (πλὴν πλακῶν καὶ ταινιῶν γιὰ ἰατρικὴ καὶ ὀδοντιατρικὴ χρήση)	30 %
– Κεφάλαιο 30, δασμ. διάκριση 34.01Γ, ὡς καὶ πλάκες καὶ ταινίες γιὰ ἰατρικὴ καὶ ὀδοντιατρικὴ χρήση ἐκ τοῦ κεφαλαίου 37................	
Τμῆμα VII	
-Κεφάλαια 39, 40	10 %
Τμῆμα VIII	
-Κεφάλαιο 41 πλὴν τῆς Δασμ. Κλάσης 41.01	10 %
-Δασμολογικὴ Κλάση 41.01	5 %
-Κεφάλαιο 42	20 %
-Κεφάλαιο 43	30 %
Τμῆμα IX	
-Κεφάλαια 44-46 πλὴν τῶν Δασμ. Κλάσεων 44.27, 46.03	5 %
-Δασμολογικὲς Κλάσεις 44.27 καὶ 46.03	20 %
Τμῆμα X	
– Κεφάλαιο 47	—
– Κεφάλαια 48 καὶ 49, πλὴν δασμ. κλάσεως 48.11 ...	10 %
– Δασμ. κλάση 48.11	20 %
Τμῆμα XI	
-Κεφάλαια 50-57, 59	10 %
-Κεφάλαια 58, 60-62 πλὴν τῶν Δασμ. Κλάσεων 60.01 καὶ 60.06	20 %
-Δασμολογικὲς Κλάσεις 60.01 καὶ 60.06	10 %
-Κεφάλαιο 63	—
Τμῆμα XII	
-Κεφάλαια 64-66	10 %
-Κεφάλαιο 67	30 %
Τμῆμα XIII	
-Κεφάλαιο 68	5 %
-Κεφάλαια 69, 70 πλὴν τῶν Δασμ. Κλάσεων 69.11, 69.12, 69.13, 70.13 καὶ 70.14	10 %
-Δασμολογικὲς Κλάσεις 69.11, 69.12, 69.13, 70.13 καὶ 70.14	20 %
Τμῆμα XIV	
– Κεφάλαιο 71 πλὴν δασμ. κλάσεων 71.12 μέχρι 71.16	10 %
– Δασμ. κλάσεις 71.12 μέχρι 71.16	30 %
– Κεφάλαιο 72	—
Τμῆμα XV	
– Κεφάλαια 73–81	5 %
– Κεφάλαια 82,83 πλὴν τῶν κλάσεων .... 83.06, 83.07 καὶ 82.13Γ	10 %
– Δασμολογικὲς κλάσεις 83.06, 83.07 καὶ 82.13Γ ...	30 %
Τμῆμα XVI	
– Κεφάλαιο 84 πλὴν τῶν δασμ. κλάσεων 84.12ΒΙΙ, 84.18ΓΙΙα1, 84.19ΑΙ, 84.40Β	5 %
– Δασμ. κλάσεις 84.12ΒΙΙ, 84.18ΓΙΙα1, 84.19ΑΙ καὶ 84.40Β	20 %
– Κεφάλαιο 85 πλὴν δασμ. κλάσεων 85.03,85.06 85.07, 85.12, 85.14 καὶ 85.15	5 %
–Δασμολ. κλάσεις 85.03, 85.06, 85.07, 85.12, 85.14 καὶ 85.15	20 %
Τμῆμα XVII	
– Κεφάλαιο 86	5 %
– Κεφάλαιο 87 πλὴν τῶν δασμ. κλάσεων 87.02, 87.09 καὶ 87.10	10 %
– Δασμ. κλάσεις 87.09, 87.10 καὶ 87.02 πλὴν τῶν αὐτοκινήτων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 363/1976, ὅπως ἰσχύει καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 1223/1981	20 %
– Κεφάλαια 88 καὶ 89 καὶ αὐτοκίνητα τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.363/1976, ὅπως ἰσχύει καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.1223/1981	5 %
Τμῆμα XVIII	
-Κεφάλαιο 90 πλὴν τῶν Δασμ. Κλάσεων 90.01 μέχρι 90.09	10 %
-Δασμολογικὲς Κλάσεις 90.01 μέχρι 90.09	20 %
-Κεφάλαια 91 καὶ 92	20 %
Τμῆμα XIX	
-Κεφάλαιο 93 πλὴν τῆς Δασμ. Κλάσης 93.04 Α	10 %
-Δασμολογικὴ Κλάση 93.04 Α	20 %
Τμῆμα XX	
-Κεφάλαια 94,96	10 %
-Κεφάλαια 95,98	20 %
-Κεφάλαιο 97	30 %
-Κεφάλαιο 99	—
– Ἀνεξάρτητα μὲ τὴ δασμ. κατάταξη.	
– Μεταχειρισμένα εἴδη γενικά...................	—
– Δραστικὲς πρῶτες ὕλες φαρμακοβιομηχανίας εἰσαγόμενες μὲ ἔγκριση ΚΕΕΦ γιὰ παρασκευὴ φαρμάκων	

5. Τὸ ἄρθρο 12 τοῦ Ν. 398/1976 «περὶ δασμολογητέας ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 12.

Ὅταν τὰ στοιχεῖα ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς δασμολογητέας ἀξίας ἐκφράζονται σὲ νόμισμα ἄλλο ἀπὸ τὸ ἐθνικό, ἡ τιμὴ συναλλάγματος, ἡ ὁποία θὰ ληφθεῖ ὑπόψη, εἶναι ἐκείνη ποὺ ἀνταποκρίνεται στὴν ἡμερομηνία ἀποδοχῆς τοῦ οἰκείου παραστατικοῦ εἰσαγωγῆς σὲ ἀνάλωση».

Ἄρθρο 52.

Ἀπαλλαγὲς στὴ φορολογία δημόσιων θεαμάτων.

1. Ἀπὸ 1 Μαΐου 1982 καταργεῖται ὁ φόρος δημόσιων θεαμάτων καὶ ἡ εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Πρόνοιας ποὺ ἐπιβάλλεται στὰ εἰσιτήρια τοῦ Θεάτρου Πρόζας, τοῦ Μουσικοῦ Θεάτρου, τοῦ Μελοδράματος, τοῦ Θεάτρου Σκιῶν, τοῦ Κουκλοθέατρου καὶ κάθε εἴδους παιδικοῦ Θεάτρου.

2. Ἡ περίπτωση Γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3279/1955 «περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων» ὅπως ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Γ'. Γιὰ τοὺς κινηματογράφους ποὺ λειτουργοῦν:

α) στὶς περιφέρειες τῆς πρώην Διοίκησης Πρωτευούσας καὶ Θεσσαλονίκης:

αα) Γιὰ τὶς πρῶτες τριάντα χιλιάδες (30.000) εἰσιτήρια τὸ χρόνο, σὲ ποσοστὸ εἴκοσι ἕνα τὰ ἑκατὸ (21%) γιὰ τιμὴ εἰσιτηρίου μέχρι εἴκοσι πέντε (25) δραχμὲς καὶ εἴκοσι πέντε τὰ ἑκατὸ (25%) γιὰ τὸ ἐπιπλέον ποσό.

αβ) Γιὰ τὰ εἰσιτήρια ἀπὸ τριάντα χιλιάδες ἕνα (30.001) καὶ πάνω σὲ εἴκοσι τέσσερα τὰ ἑκατὸ (24%) γιὰ τιμὴ εἰσιτηρίου μέχρι εἴκοσι πέντε (25) δραχμὲς καὶ εἴκοσι ἑφτὰ τὰ ἑκατὸ (27%) γιὰ τὸ ἐπιπλέον ποσό.

β) Στὶς περιφέρειες τῆς λοιπῆς χώρας:

βα) Γιὰ τὶς πρῶτες τριάντα χιλιάδες (30.000) εἰσιτήρια τὸ χρόνο, σὲ ποσοστὸ δέκα ἑφτὰ τὰ ἑκατὸ (17%) γιὰ τιμὴ εἰσιτηρίου μέχρι εἴκοσι πέντε (25) δραχμὲς καὶ εἴκοσι τὰ ἑκατὸ (20%) γιὰ τὸ ἐπιπλέον ποσό.

ββ) Γιὰ τὰ εἰσιτήρια ἀπὸ τριάντα χιλιάδες ἕνα (30.001) καὶ πάνω σὲ εἴκοσι τὰ ἑκατὸ (20%) γιὰ τιμὴ εἰσιτηρίου μέχρι εἴκοσι πέντε (25) δραχμὲς καὶ εἴκοσι δύο τὰ ἑκατὸ (22%) γιὰ τὸ ἐπιπλέον ποσό.

Ὁ φόρος δημόσιων θεαμάτων ὑπολογίζεται στὴν τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου ποὺ ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαίρεση τοῦ ἀφορολόγητου ὁρίου καὶ ὅλων τῶν φόρων, εἰσφορῶν, τελῶν ἢ δικαιωμάτων ὑπὲρ τρίτων ποὺ εἰσπράττονται μαζὶ μὲ τὸ φόρο καὶ μὲ βάση τοὺς ὀνομαστικοὺς συντελεστὲς ποὺ ἰσχύουν.

Ἡ διαφορὰ τοῦ φόρου ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν μειωμένων συντελεστῶν τῶν περιπτώσεων (αα) καὶ (βα) ἀποτελεῖ ἀποκλειστικὸ δικαίωμα τῶν ἐκμεταλλευτῶν κινηματογραφικῶν αἰθουσῶν καὶ ἐμφανίζεται χωριστὰ σὲ κάθε εἰσιτήριο.

3. Ποσοστὸ φόρου ἴσο μὲ πέντε τὰ ἑκατὸ (5%) ἀπὸ τὴν τιμὴ πώλησης κάθε εἰσιτηρίου τῶν κινηματογράφων, ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸ φόρο δημοσίων θεαμάτων καὶ ἀπὸ κάθε φόρο, εἰσφορά, τέλος ἢ δικαίωμα ὑπὲρ τρίτου.

Τὸ ποσὸ αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ εἶναι μικρότερο ἀπὸ δύο καὶ μισὴ (2,50) οὔτε μεγαλύτερο ἀπὸ τέσσερις (4) δραχμὲς κατὰ εἰσιτήριο.

Ἄρθρο 52α.

Εἰδικὸ τέλος πετρελαιοκίνητων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δημόσιας χρήσης.

1. Σὲ περίπτωση κυκλοφορίας πετρελαιοκίνητου ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου δημόσιας χρήσης ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἀγορὰ μαζὶ μὲ τὴν ἄδεια, δὲν ὀφείλεται τὸ εἰδικὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 Ν. 1108/1980, ἐφ' ὅσον ἔχει καταβληθεῖ ἀπὸ τὸν πωλητὴ ἢ ἄλλον προκάτοχο.

Ἐπίσης δὲν ὀφείλεται τὸ ἴδιο εἰδικὸ τέλος σὲ περίπτωση ποὺ μπαίνει σὲ κυκλοφορία πετρελαιοκίνητο ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο δημόσιας χρήσης σὲ ἀντικατάσταση ἄλλου, ἐπίσης πετρελαιοκίνητου, ἐφ' ὅσον τὸ τέλος αὐτὸ ἔχει καταβληθεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο ἰδιοκτήτη καὶ γιὰ τὸ ἴδιο αὐτοκίνητο ποὺ ἀντικαθιστᾶ ἢ ἀπὸ τὸν πωλητὴ ἢ ἄλλον προκάτοχο, ἂν προέρχεται ἀπὸ ἀγορὰ μαζὶ μὲ τὴν ἄδεια κυκλοφορίας.

2. Σὲ περίπτωση ποὺ τὸ εἰδικὸ τέλος ἔχει καταβληθεῖ χωρὶς νὰ ὀφείλεται σύμφωνα μὲ τὴν παράγραφο 1 τοῦ παρόντος, ἐπιστρέφεται μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἐνδιαφερόμενου.

Ἄρθρο 53.

Κατάργηση ἀπαλλαγῶν.

Καταργοῦνται οἱ ἀπαλλαγὲς ἀπὸ δασμούς, φόρους, τέλη καὶ εἰσφορὲς γιὰ τὸ Δημόσιο ἢ Τρίτους, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὶς ἰσχύουσες διατάξεις γιὰ τὰ καύσιμα καὶ λιπαντικά, ποὺ προμηθεύονται τὰ ἰδιωτικῆς χρήσης, μὲ ξένη σημαία, πλοῖα θαλάσσιας ἀναψυχῆς καὶ περιήγησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.
ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἄρθρο 54.

Ὑπολογισμὸς διορθωτικοῦ ποσοῦ πολυθεσιτῶν.

Σὲ περίπτωση ποὺ ὁ ὑπάλληλος κατέχει περισσότερες ἀπὸ μία θέσεις, ὡς ἀποδοχὲς γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τοῦ διορθωτικοῦ ποσοῦ τῆς ἀριθ. 9019/295/25.1.1982 ἀπόφασης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (ΦΕΚ 36/Β/28.1.1982) παίρνεται ὑπόψη τὸ σύνολο τῶν ἀποδοχῶν τῆς παραγρ. 3 τοῦ Κεφ. Ι τῆς ἀπόφασης αὐτῆς, ποὺ συγκεντρώνει ὁ ὑπάλληλος ἀπὸ ὅλες τὶς θέσεις, τὶς ὁποῖες (ἀποδοχὲς καὶ θέσεις) ἔχει ὑποχρέωση νὰ δηλώνει, μὲ ὑπεύθυνη δήλωση, στὸν ἐκκαθαριστὴ τῶν ἀποδοχῶν τῆς κύριας θέσης του, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ παίρνει καὶ τὸ διορθωτικὸ ποσό, ἂν δικαιοῦται.

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ ὑπαλλήλους ποὺ παίρνουν καὶ σύνταξη, εἴτε ἀπὸ τὸ Δημόσιο, εἴτε ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη πηγή.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχίζει ἀπὸ τότε ποὺ ἴσχυσε ἡ ἀριθ. 9019/295/25.1.1982 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρο 55.

Κύρωση ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

Κυρώνονται καὶ ἔχουν ἰσχὺ νόμου οἱ ἀκόλουθες ἀποφάσεις:

Α) Ἀπὸ τότε ποὺ ἐκδόθηκε ἡ 70025/1929/5.6.1979 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ ἐξόδων παραστάσεως Μελῶν Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

Τὶς διατάξεις τοῦ Ζ' Ψηφίσματος τῆς 13/18 Φεβρουαρίου 1975 «περὶ καταργήσεως τῶν εἰς τοὺς βουλευτὰς ἀναγνωριζομένων ἀτελειῶν καὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς βουλευτάς».

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε:

Ὁρίζουμε ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1979 τὰ ἔξοδα παραστάσεως τὰ ἀναφερόμενα στὸ ἄρθρο 6 τοῦ ψηφίσματος τῆς 13/18 Φεβρουαρίου 1975 σὲ ποσοστὰ ἐπὶ τῆς ἑκάστοτε Βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως ὡς ἑξῆς:

1. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ποὺ ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ Βουλευτοῦ:

α) Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς σὲ 40%.

β) Εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως σὲ 30%.

γ) Εἰς τοὺς Ὑπουργούς, τοὺς Ὑφυπουργοὺς σὲ 20%.

2. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ποὺ δὲν ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ Βουλευτοῦ, τὰ παραπάνω ποσοστὰ μειωμένα στὸ 1/2.

3. Εἰς τὸν Ἀρχηγὸ τῆς μείζονος Ἀντιπολιτεύσεως καταβάλλονται τὰ ἔξοδα παραστάσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ μὲ Νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ»

Β) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Δ2/Α/23991/9420/16.6.1980 κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος θέσεως—πτυχίου τοῦ Κλάδου Ἐλεγκτῶν Ἐναερίου Κυκλοφορίας τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας», ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ ΦΕΚ 553/Β/26.6.1980.

Γ) Ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1981, ἡ 30085/852/11.3.1981 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, «περὶ ἐξισώσεως τοῦ προσωρινοῦ προσωπικοῦ ἐπιδόματος τῶν Μηχανικῶν κλπ.», ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ ΦΕΚ 167/Β/20.3.1981.

Δ) Ἀπὸ τότε ποὺ ἐκδόθηκε ἡ 74454/ΙΙΙ—1/1.6.1981 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ ἐπιδόματος διαχειριστικῶν λαθῶν», ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

«ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 11 και 65 του Ν. Δ/τος 321/1969 «περί κώδικος Δημοσίου Λογιστικού» διά των οποίων ανατέθηκε η είσπραξη των Δημοσίων Εσόδων και η πληρωμή των εξόδων του Κράτους, ως και η διαχείριση των ενσήμων, αξιών και παντός υλικού στα Δημόσια Ταμεία.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 68 και 69 του Ν. Δ/τος 321/1969, διά των οποίων ορίζεται η υποχρέωση υποβολής στοιχείων της διαχειρίσεως των Ταμειακών υπολόγων εις το Ελεγκτικό Συνέδριο.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 70 του Ν. Δ/τος 321/1969 διά των οποίων ορίζεται η προσωπική και εις ολόκληρον ευθύνη των Διευθυντών των Δημοσίων Ταμείων για κάθε έλλειμμα στην διαχείριση χρηματικού και υλικού.

4. Τις διατάξεις των άρθρων 24 και 25 του Π. Δ/τος 774/1980 «περί Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου» διά των οποίων ορίζεται η υποβολή μηνιαίων και ετησίων Λογαριασμών των Ταμειακών υπολόγων.

5. Τις διατάξεις του άρθρου 260 του Π. Δ/τος 636/1977 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Υπηρεσιών αυτού, διά των οποίων ανατέθηκε η άσκηση εποπτείας και ελέγχου των Δημοσίων Ταμείων, εις τους Επιθεωρητάς Δημοσίων Διαχειρίσεων.

6. Τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' του Β. Δ/τος 757/1969 «περί Οργανισμού των Δημοσίων Ταμείων» διά των οποίων ορίζονται τα καθήκοντα του Προσωπικού της Ταμειακής Υπηρεσίας.

7. Τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ζ' των άρθρων 150 έως και 156 του Β. Δ/τος 757/1969 διά των οποίων ορίζεται η ευθύνη των Ταμειακών υπολόγων και Ταμειακών εν γένει υπαλλήλων.

8. Τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 4 εδάφιον α' του Π. Δ/τος 904/1978 «περί καθορισμού των διατηρητέων επιδομάτων υπό ενίων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων εν γένει, πολιτικών και στρατιωτικών και υπαλλήλων Ν.Π. Δ.Δ., ως και του τρόπου υπολογισμού τούτων».

9. Την ανάγκη ενιαίας ρυθμίσεως της καταβολής του επιδόματος διαχειριστικών λαθών εις όλους τους υπαλλήλους του Ελεγκτικού Κλάδου του Γ.Λ. Κράτους, προς αντιμετώπιση του κινδύνου λόγω ελλείμματος στην διαχείριση ή εξ άλλου οιουδήποτε λόγου κατά την διενέργεια άλλων διαχειριστικών πράξεων, ως και εκ της ειδικής ευθύνης την οποία έχουν πάντες ανεξαιρέτως οι ταμειακοί υπάλληλοι υποχρεούμενοι στην ανόρθωση πάσης ζημίας του Δημοσίου.

Αποφασίζουμε:

Ορίζουμε ότι, το υπό της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του Π. Δ/τος 904/1978 «περί καθορισμού των διατηρητέων επιδομάτων υπό ενίων κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων εν γένει, πολιτικών και στρατιωτικών και υπαλλήλων Ν.Π. Δ.Δ. ως και του τρόπου υπολογισμού τούτων», επίδομα διαχειριστικών λαθών, καταβάλλεται ανεξαιρέτως στους υπαλλήλους του Ελεγκτικού Κλάδου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, πλην των τοιούτων των κλάδων ΣΕ4 εργατών και ΣΕ6 καθαριστριών.

Το επίδομα χορηγείται εις ποσοστόν 10% επί του εκάστοτε βασικού μηνιαίου μισθού του 6ου βαθμού της κλίμακος της διοικητικής ιεραρχίας.

Το εδάφιον α' της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του Π. Δ/τος 904/1978 καταργείται.

Επίδομα διαχειριστικών λαθών που καταβλήθηκε σε υπαλλήλους του Ελεγκτικού Κλάδου του Γ.Λ. Κράτους δεν αναζητείται.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
Μ. ΕΒΕΡΤ»

Ε) Από τότε που εκδόθηκε, η 118926/3151/28.9.1981 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δημοσίας Τάξεως και Εμπορικής Ναυτιλίας «περί χορηγήσεως ειδικής αποζημιώσεως στα όργανα των Σωμάτων Ασφαλείας κατά την περίοδο των Βουλευτικών εκλογών της 18.10.1981 ως και στα όργανα του Λιμενικού Σώματος», η οποία έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ
Οι Υπουργοί
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντες υπόψη το γεγονός της εκτάκτου και εντατικής απασχολήσεως των εν θέματι οργάνων κατά την εις αυτό μνημονευομένη περίοδο γιά την τήρηση της τάξεως κλπ.

Αποφασίζουμε:

1. Εγκρίνουμε την χορήγηση εφ' άπαξ αμοιβής στα όργανα της Χωρ/κής, Αστυνομίας Πόλεων και Πυροσβεστικού Σώματος και στα όργανα του Λιμενικού Σώματος, γιά την έκτακτη απασχόλησή τους κατά την περίοδο των Βουλευτικών εκλογών της 18ης Οκτωβρίου 1981 εκ δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών κατ' άτομο.

2. Δικαιούχοι της εν λόγω αμοιβής τυγχάνουν οι εν ενεργεία Αξιωματικοί και οπλίτες της Χωροφυλακής, ως και οι Δόκιμοι Αξ/κοί, Υπαξ/κοί και Χωρ/κες και οι προς αυτούς αντιστοιχούντες της Αστυνομίας Πόλεων, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος, συμπεριλαμβανομένων και των εφέδρων Χωρ/κής και Λιμενικού Σώματος.

3. Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται σε κρατήσεις και θά χορηγηθεί με τις αποδοχές του μηνός Οκτωβρίου 1981, η δε δαπάνη θά βαρύνει τον Τακτικό Πρ/σμό του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως και Εμπορικής Ναυτιλίας.

4. Η παρούσα δεν έχει εφαρμογή γιά τούς τελούντες στίς καταστάσεις της πολεμικής και μονίμου διαθεσιμότητος ή σε άλλη κατάσταση, ένεκα της οποίας δεν εξετέλεσαν υπηρεσίαν.

5. Η απόφαση αυτή νά δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί διά νόμου.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών	Δημ. Τάξεως	Εμπορικής Ναυτιλίας
Μ. ΕΒΕΡΤ	Ι.ΚΑΤΣΑΔΗΜΑΣ	Ι. ΦΙΚΙΩΡΗΣ»

ΣΤ) Από την 1η Δεκεμβρίου 1981 η 14868.Φ.012.5/58/27.11.1981 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίας Τάξεως «Γιά την καθιέρωση αποζημιώσεως γιά το προσωπικό του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως και των Υπηρεσιών αυτού που θά εργάζεται πλέον του 5νθημέρου την εβδομάδα», η οποία έχει ως εξής:

«ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Έχοντας υπόψη:

α) Την υπ' αριθ. 14867.Φ.012.5/57/27.11.81 απόφαση των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Δημοσίας Τάξεως «γιά την καθιέρωση 5νθήμερης εβδομάδας εργασίας επί του εν γένει προσωπικού και Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως και επί των Αγροφυλάκων και Αρχιφυλάκων Αγροφυλακής».

β) Την ιδιοτυπία των συνθηκών λειτουργίας των Υπηρεσιών των Σωμάτων Ασφαλείας, η οποία επιβάλλει την απασχόληση ορισμένου προσωπικού αυτών πέραν του 5νθημέρου την εβδομάδα, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

1. Χορηγείται ειδική αποζημίωση χιλίων (1.000) δραχμών γιά κάθε ημέρα απασχόλησης πλέον του 5νθημέρου την εβδομάδα, σε όσο προσωπικό των Σωμάτων Χωροφυλακής, Αστυνομίας Πόλεων και Πυροσβεστικού, καθώς και σε όσους Αγροφύλακες και Αρχιφύλακες Αγροφυλακής θά εργάζον-

ται πέραν των πέντε (5) ημερών την εβδομάδα, λόγω της ιδιοτυπίας των συνθηκών λειτουργίας των Υπηρεσιών στις οποίες ανήκουν.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της απόφασης αυτής ρυθμίζονται με διαταγή του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως.

Η παρούσα ισχύει από 1.12.1981, θα δημοσιευθεί δε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο με τη φροντίδα του Υπουργείου Οικονομικών.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών — Δημοσίας Τάξεως
ΜΑΝ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ»

Ζ) Από τότε που εκδόθηκε, η 176094/4247/30.12.1981 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίας Τάξεως «περί καταβολής παγίας αποζημιώσεως ημερών εκτός έδρας πρώτου εξαμήνου 1977, υπό μορφή ειδικού επιδόματος, στο προσωπικό της Χωροφυλακής, της Αστυνομίας Πόλεων και του Πυροσβεστικού Σώματος», η οποία έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Έχοντας υπόψη:

α) Το άρθρο 13 του Ν. 283/1976 βάσει του οποίου χορηγήθηκε στους στρατιωτικούς των Ενόπλων Δυνάμεων παγία αποζημίωση ημερών εκτός έδρας υπό μορφή ειδικού επιδόματος.

β) Το άρθρο 3 του Ν. 617/1977 «περί επεκτάσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 334/1969 «περί των οδοιπορικών εξόδων του Στρατιωτικού προσωπικού» και επί του προσωπικού των Σωμάτων Χωροφυλακής, Αστυνομίας Πόλεων και Πυροσβεστικού Σώματος και άλλων τινών διατάξεων».

γ) Το άρθρο 1 του Α.Ν. 790/1937 «περί οδοιπορικών εξόδων Στρατιωτικών Χωροφυλακής».

δ) Την υπ' αριθ. 1421/1980 Απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία έκρινε ότι προκειμένου περί οδοιπορικών εξόδων των στρατιωτικών της Χωροφυλακής, έχουν εφαρμογή όλες οι διατάξεις νόμων, που ισχύουν για το λοιπό στράτευμα και ως εκ τούτου βάσει της Αποφάσεως αυτής έγινε δεκτή αγωγή Αξ/κού ε.α. της Χωρ/κής για την καταβολή σ' αυτόν αναδρομικώς (από 1.3.1976 και εφεξής) της παγίας αποζημιώσεως, υπό μορφή ειδικού επιδόματος του άρθρου 13 του Ν. 283/1976, που χορηγήθηκε στους στρατιωτικούς των Ε.Δ..

ε) Το γεγονός ότι οι βασικοί μηνιαίοι μισθοί και τα διάφορα επιδόματα του προσωπικού, κατά βαθμούς, της Αστυνομίας Πόλεων και του Πυροσβεστικού Σώματος έχουν ορισθεί ίσα με τις εκάστοτε αποδοχές και επιδόματα των αντιστοίχων βαθμών του προσωπικού της Χωροφυλακής, και

στ) Τους λόγους ίσης μεταχειρίσεως και χρηστής διοικήσεως που πρέπει να διακρίνουν την Πολιτεία έναντι των Δημοσίων Υπαλλήλων εν γένει που την υπηρετούν και μάλιστα ως προς τις παρεχόμενες αποζημιώσεις για τις προσφερόμενες απ' αυτούς υπηρεσίες, αποφασίζουμε:

1. Χορηγούμε στο προσωπικό της Χωροφυλακής, της Αστυνομίας Πόλεων και του Πυροσβεστικού Σώματος από 1.1.1977 έως 30.6.1977 την πάγια αποζημίωση ημερών εκτός έδρας, υπό μορφή ειδικού επιδόματος του άρθρου 13 του Ν. 283/1976.

2. Το επίδομα αυτό απαλλάσσεται κάθε κρατήσεως υπέρ του Δημοσίου και τρίτων, υποκείμενο μόνο στην κράτηση στην οποία υπόκειτο η παραπάνω παγία αποζημίωση.

3. Η απόφαση αυτή με μέριμνα του Υπουργείου Οικονομικών, θα κυρωθεί με διάταξη νόμου.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών — Δημοσίας Τάξεως
ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ — ΓΙΑΝ. ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ»

Η) Από τότε που εκδόθηκε, η 156503/3870/12.1.1982 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίας Τάξεως «περί χορηγήσεως ειδικής αποζημιώσεως στους Αρχιφύλακες και Αγροφύλακες της Αγροφυλακής κατά την περίοδο των Βουλευτικών Εκλογών της 18.10.81», η οποία έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Έχοντας υπόψη το γεγονός της έκτακτης απασχόλησης του εν θέματι προσωπικού κατά την εις αυτό μνημονευομένη περίοδο, αποφασίζουμε:

1. Εγκρίνουμε τη χορήγηση εφ' άπαξ αμοιβής στους Αρχιφύλακες και Αγροφύλακες της Αγροφυλακής, για την έκτακτη απασχόλησή τους κατά την περίοδο των Βουλευτικών Εκλογών της 18ης Οκτωβρίου 1981, εκ τριών χιλιάδων (3.000) δραχμών κατ' άτομο.

2. Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται σε κρατήσεις, η δε δαπάνη θα βαρύνει τον τακτικό Προϋπ/σμό του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

3. Η παρούσα δεν έχει εφαρμογή για όσους δεν εξετέλεσαν υπηρεσία.

4. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί διά νόμου.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών — Δημοσίας Τάξεως
ΕΜΜΑΝ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ — Γ. Π. ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ»

Θ) Από τότε που ίσχυσε, η 164721/4033/12.1.1982 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας «Για την καθιέρωση αποζημίωσης στο προσωπικό του Λιμενικού Σώματος που θα εργάζεται πλέον του 5νθημέρου την εβδομάδα», η οποία έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 της από 29.12.1980 πράξεως νομοθετικού περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας «περί καθιερώσεως πενθημέρου εβδομάδος εργασίας των Δημοσίων εν γένει Υπηρεσιών και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ 299/Α/1980), η οποία κυρώθηκε με το Ν. 1157 του 1981.

β) Την υπ' αριθ. 80015/127/81 από 23.1.1981 απόφαση των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Εμπορικής Ναυτιλίας «περί καθιερώσεως 5νθήμερης εβδομάδας εργασίας στις Δημόσιες Σχολές Εμπορικού Ναυτικού» (ΦΕΚ. 109Β /1981).

γ) Την υπ' αριθ. 122004/38/81 από 1.7.1981 απόφαση των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Εμπορικής Ναυτιλίας «περί καθιερώσεως 5νθημέρου εβδομάδας εργασίας στις Σχολές Λιμενικού Σώματος (ΦΕΚ. 426/Β'/81).

δ) Την 10195/82 από 8.1.82 απόφαση των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Εμπορικής Ναυτιλίας «για την καθιέρωση 5νθήμερης εβδομάδας εργασίας στο προσωπικό των Λιμενικών Αρχών».

ε) Την ιδιοτυπία των συνθηκών λειτουργίας των Υπηρεσιών του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, η οποία επιβάλλει την απασχόληση ορισμένου προσωπικού αυτών, πέραν του 5νθημέρου την εβδομάδα, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

1. Χορηγείται ειδική αποζημίωση χιλίων (1.000) δραχμών για κάθε ημέρα απασχολήσεως πλέον του 5νθημέρου την εβδομάδα, σε όσο προσωπικό του Λιμενικού Σώματος θα εργάζεται πέραν των πέντε (5) ημερών την εβδομάδα, λόγω της ιδιοτυπίας των συνθηκών λειτουργίας των Υπηρεσιών του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

2. Οί λεπτομέρειες έφαρμογής τής άπόφασης αύτής, ρυθμίζονται μέ διαταγή τοΰ Ύπουργοΰ Έμπορικής Ναυτιλίας.

Ή παρούσα ίσχύει άπό 1.12.1981, νά δημοσιευθεί δέ στήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί νά κυρωθεί μέ νόμο μέ τή φροντίδα τοΰ Υπουργείου Οικονομικών.

Οί Υπουργοί

Οικονομικών	Εμπορικής Ναυτιλίας
ΜΑΝ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ	ΕΥΣΤ. ΓΙΩΤΑΣ»

I) Από τότε πού ίσχυσε, ή 9019/295/25.1.1982 άπόφαση τοΰ Ύπουργοΰ Οικονομικών «Γιά χορήγηση διορθωτικού ποσού καί καθιέρωση αύτόματης τιμαριθμικής άναπροσαρμογής, στίς άποδοχές τών Δικαστικών Λειτουργών, τών Δημοσίων Πολιτικών καί Στρατιωτικών Υπαλλήλων καί τών Υπαλλήλων τών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», ή όποία έχει ώς έξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας ύπόψη:

(α) Τήν άδυναμία κατάθεσης στή Βουλή τών Ελλήνων γιά ψήφιση σχεδίου νόμου γιά τή ρύθμιση τών άποδοχών τών δημοσίων ύπαλλήλων κατά τό έτος 1982, έξαιτίας τοΰ γεγονότος ότι δέν έχει ψηφιστεί άκόμα ό Κρατικός Προϋπ/σμός.

(β) Τήν άνάγκη τής ένίσχυσης ιδιαίτερα τών χαμηλών καί μεσαίων εισοδημάτων, πού ή άγοραστική τους δύναμη μειώθηκε άπό τήν προηγούμενη εισοδηματική πολιτική.

(γ) Τήν άνάγκη κάλυψης τής μετάβασης άπό τό παλαιό σύστημα αύξησης τών άποδοχών στό νέο σύστημα τής Αύτόματης Τιμαριθμικής Άναπροσαρμογής, χωρίς διαφοροποίηση τών βασικών άποδοχών ύπαλλήλων μέ τόν ίδιο βαθμό καί τά ίδια χρόνια ύπηρεσίας καί

(δ) Τήν άνάγκη προστασίας τοΰ εισοδήματος τών έργαζομένων άπό τόν πληθωρισμό, άποφασίζουμε:

I. ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΟ ΠΟΣΟ

1. Στούς δικαστικούς λειτουργούς, στούς τακτικούς πολιτικούς ύπαλλήλους τοΰ Δημοσίου, τών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καί τών Ο.Τ.Α., στούς στρατιωτικούς τών Ενόπλων Δυνάμεων, τών Σωμάτων Άσφαλείας καί τοΰ Λιμενικοΰ Σώματος καθώς καί στούς ύπαλλήλους πού έξομοιώνονται πρός τούς παραπάνω βαθμολογικά ή μισθολογικά, χορηγείται άπό 1.1.1982 διορθωτικό ποσό, άνάλογα μέ τό ύψος τών άποδοχών τής 31.12.1981, ώς έξής:

	δραχ.		δραχ.
–Γιά άποδοχές μέχρι	20.000	διορθωτικό ποσό	5.000
– »	25.000	»	4.500
– »	30.000	»	4.000
– »	35.000	»	3.500
– »	40.000	»	3.000
– »	45.000	»	2.500
– »	50.000	»	2.000

2. Γιά ύπαλλήλους μέ άποδοχές άπό 20.000 μέχρι 20.500 δραχ., άπό 25.000 μέχρι 25.500 δραχ., άπό 30.000 μέχρι 30.500 δραχ., άπό 35.000 μέχρι 35.500, άπό 40.000 μέχρι 40.500 δραχ., άπό 45.000 μέχρι 45.500 δραχ. καί άπό 50.000 μέχρι 52.000 δραχ. χορηγείται διορθωτικό ποσό τόσο, ώστε μαζί μέ αύτό, οί άποδοχές τους νά φτάνουν τό ποσό τών 25.000 δραχμών, 29.500 δραχ., 34.000 δραχ., 38.500 δραχ., 43.000 δραχ., 47.500 δραχ., καί 52.000 δραχ., άντίστοιχα.

3. Ώς άποδοχές γιά τόν ύπολογισμό τοΰ διορθωτικοΰ ποσοΰ τών προηγούμενων παραγράφων παίρνονται ύπόψη:

Ό βασικός μισθός

Τό έπίδομα χρόνου ύπηρεσίας

Τό έπίδομα σπουδών (μαζί μέ τίς προσαυξήσεις λόγω μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών).

Τό προσωρινό έπίδομα τών 1.000 δραχ.

Πέρα άπό τά παραπάνω, γιά τούς στρατιωτικούς παίρνονται ύπόψη καί τά έπιδόματα Ειδικών Συνθηκών Έργασίας καί Στολής, ένώ γιά τούς διπλωματικούς ύπαλλήλους ή τούς ύπαλλήλους τής Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας τοΰ Υπουργείου Εξωτερικών, παίρνεται ύπόψη καί τό Έπίδομα Ξενίας καί Παραστάσεως ή τό Έπίδομα Βιβλιοθήκης άντίστοιχα.

4. Σέ περίπτωση μεταβολής τών άποδοχών τής προηγούμενης παραγράφου άπό όποιαδήποτε αίτία, θά γίνεται νέος προσδιορισμός τοΰ διορθωτικοΰ ποσοΰ, σύμφωνα μέ τίς παραγράφους 1 καί 2, άπό τή χρονολογία πού έπέρχεται ή μεταβολή.

II. ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΗ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΑΠΟΔΟΧΩΝ.

1. Από τό έτος 1982 καθιερώνεται ή άρχή τής Αύτόματης Τιμαριθμικής Άναπροσαρμογής (Α.Τ.Α.) τών άποδοχών τής παρακάτω παραγράφου 3, ή όποία θά γίνεται στήν άρχή τοΰ έπόμενου τετραμήνου σύμφωνα μέ τό ποσοστό μεταβολής τοΰ δείκτη τιμών καταναλωτή, τοΰ προηγούμενου τετραμήνου πού θά καθορίζεται μέ κοινή άπόφαση τών Υπουργών Συντονισμοΰ καί Οικονομικών, έπειτα άπό γνώμη Ειδικής Έπιτροπής.

2. Γιά τόν ύπολογισμό τής Α.Τ.Α., τό κατά τήν προηγούμενη παράγραφο ποσοστό μεταβολής τοΰ δείκτη τιμών καταναλωτή θά κλιμακώνεται άνάλογα μέ τό ύψος τών μηνιαίων άποδοχών τών ύπαλλήλων ώς έξής:

α) Γιά άποδοχές ή τμήμα άποδοχών μέχρι 35.000 δραχ. θά ύπολογίζεται ολόκληρο τό ποσοστό μεταβολής τοΰ δείκτη.

β) Γιά τμήμα άποδοχών άπό 35.000 μέχρι 55.000 δραχ. θά ύπολογίζεται τό μισό τοΰ ποσοστοΰ μεταβολής τοΰ δείκτη.

γ) Γιά τμήμα άποδοχών άπό 55.000 μέχρι 80.000 δραχ. θά ύπολογίζεται τό ένα τέταρτο (1/4) τοΰ ποσοστοΰ μεταβολής τοΰ δείκτη.

δ) Γιά τό τμήμα τών άποδοχών πέρα άπό τίς 80.000 δραχ. δέν θά δίνεται καμιά τιμαριθμική άναπροσαρμογή.

3. α) Κατά τήν πρώτη έφαρμογή τής προηγούμενης παραγράφου, ή όποία θά άρχίσει αύτόματα τήν 1η Μαΐου 1982, θά παρθοΰν ύπόψη οί άποδοχές τής 30 Απριλίου 1982, όπως καθορίζονται παραπάνω στήν παράγραφο 3 τοΰ Κεφαλαίου I (άποδοχές γιά τόν ύπολογισμό τοΰ διορθωτικοΰ ποσοΰ), καθώς καί τό διορθωτικό ποσό καί τό ποσό τοΰ οικογενειακοΰ έπιδόματος, πού καταβάλλονται τήν 30 Απριλίου 1982.

β) Γιά τήν έφαρμογή τής παραπάνω παραγράφου 2 γιά τό δεύτερο τετράμηνο τοΰ 1982 θά παρθοΰν ύπόψη οί άποδοχές τοΰ προηγούμενου έδαφίου μαζί μέ τό ποσό τής Α.Τ.Α., όπως θά διαμορφωθοΰν τήν 31 Αύγούστου 1982.

γ) Μέ τόν ίδιο τρόπο θά έφαρμόζεται ή παράγρ. 2 καί γιά τά έπόμενα τετράμηνα.

4. Σέ περίπτωση μεταβολής τών άποδοχών τής προηγούμενης παραγράφου άπό όποιαδήποτε αίτία, θά γίνεται νέος προσδιορισμός τοΰ ποσοΰ τής Α.Τ.Α., σύμφωνα μέ τήν παραπάνω παράγρ. 2, άπό τή χρονολογία πού έπέρχεται ή μεταβολή.

III. ΛΟΙΠΑ ΘΕΜΑΤΑ:

1. Τό διορθωτικό ποσό καί τό ποσό τής Α.Τ.Α. δέν θά ένσωματώνονται στούς βασικούς μισθούς, άλλά θά έμφανίζονται σέ ειδική στήλη τής μισθοδοτικής κατάστασης, σάν ξεχωριστές παροχές, καί θά παίρνονται ύπόψη γιά τόν ύπολογισμό τών έπιδομάτων τών Εορτών Χριστουγέννων καί Πάσχα, καθώς καί τοΰ έπιδόματος άδειας.

2. Στό διορθωτικό ποσό θά γίνονται οί ίδιες κρατήσεις πού γίνονται καί στό προσωρινό έπίδομα τών 1.000 δραχμών καί στό ποσό τής Α.Τ.Α. οί κρατήσεις τών τακτικών συντάξιμων άποδοχών.

3. Ή άπόφαση αύτή πού ίσχύει άπό τήν 1η Ιανουαρίου 1982, νά δημοσιευθεί στήν Έφημερίδα τής Κυβέρνησης καί νά κυρωθεί μέ νόμο.

Ό Υπουργός
ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ»

ΙΑ) Ἀπὸ τότε ποὺ ἴσχυσε, ἡ 5384/3213/25.2.1982 κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως, «Γιὰ τὴν καθιέρωση ἀποζημιώσεως γιὰ τὸ προσωπικὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως καὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, ποὺ ἐργάζονται πλέον τοῦ 5-θημέρου τὴν ἑβδομάδα», ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἔχοντες ὑπόψη:

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 14867 Φ.012.5/57 ἀπὸ 17.11.1981 ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Δημοσίας Τάξεως «γιὰ τὴν καθιέρωση 5-θήμερης ἑβδομάδας ἐργασίας ἐπὶ τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως καὶ ἐπὶ Ἀγροφυλάκων καὶ Ἀρχιφυλάκων Ἀγροφυλακῆς» καὶ

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 14863 Φ.012.5/58 ἀπὸ 27.11.1981 Κοινὴ Ἀπόφασή μας, μὲ τὴν ὁποία χορηγεῖται εἰδικὴ ἀποζημίωση χιλίων (1.000) δραχμῶν γιὰ κάθε ἡμέρα ἀπασχόλησης πλέον τοῦ 5-θημέρου τὴν ἑβδομάδα, σὲ ὅσο προσωπικὸ τῶν Σωμάτων Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικοῦ, καθὼς καὶ σὲ ὅσους Ἀγροφύλακες καὶ Ἀρχιφύλακες Ἀγροφυλακῆς θὰ ἐργάζονται πέραν τῶν πέντε (5) ἡμερῶν τὴν ἑβδομάδα» καὶ

γ) Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ παραπάνω ἀμοιβὴ τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν, χωρὶς περικοπὴ θὰ ἀνταποκρίνεται στὸ πραγματικὸ κόστος ζωῆς,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε :

Συμπληρώνοντες τὴν παραπάνω (β) ὁμοία μας προσθέτουμε παραγράφους 4 καὶ 5 ὡς ἑξῆς:

4. Ἡ χορηγουμένη εἰδικὴ ἀποζημίωση τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν, δίνεται γιὰ τὴν κάλυψη εἰδικῶν δαπανῶν στὶς ὁποῖες ὑποβάλλονται τὰ ὄργανα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ οἱ Ἀγροφύλακες καὶ Ἀρχιφύλακες τῆς Ἀγροφυλακῆς, κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς Ὑπηρεσίας ποὺ τοὺς ἀνατίθεται.

5. Ἡ ἀποζημίωση αὐτή, ὡς ἐκ τούτου, δὲν ὑπόκειται σὲ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ Τρίτων, ὑπόκειται ὅμως σὲ φόρο εἰσοδήματος.

Ἡ παρούσα, ἰσχύει ἀπὸ 1.12.1981, θὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν	Δημοσίας Τάξεως
ΜΑΝ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ	ΓΙΑΝ. Π. ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ»

ΙΒ) Ἀπὸ τότε ποὺ ἴσχυσε, ἡ 12012/386/25.2.1982 κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, «Γιὰ τὴν καθιέρωση ἀποζημιώσεως στὸ προσωπικὸ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ποὺ θὰ ἐργάζεται πλέον τοῦ 5-θημέρου τὴν ἑβδομάδα», ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Α Π Ο Φ Α Σ Η
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπόψη:

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 10195/82/8.1.1982 Κοινὴ Ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας» γιὰ τὴν καθιέρωση 5-θήμερης ἑβδομάδας ἐργασίας στὸ προσωπικὸ τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν».

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 164721/4033/12.1.1982 Κοινὴ Ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μὲ τὴν ὁποία χορηγεῖται εἰδικὴ ἀποζημίωση χιλίων (1.000) δραχμῶν γιὰ κάθε ἡμέρα ἀπασχόλησης πλέον τοῦ 5-θημέρου τὴν ἑβδομάδα, εἰς ὅσο προσωπικὸ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, θὰ ἐργάζεται πέραν τῶν πέντε ἡμερῶν τὴν ἑβδομάδα, καὶ

γ) Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ παραπάνω ἀμοιβὴ τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν χωρὶς περικοπὴ θὰ ἀνταποκρίνεται στὸ πραγματικὸ κόστος ζωῆς,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε :

Συμπληρώνοντες τὴν παραπάνω (β) ὁμοία μας προσθέτουμε παραγράφους 4 καὶ 5 ὡς ἑξῆς:

4. Ἡ χορηγούμενη εἰδικὴ ἀποζημίωση τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν δίνεται γιὰ τὴν κάλυψη εἰδικῶν δαπανῶν στὶς ὁποῖες ὑποβάλλονται τὰ ὄργανα τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς Ὑπηρεσίας, ποὺ τοὺς ἀνατίθεται.

5. Ἡ ἀποζημίωση αὐτή, ὡς ἐκ τούτου, δὲν ὑπόκειται σὲ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ Τρίτων, ὑπόκειται, ὅμως σὲ φόρο εἰσοδήματος.

Ἡ παροῦσα ἰσχύει ἀπὸ 1.12.1981. θὰ δημοσιευθεῖ δὲ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν	Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας
ΜΑΝ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ	ΕΥΣΤΑΘ. Γ. ΓΙΩΤΑΣ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.
ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ἄρθρο 56.

Παρακράτηση καὶ ἀπόδοση τοῦ φόρου εἰσοδήματος μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

1. Ἡ περίπτωση δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀντικαθίσταται καὶ προσθέτεται στὴν παράγραφο αὐτὴ μετὰ τὴν περίπτωση δ' νέα περίπτωση ε', ποὺ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«δ) Γιὰ ὅσους ἀμείβονται μὲ ἡμερομίσθιο, μὲ βάση συντελεστὴ ὁ ὁποῖος ὁρίζεται σὲ ἕνα τὰ ἑκατὸ (1%) γιὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ ὀκτακόσιες ἑβδομήντα πέντε (875) καὶ ὡς χίλιες (1.000) δραχμές, σὲ δύο τὰ ἑκατὸ (2%) γιὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ χίλιες μία (1.001) καὶ ὡς χίλιες ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (1.125) δραχμές, σὲ τρία τὰ ἑκατὸ (3%) γιὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ χίλιες ἑκατὸν εἴκοσι ἕξι (1.126) καὶ ὡς χίλιες διακόσιες πενήντα (1.250) δραχμές, σὲ τέσσερα τὰ ἑκατὸ (4%) γιὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ χίλιες διακόσιες πενήντα μία (1.251) καὶ ὡς χίλιες τριακόσιες ἑβδομήντα πέντε (1.375) δραχμές, σὲ ἕξι τὰ ἑκατὸ (6%) γιὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ χίλιες τριακόσιες ἑβδομήντα ἕξι (1.376) καὶ ὡς χίλιες ἑξακόσιες εἴκοσι πέντε (1.625) δραχμὲς καὶ σὲ ὀκτὼ τὰ ἑκατὸ (8%) γιὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀπὸ χίλιες ἑξακόσιες εἴκοσι ἕξι (1.626) δραχμὲς καὶ πάνω.

Γιὰ ὅσους ἀμείβονται μὲ ἡμερομίσθιο καὶ παρέχουν ὑπηρεσίες μὲ σχέση μίσθωσης ἐργασίας διάρκειας πάνω ἀπὸ ἕνα χρόνο ἢ μὲ σχέση μίσθωσης ἐργασίας ἀορίστου χρόνου, μὲ βάση τὶς διατάξεις τῆς περίπτωσης α' τῆς παρούσης παραγράφου.

ε) Προκειμένου γιὰ τὶς ἀμοιβὲς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, τὶς ὁποῖες αὐτοὶ δικαιοῦνται γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ παρέχουν σὲ πλοῖα, ὡς καὶ γιὰ τὶς ἀμοιβὲς τοῦ ἱπτάμενου προσωπικοῦ τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας, μὲ βάση τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Σὲ περίπτωση ποὺ οἱ ἀμοιβὲς αὐτῶν τῶν δικαιούχων καταβάλλονται κατὰ ἕνα μέρος σὲ συνάλλαγμα καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπο σὲ δραχμές, ἡ ἀφαίρεση εἴτε τῶν σαράντα (40) λιρῶν Ἀγγλίας ἢ τοῦ ἰσότιμου αὐτῶν, ἂν ἡ καταβολὴ τῶν ἀμοιβῶν γίνεται σὲ διαφορετικὸ ξένο νόμισμα, εἴτε τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) δραχμῶν γιὰ κάθε μῆνα ἐργασίας, γίνεται κατ' ἐπιλογὴ τοῦ δικαιούχου ἀπὸ τὸ συνολικὸ ποσὸ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται λεπτομερέστερα ὅσα ἀφοροῦν τὸν τρόπο παρακράτησης τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἀπὸ μισθωτὲς ὑπηρεσίες καὶ ἰδιαίτερα τὸν τρόπο ἀναγωγῆς τῶν ἀμοιβῶν σὲ ἐτήσιο εἰσόδημα, τὸν

υπολογισμό του φόρου σε περίπτωση που ο μισθωτός ή ο συνταξιούχος εισπράττει μισθούς, ημερομίσθια, πρόσθετες αμοιβές ή αποζημιώσεις ή συντάξεις ή μερίσματα και λοιπά βοηθήματα από περισσότερους από ένα εργοδότες ή φορείς, και γενικά ρυθμίζεται κάθε άλλο σχετικό θέμα που αφορά την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 44 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κατ' εξαίρεση, οι υπόχρεοι που παρακρατούν φόρο κατά την καταβολή αμοιβών σε αξιωματικούς του Εμπορικού Ναυτικού, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες σε πλοία, θα αποδίνουν τα ποσά που παρακράτησαν με εξαμηνιαίες δηλώσεις, τις οποίες θα υποβάλλουν στο αρμόδιο Δημόσιο Ταμείο μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου, για τα ποσά φόρου που παρακράτησαν κατά τη διάρκεια του πρώτου ημερολογιακού εξαμήνου κάθε χρόνου και μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Μαρτίου, για τα ποσά φόρου που παρακράτησαν κατά τη διάρκεια του δεύτερου ημερολογιακού εξαμήνου κάθε χρόνου.

Για την καταβολή του φόρου που πρέπει να παρακρατείται από τις κάθε είδους αμοιβές των αξιωματικών των εμπορικών πλοίων ευθύνονται αλληλέγγυα και αδιαίρετα βάσει του τίτλου που έχει αποκτηθεί έστω για έναν από τους υποχρέους, ο οποίος ισχύει και ως προς τους άλλους υποχρέους για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την είσπραξη του φόρου:

α) όλοι οι κατά καιρούς πλοιοκτήτες, για το φόρο που οφείλεται πριν από τη χρονολογία μεταβίβασης από αυτούς της κυριότητας του πλοίου, ως και οι διάδοχοί τους,

β) οι εφοπλιστές, για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο είχαν την εκμετάλλευση του πλοίου,

γ) σε περίπτωση συμπλοιοκτησίας, κάθε συμπλοιοκτήτης ανάλογα με το ποσοστό της εξ αδιαιρέτου συγκυριότητάς του επί του πλοίου και οι διαχειριστές, για το χρονικό διάστημα που είχαν τη διαχείριση του πλοίου, για ολόκληρο το ποσό του φόρου,

δ) οι διευθυντές, διαχειριστές και γενικά οι εκπρόσωποι των κάθε είδους εταιριών ή επιχειρήσεων οι οποίες εκμεταλλεύονται πλοία, ο καθένας χωριστά για ολόκληρο το ποσό του φόρου.

Για τον Οικονομικό Έφορο ως εκπρόσωποι των πλοιοκτητών θεωρούνται και οι πράκτορες ή πληρεξούσιοί τους στην Ελλάδα, οι οποίοι έχουν ευθύνη για τις υποχρεώσεις που αφορούν το φόρο μισθωτών υπηρεσιών τις οποίες έχουν τα πρόσωπα τα οποία εκπροσωπούν, μόνον εφ' όσον έχουν αναλάβει την προσωπική ευθύνη για τις υποχρεώσεις αυτές και τούτο αποδεικνύεται από σχετικό έγγραφο.

Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του Ν. 27/1975, εφαρμόζονται ανάλογα και για την καταβολή του φόρου αυτής της παραγράφου».

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 αυτού του άρθρου εφαρμόζονται για την απόδοση του φόρου που παρακρατείται από 1 Ιανουαρίου 1982 και εφεξής, κατά την καταβολή αμοιβών σε αξιωματικούς του εμπορικού ναυτικού που υπηρετούν σε πλοία.

Άρθρο 57.

Παραγραφή.

1. Το άρθρο 68 του Ν.Δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 68.

Παραγραφή.

1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 52 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει μετά από πάροδο δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Μετά από την πάροδο της δεκαετίας παραγράφεται το δικαίωμα του δημοσίου για την επιβολή του φόρου.

2. Εξαιρετικά, μπορεί να κοινοποιηθεί φύλλο ελέγχου και μετά την πάροδο δεκαετίας αν ή, σύμφωνα με το άρθρο 16α του παρόντος, εγγραφή στο όνομα της ομόρρυθμης, ετερόρρυθμης, περιορισμένης ευθύνης εταιρείας, ως και της κοινοπραξίας τεχνικών έργων έγινε οριστική μετά την πάροδο αυτής, όχι όμως και πέρα από έξι μήνες από την κοινοποίηση στον Οικονομικό Έφορο της απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου ή της οριστικοποίησης της εγγραφής με διοικητική επίλυση της διαφοράς.

3. Το δικαίωμα του δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, προσαυξήσεων και προστίμων για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπενταετίας, εφ' όσον η μη ενάσκηση αυτού, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται:

α) στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου,

β) σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 51 του παρόντος.

4. Σε περίπτωση που δεν υποβλήθηκε δήλωση φορολογίας εισοδήματος ή δήλωση απόδοσης παρακρατούμενων φόρων ή δήλωση αποτελεσμάτων από ομόρρυθμες, ετερόρρυθμες, περιορισμένης ευθύνης εταιρίες και κοινοπραξίες τεχνικών έργων, το δικαίωμα του δημοσίου για να κοιναποιήσει το φύλλο ελέγχου ή την πράξη προσδιορισμού αποτελεσμάτων παραγράφεται μετά την πάροδο προθεσμίας δεκαπέντε (15) ετών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της δήλωσης. Σε περίπτωση υποβολής των πιο πάνω δηλώσεων κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους πριν από την ημερομηνία λήξης του χρόνου παραγραφής, το δικαίωμα του δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλου ελέγχου παραγράφεται μετά την πάροδο τριετίας από τη λήξη του έτους υποβολής της δήλωσης.

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 82 του Ν. 1041/1980 «περί...... τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων........» αντικαθίσταται ως εξής :

«2. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου στη φορολογία κύκλου εργασιών δεν μπορεί να γίνει μετά από πάροδο δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, μετά από την πάροδο της οποίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου αυτού. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι ισχύουσες σχετικές διατάξεις στη φορολογία εισοδήματος».

3. Η διάταξη της περίπτωσης (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 102 του Ν.Δ. 118/1973 αντικαθίσταται ως εξής :

«α) προκειμένου για ανακριβή δήλωση, μετά από την πάροδο δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο υποβλήθηκε η δήλωση».

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και στις φορολογικές υποθέσεις για τις οποίες δεν έχει συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νόμου.

Άρθρο 58.

Ειδικοί φόροι κατανάλωσης.

1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3829/1958 «περί φορολογικών μέτρων αποσκοπούντων εις τον περιορισμόν της καταναλώσεως ειδών τινων πολυτελείας», ο οποίος επιβάλλεται στους δρόμωνες ίππους, υπόκεινται και τα μισθώματα που προέρχονται από την εκμίσθωσή τους, με συντελεστή σαράντα τα εκατό (40%).

Υπόχρεος, σε κάθε περίπτωση, για την απόδοση του φόρου στο Δημόσιο είναι ο εκμισθωτής των ίππων.

2. Στο άρθρο 5 του Ν. 1223/1981 «Κύρωση του Τελωνειακού Δασμολογίου και ρύθμιση ορισμένων άλλων δασμολογικών και φορολογικών θεμάτων» προσθέτεται παράγραφος 8 που έχει ως εξής :

«8. Οι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων δεν έχουν εφαρμογή για τα φορτηγά αυτοκίνητα τα οποία συναρ-

μολογήθηκαν ἢ θὰ συναρμολογηθοῦν ἀπὸ μέρη καὶ ἐξαρτήματα ποὺ εἶχαν εἰσαχθεῖ ἀπὸ τὶς ἐγχώριες αὐτοκινητοβιομηχανίες πρὶν ἀπὸ τὶς 31 Δεκεμβρίου 1981».

Ἄρθρο 59.

Ἐπέκταση διατάξεων προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ γεωργικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ σὲ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 1041/1980 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ στὶς ὑποθέσεις ποὺ εἶναι ἐκκρεμεῖς κατὰ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ στὶς Φορολογικὲς Ἀρχές, τὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια ὁποιουδήποτε βαθμοῦ καὶ στὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τῆς παραγράφου ποὺ ἀντικαταστάθηκε.

Ἄρθρο 60.

Ὑποβολὴ δηλώσεων—συντελεστὴς προσδιορισμοῦ ἀξίας αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν.

1. Ἐξαιρετικὰ γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1982, οἱ δηλώσεις φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, προσωπικῶν καὶ περιορισμένης εὐθύνης ἑταιρειῶν, ὡς καὶ κοινοπραξιῶν τεχνικῶν ἔργων, οἱ ὁποῖες ὑποβλήθηκαν μετὰ τὴ λήξη τῶν προθεσμιῶν ποὺ ὁρίζονται στὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τῶν ἄρθρων 12 καὶ 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, μέχρι καὶ τὶς 6 Μαρτίου 1982 θεωροῦνται ὅτι ὑποβλήθηκαν ἐμπρόθεσμα.

Ἐπίσης, θεωροῦνται ἐμπρόθεσμες οἱ ὁριστικὲς δηλώσεις ἀπόδοσης τοῦ φόρου μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν οἰκονομικοῦ ἔτους 1982, οἱ ὁποῖες προβλέπονται ἀπὸ τὴν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ποὺ ὑποβλήθηκαν μέχρι καὶ τὶς 19 Μαρτίου 1982.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4045/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν νόμων καὶ μέτρων ἀφορώντων τὰς χερσαίας μεταφορὰς» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς δήλωσης ἔναρξης ἄσκησης ἐπαγγέλματος, ὡς καὶ τῆς σχετικῆς βεβαίωσης τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, οἱ ὑπόχρεοι γιὰ τὴν ὑποβολὴ τῆς δήλωσης καὶ γενικὰ ρυθμίζεται κάθε σχετικὸ θέμα ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ».

3. Προκειμένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς φορολογίας εἰσοδήματος κατὰ τὴ μεταβίβαση ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσης ἢ μοτοσυκλεττῶν, ἡ ἀξία τοῦ ὀχήματος, ὡς ἐμπορεύματος, ὑπολογίζεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1146/1972. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ὁ συντελεστὴς ὁρίζεται σὲ εἴκοσι τέσσερα χιλιοστὰ τῆς μονάδας (0,024), γιὰ τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσης καὶ σὲ τριάντα χιλιοστὰ τῆς μονάδας (0,030) γιὰ τὶς μοτοσυκλέττες.

Ἄρθρο 61.

Λήξη ἀναστολῆς δασμῶν καὶ φόρων τυριῶν καὶ κρεάτων.

1. Ἡ προβλεπόμενη ἀπὸ τὴ παράγραφο 4. Γ' τοῦ ἄρθρου 64 ἀναστολὴ τῶν λοιπῶν φόρων καὶ τελῶν εἰσαγωγῆς γιὰ τὰ τυριὰ τῆς δασμολογικῆς κλάσης 04.04 ἰσχύει μέχρι καὶ 31 Δεκεμβρίου 1982.

2. Ἡ ὁριζόμενη ἀπὸ τὴν παράγραφο 4Ζ' τοῦ ἄρθρου 64 ἀπαλλαγὴ ἀπὸ φόρους καὶ τέλη εἰσαγωγῆς γιὰ τὰ κατεψυγμένα κρέατα αἰγοπροβατοειδῶν, χωρὶς ὀστά, καταργεῖται μετὰ δίμηνο ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ παρόντος νόμου στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὡς ἀτελεῖς εἰσαγωγές, κατὰ τὴν ἔννοια τῆς περίπτωσης ΙΙΙα τῆς παραγράφου 4.ΙΓ' τοῦ ἄρθρου 64 γιὰ τὴ μὴ ὑπαγωγή τους στὴν εἰσφορά, νοοῦνται αἱ ἀπαλλασσόμενες τῶν δασμῶν καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων εἰσαγωγές.

Ἄρθρο 62.

Ρύθμιση σχετικὴ μὲ τὰ ταχυδρομικὰ δέματα.

Οἱ ρυθμίσεις ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων τοῦ Κεφαλαίου Γ' τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται γιὰ τὰ ταχυδρομικὰ δέματα ποὺ ἔχουν τελωνισθεῖ καὶ προωθηθεῖ μέχρι καὶ τὶς 9 Μαρτίου 1982 στὶς Ταχυδρομικὲς Ὑπηρεσίες γιὰ παράδοση στοὺς παραλῆπτες.

Ἄρθρο 63.

Καθιέρωση παραβόλου.

1. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5940/1933 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν.Δ. «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων.... κλπ.», ὅταν ἀσκεῖ τὶς ἁρμοδιότητές της, ὅπως καθορίζονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 224 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ», δὲ γνωμοδοτεῖ ἂν στὴν αἴτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου δὲν ἔχει ἐπισυναφθεῖ τὸ ἀκόλουθο παράβολο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου:

α) Δραχμῶν χιλίων (1.000), ἂν τὸ ὕψος τοῦ χρέους ἀνέρχεται ἀπὸ δραχμὲς δύο ἑκατομμύρια μία (2.000.001) μέχρι πέντε ἑκατομμύρια (5.000.000).

β) Δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000), ἂν τὸ ὕψος τοῦ χρέους ἀνέρχεται ἀπὸ δραχμὲς πέντε ἑκατομμύρια μία (5.000.001) μέχρι δέκα ἑκατομμύρια (10.000.000), καὶ

γ) Δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000), προκειμένου γιὰ χρέος μεγαλύτερο τῶν δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000).

Χρέος, στὸ ὁποῖο ὑπολογίζεται τὸ παράβολο σύμφωνα μὲ τὰ ἀνωτέρω, θεωρεῖται ἡ ἀρχικὰ βεβαιωμένη ὀφειλὴ ὅπως ἔχει διαμορφωθεῖ ὕστερα ἀπὸ τυχὸν νόμιμη μείωση ἢ μερικὴ καταβολή.

Σὲ περίπτωση μεταβολῆς τοῦ ὁρίου τοῦ χρέους, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀρχίζει ἡ γνωμοδοτικὴ ἁρμοδιότητα τῆς πιὸ πάνω ἐπιτροπῆς, τὸ παράβολο ὑπολογίζεται σύμφωνα μὲ τὴν ἀνωτέρω κλιμάκωση τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση τῆς κατάθεσης τοῦ ἀνωτέρω παραβόλου ἐξαιροῦνται μόνο τὰ αἰτήματα ποὺ ἀφοροῦν: αα) Τὴ διαγραφὴ χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιο, ποὺ ζητεῖται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Κώδικα Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων, ὅπως ἰσχύει κάθε φορὰ καὶ ββ) τὴν ἄρση τοῦ μέτρου τῆς ἀπαγόρευσης ἐξόδου ἀπὸ τὴ χώρα, ὅταν προβάλλεται σὰν αἰτιολογία ἡ ἀνάγκη τῆς ἄμεσης καὶ χωρὶς ἀναβολὴ ἀναχώρησης στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ λόγους ὑγείας καὶ ἐφ' ὅσον ὑποβάλλονται σχετικὰ δικαιολογητικά.

2. Σὲ περίπτωση ποὺ μὲ γνωμοδότηση τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπόφαση μὲ τὴν ὁποία καθορίζεται καταβολὴ ληξιπροθέσμου χρέους γιὰ ὁρισμένο χρονικὸ διάστημα, καὶ στὴ συνέχεια ὁ ἐνδιαφερόμενος ὀφειλέτης καταθέσει μέσα στὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα νέα αἴτηση, χωρὶς νὰ ἔχει καταβάλει τουλάχιστο τὸ 1/2 τοῦ χρέους ποὺ ἔπρεπε νὰ καταβληθεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἐκδοθεῖσα ἀπόφαση, ἡ νέα αὐτὴ αἴτηση ἀπορρίπτεται.

3. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ποὺ δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται ἡ αὔξηση τῶν ποσῶν γιὰ τὰ ὁποῖα τὰ ἁρμόδια ὄργανα ἐκδίδουν σήμερα, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν, ἀποφάσεις γιὰ τὴ βραχυχρόνια ἀναστολὴ εἰσπράξεως ἢ τὴν τμηματικὴ καταβολὴ χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιο ἢ τὴν ἀναστολὴ τῶν ἀναγκαστικῶν μέτρων ποὺ ἐπισπεύδουν τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἢ Τελωνεῖα.

Μὲ ἴδιες ἀποφάσεις, εἶναι δυνατὴ ἡ αὔξηση τοῦ ὁρίου τῶν χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιο ἀπὸ τὸ ὁποῖο, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν σήμερα, μποροῦν τὰ ἁρμόδια ὄργανα νὰ ἀποφασίζουν τὴ διαγραφὴ χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιο γιὰ τοὺς λόγους ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Κώδικα Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων, ὅπως ἰσχύει κάθε φορά.

Ἄρθρο 64.

Κύρωση ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

1. Κυρώνονται καὶ ἔχουν ἰσχὺ ἀπὸ τότε ποὺ ἐκδόθηκαν οἱ ἀποφάσεις: Κ.1859/31/27.2.1981, Κ.5726/57/30.4.1981, Σ.4582/169/8.6.1981, Ε.7362/11.6.1981, Ε.7603/19.6.1981, Κ.8245/103/31.7.1981, Ε.11137/743/24.9.1981, Κ.9564/134/29.9.1981, καὶ Μ.740/123/25.2.1982 τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἡ κοινὴ ἀπόφαση 4746.97/3025/12.11.1981 τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, καθὼς καὶ ἡ 1639/23.7.1981 ἀπόφαση τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς ἑξῆς:

α) «Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 1859/31

Ἀθῆναι, 27 Φεβρουαρίου 1981

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 1078/80.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

1. Ἡ προθεσμία γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων φόρου ἀκίνητης περιουσίας τῶν ἐτῶν 1979 καὶ 1980, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 1078/80 καὶ ἡ ὁποία λήγει τὴν 27η Φεβρουαρίου 1981, παρατείνεται μέχρι τὴν 30ὴ Ἀπριλίου 1981.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Μ. ΕΒΕΡΤ»

β) «Κ.5726/57

Ἀθῆναι, 30 Ἀπριλίου 1981

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμιῶν γιὰ τὴν περαίωση ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων φόρου ἀκίνητης περιουσίας.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

1. Οἱ προθεσμίες γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων φόρου ἀκίνητης περιουσίας (Ν.11/1975) τῶν ἐτῶν 1975 ἕως καὶ 1980, ποὺ μὲ τὶς ὑπ' ἀριθ. Κ.1202/18 ΠΟΛ. 22/6.2.1981 καὶ Κ.1859/31 ΠΟΛ.41/27.2.1981 ἀποφάσεις μας λήγουν τὴν 30ὴ Ἀπριλίου 1981, παρατείνονται μέχρι τὴν 31.7.81.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Μ. ΕΒΕΡΤ»

γ) «Ἀριθ. πρωτ. Σ.4582/169

Ἀθῆναι, 8 Ἰουνίου 1981

ΘΕΜΑ: Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ φόρο κύκλου ἐργασιῶν τῶν τόκων δανείου ποὺ χορηγοῦνται βάσει τῆς ἀπὸ 28.7.1978 πράξεως νομοθετικοῦ περιεχομένου ὅπως ἔχει τροποποιηθεῖ καὶ συμπληρωθεῖ μεταγενέστερα.

«ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς ἀπὸ 28.7.1978 πράξεως νομοθετικοῦ περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὅπως ἔχει κυρωθεῖ μὲ τὸ Ν. 867/1979 καὶ ἔχει τροποποιηθεῖ καὶ συμπληρωθεῖ μεταγενέστερα, μὲ τὶς ὁποῖες ἀπαλλάσσονται ἀπὸ φόρους, τέλη κ.λπ. οἱ συμβάσεις ἐνυποθήκων δανείων ποὺ συνάπτονται κατ' ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτῶν.

2. Ὅτι σύμφωνα μὲ τὶς ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸ φόρο κύκλου ἐργασιῶν οἱ τόκοι ποὺ καταβάλλονται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο στὶς Τράπεζες γιὰ τὴ χορήγηση τῶν προαναφερομένων δανείων, ἀποφασίζουμε:

Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 660/1937 τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν Τραπεζῶν ποὺ προέρχονται ἀπὸ τόκους δανείων τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται βάσει τοῦ στεγαστικοῦ προγράμματος ἀποκαταστάσεως σεισμοπλήκτων κατὰ τὶς διατάξεις τῆς ἀπὸ 28.7.1978 πράξεως νομοθετικοῦ περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὅπως αὐτὴ ἔχει κυρωθεῖ μὲ τὸ Ν. 867/1979 καὶ ἔχει τροποποιηθεῖ καὶ συμπληρωθεῖ μεταγενέστερα.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Μ. ΕΒΕΡΤ»

δ) «Ἀριθ. πρωτ. Ε. 7362

Ἀθῆναι, 11 Ἰουνίου 1981

ΘΕΜΑ: Συμψηφισμὸς ποσοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων ποὺ ἐπιστρέφεται ἀπὸ τὸ Δημόσιο μὲ τὸ ποσὸ ποὺ ὀφείλεται ἀπὸ τὸν φορολογούμενο, ἐπιστροφὴ τοῦ πιστωτικοῦ ὑπολοίπου μὲ ἐπιταγὲς καὶ παράταση τῆς προθεσμίας εἰσπράξεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος μὲ ἡμερομηνία καταβολῆς τὴν 10 Μαΐου 1981.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὴν ἀνάγκη ἁπλοποιήσεως τοῦ συστήματος τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων.

2. Τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 277 τοῦ 1976 «περὶ ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπιταγῶν πρὸς ἐπιστροφὴν ἀχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, τελῶν καὶ λοιπῶν ἐσόδων».

3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» ὡς ἰσχύει.

4. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 356 τοῦ 1974 «περὶ κώδικος εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων ΚΕΔΕ».

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ. 25009/3.3.80 ἀπόφασή μας ποὺ κυρώθηκε μὲ τὸν Ν. 1041/1980 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 2380/28.2.79 ὅμοια ποὺ κυρώθηκε μὲ τὸν Ν. 979/1979, περὶ τοῦ τρόπου συμψηφισμοῦ τῶν χρεωστικῶν καὶ πιστωτικῶν ποσῶν ποὺ προκύπτουν κατὰ τὴν ἐκκαθάριση τῶν ἀρχικῶν δηλώσεων φόρου εἰσοδήματος.

6. Τὴν ἀνάγκη ἁπλοποιήσεως καὶ βελτιώσεως τῆς διαδικασίας ποὺ καθορίσαμε μὲ τὶς πιὸ πάνω ἀποφάσεις μας.

7. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4,5 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ/τος 356/1974 «περὶ κώδικος εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

8. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὅπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.

9. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ μηχανογραφικὰ σημειώματα ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων καθὼς καὶ τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως αὐτῶν, ποὺ στέλνονται ἀπὸ τὸ ΜΗ.Κ.Υ.Ο., στοὺς φορολογουμένους, διακινοῦνται μέσω τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, σὰν ἁπλὴ ἀλληλογραφία καὶ ὡς ἐκ τούτου παρουσιάζονται περιπτώσεις φορολογουμένων ποὺ τὰ παίρνουν μετὰ τὴν προθεσμία καταβολῆς ποὺ ἀναγράφεται σ' αὐτά.

10. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ φορολογούμενοι στὶς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἐπιβαρύνονται χωρὶς ὑπαιτιότητά τους μὲ προσαυξήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς καὶ χάνουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκπτώσεως (λόγῳ ἐφάπαξ καταβολῆς).

11. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 62812/ΙΙΙ-176/15.5.1981 ἀπόφασή μας «περὶ ἀπαλλαγῆς προσαυξήσεως ἐκπροθέσμου καταβολῆς καὶ χορηγήσεως ἐκπτώσεως λόγῳ ἐφάπαξ καταβολῆς», ἀποφασίζουμε:

Ι. Συμπληρώνουμε τὴν ἀριθ. Ε. 2380/28.2.79 ἀπόφασή μας, κυρωθεῖσα μὲ τὸ Ν. 979/1979, ὅπως αὐτὴ τροποποιήθηκε μὲ τὴν ἀριθ. 25009/Δ-Ε/1169/3.3.1980 ἀπόφασή μας ποὺ κυρώθηκε μὲ τὸ Ν. 1041/1980 καὶ ὁρίζουμε ὅτι:

1. Τὸ χρεωστικὸ ὑπόλοιπο ποὺ ὀφείλεται βάσει ἀρχικῆς δηλώσεως φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων, συμψηφίζεται οἴκοθεν ἀπὸ τὸ Μηχανογραφικὸ Κέντρο τοῦ Ὑπουργείου

(ΜΗ.Κ.Υ.Ο.) μὲ τὸ τυχὸν πιστωτικὸ ὑπόλοιπο ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐκκαθάριση τῆς δηλώσεως αὐτῆς ὡς ἀκολούθως:

α) Τὸ τελικὸ πιστωτικὸ ποσὸ ποὺ προέρχεται ἀπὸ παρακράτηση φόρου ἀνεξαρτήτως ποσοῦ ἢ καὶ ἀπὸ προκαταβολὴ φόρου προηγουμένου οἰκον. ἔτους τῆς ὁποίας τὸ ποσὸ νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὶς πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές, συμψηφίζεται μὲ τὸ τυχὸν χρεωστικὸ ὑπόλοιπο, ποὺ προκύπτει κατὰ τὴν ἐκκαθάριση τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως, φόρου εἰσοδήματος.

β) Τὸ τελικὸ ποσὸ ποὺ προέρχεται ἀπὸ παρακράτηση φόρου καὶ ἀπὸ προκαταβολὴ φόρου προηγούμενου οἰκον. ἔτους ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸ τῆς προκαταβολῆς ποὺ περιέχεται στὸ πιστωτικὸ ὑπόλοιπο δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸ τῶν 5.000 δραχ. συμψηφίζεται μὲ τὸ τυχὸν χρεωστικὸ ὑπόλοιπο, ποὺ προκύπτει κατὰ τὴν ἐκκαθάριση τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως φόρου εἰσοδήματος.

γ) Τὰ τελικὰ πιστωτικὰ ποσὰ ποὺ προκύπτουν, μετὰ τὸν συμψηφισμό, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ μέχρι ποσοῦ 50.000 δραχ. θὰ ἐπιστρέφονται στοὺς δικαιούχους μὲ ἐπιταγές, ποὺ θὰ ἐκδίδονται ἀπὸ τὸ ΜΗ.Κ.Υ.Ο. καὶ θὰ ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς ἀπ' εὐθείας σὲ αὐτούς. Στὴν περίπτωση αὐτὴ τὸ ΜΗ. ΚΥ.Ο. θὰ καταρτίζει πίνακες τοὺς ὁποίους θὰ ἀποστέλλει στὶς Οἰκονομικὲς Ἐφορίες καὶ Δημόσια Ταμεῖα διὰ νὰ διενεργήσουν ἔλεγχο καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστώσουν διαφορὰ θὰ προβοῦν κατὰ περίπτωση στὴν τακτοποίησή τους σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες διατάξεις.

2. Ἐξαιρετικῶς γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ στοὺς δικαιούχους τῶν τελικῶν ποσῶν ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάριση τῶν δηλώσεων τοῦ οἰκον. ἔτους 1981, ὅπως αὐτὰ ἐμφανίζονται στὰ ἐκκαθαριστικὰ σημειώματα, θὰ τηρηθεῖ ἡ ἀκόλουθη διαδικασία:

α) Ὅταν προέκυψε μόνο πιστωτικὸ ὑπόλοιπο μέχρι ποσοῦ πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχ., τὸ ὁποῖο δὲν προέρχεται καὶ ἀπὸ προκαταβολὴ φόρου προηγουμένου οἰκον. ἔτους, θὰ ἐπιστραφεῖ στὸν δικαιοῦχο μὲ ἐπιταγὴ ποὺ θὰ ἐκδοθεῖ ἀπὸ τὸ ΜΗ.Κ.Υ.Ο. καὶ θὰ ἀποσταλεῖ ἀπ' εὐθείας σὲ αὐτὸν ταχυδρομικῶς.

β) Ὅταν τελικὰ προέκυψε πιστωτικὸ καὶ χρεωστικὸ ὑπόλοιπο καὶ τὸ πιστωτικὸ ποσὸ δὲν προέρχεται καὶ ἀπὸ προκαταβολὴ προηγούμενου οἰκον. ἔτους καὶ εἶναι μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχ., θὰ ἐκδοθεῖ ἐπιταγὴ γιὰ τὸ πιστωτικὸ ποσὸ ἀπὸ τὸ ΜΗ.Κ.Υ.Ο. συμπληρωμένη μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ μὲ τὸ ποσό, καὶ θὰ ἀποσταλεῖ στὰ Δημόσια Ταμεῖα, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ κρατήσουν τὶς ἐπιταγὲς τῶν περιπτώσεων ἐκείνων γιὰ τὶς ὁποῖες ὑποβλήθηκε αἴτηση συμψηφισμοῦ, προκειμένου νὰ προβοῦν κατὰ τὰ κεκανονισμένα σὲ συμψηφισμὸ μὲ τὸ χρεωστικὸ ποσό, τὶς ὑπόλοιπες ἐπιταγὲς θὰ τὶς ἀποστείλουν ταχυδρομικῶς στοὺς δικαιούχους.

γ) Σὲ κάθε ἄλλη περίπτωση θὰ ἐκδίδεται ἐπιταγὴ ἀπὸ τὸ ΜΗ.Κ.Υ.Ο., μὲ συμπληρωμένα ὅλα τὰ στοιχεῖα πλὴν τοῦ ποσοῦ, καὶ θὰ ἀποστέλλεται στὰ Δημόσια Ταμεῖα πρὸς ἔλεγχο καὶ ἀποστολὴ ἀπὸ αὐτὰ στοὺς δικαιούχους, ταχυδρομικῶς, ἀφοῦ συμπληρωθεῖ κατὰ περίπτωση καὶ τὸ ποσό.

3. Τὸ Μηχανογραφικὸ Κέντρο γιὰ τὶς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς παραγράφου 2 θὰ καταρτίσει πίνακες μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, τοὺς ὁποίους θὰ ἀποστείλει στὶς Οἰκον. Ἐφορίες καὶ τὰ Δημόσια Ταμεῖα, γιὰ νὰ διενεργήσουν ἔλεγχο καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστώσουν διαφορὰ θὰ προβοῦν, κατὰ περίπτωση, στὴν τακτοποίησή τους, σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες διατάξεις.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν ὅλες οἱ προϋποθέσεις καὶ διαδικασίες ποὺ καθορίστηκαν μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.2380/28.2.79 ἀπόφασή μας.

ΙΙ. Συμπληρώνουμε τὴν ὑπ' ἀριθ. 62812/ΙΙΙ—176/15.5.1981 ἀπόφασή μας καὶ ὁρίζουμε ὅτι:

1. Ἐξαιρετικῶς γιὰ τοὺς φορολογουμένους οἱ ὁποῖοι πῆραν τὰ ἐκκαθαριστικὰ σημειώματα φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκον. ἔτους 1981 καὶ τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως μὲ ἡμερομηνία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τὴν 10η Μαΐου 1981 ἢ τὴν 10η Ἰουνίου 1981 ἢ δὲν ἔλαβαν γιὰ οἱονδήποτε λόγο ἐκκαθαριστικὰ σημειώματα, ἡ προβλεπόμενη προθεσμία, γιὰ τὴν ὑποβολὴ αἰτήσεως περὶ καταβολῆς τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἐφάπαξ μὲ ἔκπτωση 10% ἢ μὲ δόσεις καὶ χωρὶς προσαύξηση ἐκπροθέσμου καταβολῆς κατὰ περίπτωση, παρατείνεται μέχρι τὴν 20 Ἰουνίου 1981.

2. Οἱ φορολογούμενοι ποὺ πῆραν τὰ ἐκκαθαριστικὰ σημειώματα φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκον. ἔτους 1981 μὲ ἡμερομηνία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τὴν 10η Μαΐου 1981 ἢ δὲν ἔλαβαν ἐκκαθαριστικὰ σημειώματα, καὶ κατέβαλαν μέχρι 20 Ἰουνίου 1981 τὸν φόρο χωρὶς ἔκπτωση 10% ἢ μὲ προσαύξηση ἐκπροθέσμου καταβολῆς, μποροῦν μὲ αἴτησή τους, νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸ ἁρμόδιο Δημόσιο Ταμεῖο τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ ποσοῦ ποὺ ἀναλογεῖ στὴν ἔκπτωση τοῦ 10% ἢ τὴν ἀπαλλαγή τους ἀπὸ τὶς προσαυξήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ἡ ὑπ' ἀριθ. 62812/ΙΙΙ—176/15.5.1981 ἀπόφασή μας.

ΙΙΙ. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ»

ε) «ἀριθ. πρωτ. Ε. 7603

Ἀθῆναι, 19 Ἰουνίου 1981

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση καὶ συμπλήρωση τῆς ἀριθ. Ε.5524 ἀπὸ 4 Μαΐου 1981 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπ' ὄψη:

1. Τὴν ἀριθ. Ε.5524 ἀπὸ 4 Μαΐου 1981 ἀπόφασή μας, μὲ τὴν ὁποία καθορίστηκε προαιρετικὴ εἰδικὴ ρύθμιση γιὰ τὴν περαίωση, χωρὶς ἔλεγχο, ὁρισμένων κατηγοριῶν ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων.

2. Τὰ ὑποβληθέντα ἀπὸ τὶς Οἰκονομικὲς Ἐφορίες στοιχεῖα, ὡς καὶ τὰ ὑπομνήματα τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγικῶν τάξεων.

Ἀποφασίζουμε:

Τροποποιοῦμε καὶ συμπληρώνουμε τὴν ἀριθ. Ε.5524 ἀπὸ 4 Μαΐου 1981 ἀπόφασή μας, ἀπὸ τότε ποὺ ἐκδόθηκε, ὡς ἀκολούθως:

1. Ὁ πίνακας ποσοστῶν ποὺ περιλαμβάνεται στὶς παραγράφους 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ κεφαλαίου Α' τῆς τροποποιουμένης ἀποφάσεώς μας ἀντικαθίσταται μὲ τὸν κατωτέρω πίνακα:

Πίνακας Ποσοστῶν Φόρου Εἰσοδήματος

αα)	16 %	γιὰ τὸ ἀνέλεγκτο οἰκονομικὸ ἔτος	1976
ββ)	16 %	»	1977
γγ)	16 %	»	1978
δδ)	16 %	»	1979
εε)	18 %	»	1980
στστ)	20 %	»	1981

2. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ ὑπάγονται στὴ ρύθμιση τῆς ἀποφάσεως Ε.5524/4.5.1981 καὶ τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται σέ: α) Φόρο κύκλου ἐργασιῶν, β) Εἰδικὸ φόρο καταναλώσεως Ν.Δ. 3829/1958, γ) Φόρο καταναλώσεως χρωμάτων ὑλῶν καὶ ἀπορρυπαντικῶν, δ) Φόρο πολυτελείας καὶ ε) Φόρο κέντρων διασκεδάσεως καὶ πολυτελείας θὰ προσδιορίζονται μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο:

Γιὰ κάθε κρινόμενο οἰκονομικὸ ἔτος θὰ ἐξευρίσκεται ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ προηγουμένου οἰκον. ἔτους, ὅπως αὐτὰ προσδιορίστηκαν γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ φόρου εἰσοδήματος καὶ τῶν προσαυξημένων ἐσόδων τοῦ ἑπομένου οἰκον. ἔτους. Ἀπὸ τὴ διαφορὰ αὐτὴ θὰ λαμβάνεται ποσοστὸ 50%, τὸ δὲ προκύπτον ποσὸν θὰ προστίθεται στὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τοῦ προηγουμένου οἰκον. ἔτους.

Τὸ ἄθροισμα τῶν ποσῶν αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τὰ ὁποῖα θὰ ὑπαχθοῦν εἰς φόρον κύ-

κλου εργασιών καὶ τὶς λοιπὲς ὡς ἄνω φορολογίες, σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες γιὰ τὶς φορολογίες αὐτὲς διατάξεις.

3. Γιὰ τὶς περιπτώσεις ἐκεῖνες ποὺ οἱ φορολογούμενοι ἀποδέχθηκαν τὰ ἀναγραφόμενα στὸ σημείωμα ποσὰ καὶ ὑπέβαλαν συμπληρωματικὲς δηλώσεις βάσει τῶν ὁποίων ἔγιναν οἱ σχετικὲς βεβαιώσεις, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος θὰ προβαίνει σὲ νέο ὑπολογισμὸ τῶν ποσῶν τοῦ φόρου εἰσοδήματος καὶ τῶν λοιπῶν φορολογιῶν, βάσει τῶν ποσοστῶν ποὺ καθορίζονται μὲ τὴν παροῦσα ἀπόφαση. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος θὰ συντάσσει πρωτόκολλο ἐκπτώσεως γιὰ τὴν διαγραφὴ ἢ τὴν ἐπιστροφὴ τῆς διαφορᾶς, κατὰ περίπτωση.

4. Γιὰ τὶς περιπτώσεις ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν σταλεῖ σημειώματα στοὺς φορολογουμένους καὶ δὲν ἔχουν γίνει ἀκόμη ἀποδεκτὰ τὰ ἀναγραφόμενα σ' αὐτὰ ποσά, θὰ ἐνεργεῖται νέος ὑπολογισμὸς τῶν ἀγορῶν, τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, τῶν καθαρῶν κερδῶν ἢ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, κατὰ περίπτωση, μὲ τὰ ποσοστὰ ποὺ καθορίζονται μὲ τὴν παροῦσα ἀπόφαση.

Βάσει τοῦ ὑπολογισμοῦ αὐτοῦ θὰ γίνεται διόρθωση τῶν ποσῶν τοῦ σημειώματος καὶ σὲ ὅλα τὰ ἀντίτυπα αὐτοῦ κατὰ τὴν προσκόμιση τούτου στὸν ἁρμόδιο Οἰκονομικὸ Ἔφορο γιὰ τὴν ὑποβολὴ τῶν σχετικῶν συμπληρωματικῶν δηλώσεων ἀπὸ τοὺς ὑπόχρεους.

5. Ὡς βάση γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν ποὺ προβλέπει ἡ παράγραφος 4 τοῦ Κεφαλαίου Α' τῆς τροποποιουμένης ἀποφάσεώς μας, θὰ λαμβάνεται ὑπόψη μόνο τὸ καθαρὸ εἰσόδημα ποὺ ἀναλογεῖ στὶς ἀμοιβὲς ἀπὸ ἐλεύθερη ἰδιωτικὴ πελατεία.

6. Ἡ προθεσμία ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 5524/4.5.1981 ἀπόφασή μας γιὰ τὴν ὑποβολὴ συμπληρωματικῶν δηλώσεων ποὺ λήγει τὴν 30 Ἰουνίου 1981 παρατείνεται μέχρι 15 Ἰουλίου 1981, ἡ δὲ προθεσμία καταβολῆς τοῦ φόρου σὲ δόσεις ποὺ λήγει τὴν 31 Ἰανουαρίου 1982 παρατείνεται μέχρι 31 Μαρτίου 1982.

7. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ἡ ἀριθ. Ε. 5524 ἀπὸ 4 Μαΐου 1981 ἀπόφαση.

8. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΙΛΤ. ΕΒΕΡΤ»

στ) «Κ. 8245/103

Ἀθῆναι, 31 Ἰουλίου 1981

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας γιὰ τὴν περαίωση ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων φόρου ἀκίνητης περιουσίας.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

1. Ἡ προθεσμία γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων φόρου ἀκίνητης περιουσίας (Ν. 11/75) τῶν ἐτῶν 1975 ἕως καὶ 1980, ποὺ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ. 5726/57/30.4.1981 ΠΟΛ. 83 ἀπόφασή μας λήγει τὴν 31.7.1981, παρατείνεται μέχρι τὴν 30.9.1981.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Μ. ΕΒΕΡΤ»

ζ) «Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 11.137/743

Ἀθῆναι 24 Σεπτεμβρίου 1981

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Α. Νόμου 505/1937 «περὶ κώδικος τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων», ὅπως ἰσχύουν.

2. Τὶς διατάξεις τῶν παραγρ. 21 καὶ 34 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1160/1981 «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν κλπ.».

3. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 931/1971 «περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸν φόρο δημοσίων θεαμάτων ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων Ἑλληνικῶν ὁμάδων μετὰ τοιούτων ἑτέρων Κρατῶν».

4. Τὶς διατάξεις τῶν Π.Υ.Σ. 1108/1948 καὶ 808/1949 ποὺ κυρώθηκαν μὲ τὸ Ν. 1620/1951, ὅπως ἰσχύουν.

5. Τὴν κατάσταση ποὺ δημιουργήθηκε ἐξ αἰτίας τῶν σεισμῶν τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1981 καὶ τὶς δυσμενεῖς συνθῆκες λειτουργίας τῶν θεάτρων καὶ τὴν ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς ὁμαλοῦ ρυθμοῦ λειτουργίας τῶν θεάτρων.

6. Τὴν ἀνάγκη ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων ποὺ τελοῦνται μεταξὺ Ἑλληνικῶν ὁμάδων καὶ μεταξὺ Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ὁμάδων, ἀποφασίζουμε:

1. Ἀναστέλλουμε ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1981 μέχρις 28 Φεβρουαρίου 1982 τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων, περὶ ἐπιβολῆς φόρου δημοσίων θεαμάτων καὶ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Προνοίας ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν θεάτρων Πρόζας, Μουσικοῦ καὶ Μελοδράματος ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

2. Ὁρίζουμε, ὅτι οἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 21 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1160/1981, ἀφότου ἴσχυσαν, ἔχουν ἐφαρμογὴ καὶ ἐπὶ τῶν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων ποὺ τελοῦνται μεταξὺ Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ὁμάδων στὴν Ἑλλάδα.

3. Ἡ παροῦσα ἀπόφαση νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Μ. ΕΒΕΡΤ»

η) «Κ. 9564/134

Ἀθῆναι, 29 Σεπτεμβρίου 1981

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας γιὰ τὴν περαίωση ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων φόρου ἀκίνητης περιουσίας.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἡ προθεσμία γιὰ τὴν περαίωση τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων φόρου ἀκίνητης περιουσίας (Ν. 11/75) τῶν ἐτῶν 1975 ἕως καὶ 1980, ποὺ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ. 8245/103/31.7.1981 ΠΟΛ. 166 ἀπόφασή μας λήγει τὴν 30.9.1981 παρατείνεται μέχρι τὴν 31.12.1981.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Μ. ΕΒΕΡΤ»

θ) «Ἀριθ. Πρωτ. Μ. 740/123

Ἀθῆναι, 25 Φεβρουαρίου 1982

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 505/1937 «περὶ κώδικος τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων» ὅπως ἰσχύουν,

2. Τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 34 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1160/1981 «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν κλπ.» καὶ 1 τῆς ἀπόφασής μας μὲ ἀριθμὸ Ε.11137/743/24.9.1981 (ΠΟΛ. 195),

3. Τὶς διατάξεις τῶν Π.Υ.Σ. 1108/1948 καὶ 808/1949 ποὺ κυρώθηκαν μὲ τὸ Ν. 1620/1951, ὅπως ἰσχύουν,

4. Τὴν κατάσταση ποὺ δημιουργήθηκε ἐξ αἰτίας τῶν σεισμῶν τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1981, τὶς δυσμενεῖς συνθῆκες λειτουργίας τῶν θεάτρων καὶ τὴν ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς ὁμαλοῦ ρυθμοῦ λειτουργίας τῶν θεάτρων.

Ἀποφασίζουμε

1. Ἀναστέλλουμε ἀπὸ 1 Μαρτίου 1982 μέχρι 30 Ἀπριλίου 1982 τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων, περὶ ἐπιβολῆς φόρου δημοσίων θεαμάτων καὶ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Προνοίας ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν θεάτρων Πρόζας, τοῦ Μουσικοῦ Θεάτρου καὶ Μελοδράματος, τοῦ Θεάτρου Σκιῶν, τοῦ Κουκλοθεάτρου καὶ κάθε παιδικοῦ θεάτρου, ὁλόκληρης τῆς χώρας.

2. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Μ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ»

ι) «Ἀριθ. Πρωτ. 4746.97/3025

Ἀθήνα, 12 Νοεμβρίου 1981

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπόψη:

1. Τίς διατάξεις τοῦ Ν. 945/1979 «περὶ κυρώσεως τῆς Συνθήκης Προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τήν Εὐρωπαϊκήν Οἰκονομικήν Κοινότητα κλπ.».

2. Τό γεγονός ὅτι, μέ τήν ἐπιβολή κρατήσεων τελῶν χαρτοσήμου καί λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων στίς ἐπιδοτήσεις ἐξαγωγῶν, μειώνεται ὁ ἀνταγωνισμός τῶν Ἑλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων στή διεθνή ἀγορά, ἔναντι τῶν προϊόντων τῶν λοιπῶν Κρατῶν Μελῶν τῆς Κοινότητος.

3. Τήν ἀνάγκη ἐναρμονίσεως τῆς Ἑλληνικῆς μέ τήν Κοινοτική νομοθεσία.

Ἀποφασίζουμε:

Ἀπαλλάσσονται τῶν κρατήσεων τελῶν χαρτοσήμου καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων, ἀπὸ 1.1.81, οἱ πάσης φύσεως ἐπιδοτήσεις καὶ οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις ποὺ καταβάλλονται εἰς βάρος τῶν πιστώσεων τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Ἐγγυήσεων Γεωργικῶν Προϊόντων (ἄρθρ. 26 Ν. 992/1979).

Ἡ παροῦσα νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Οἰκονομικῶν — Γεωργίας
Μ. ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ — ΚΩΝΣΤ. ΣΗΜΙΤΗΣ»

ια) «Ἀριθ. Πρωτ. 1639

Ἀθῆναι 23 Ἰουλίου 1981

ΘΕΜΑ: Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐξαγωγῆς ζαχάρεως γιὰ τὴν παραγωγὴ προϊόντων πρὸς ἐξαγωγή.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 1104/80 «περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἑλλάδος στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες κλπ.».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1977/16.1.81 ἀπόφαση τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ.

4. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 649/29.6.81 καὶ 650/29.6.81 Π. Δ/τα.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2073/2.7.81 ἀπόφαση τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ «περὶ λειτουργίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς».

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1185/14.1.80 ἀπόφασή της «περὶ καταργήσεως τοῦ συστήματος διαθέσεως τῆς ἐγχωρίου ζαχάρεως ἀπὸ τὴν Ε.Β.Ζ. πρὸς τὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν, εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων καὶ παρασκευῆς ἀρωματισμένων οἴνων καὶ ἡδυπότων ποτῶν, προοριζομένων δι' ἐξαγωγήν».

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1164/26/20.2.80 ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, δι' ἧς κατηργήθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 47289/2777/28.5.77 ὁμοία ἀπόφαση περὶ διαθέσεως ἐγχωρίου ζαχάρεως διὰ παρασκευὴ προϊόντων πρὸς ἐξαγωγή.

8. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1358/13.8.80 ἀπόφασή της «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἐξαγωγῆς ζαχάρεως γιὰ παραγωγὴ προϊόντων πρὸς ἐξαγωγή».

9. Τὴν ὕπαρξη ὑψηλῶν ἀποθεμάτων λόγω τῶν χαμηλῶν τιμῶν ποὺ διεμορφώθησαν εἰς τὴν διεθνὴ ἀγοράν.

10. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε5/2472/30.6.81 εἰσήγηση τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

11. Τὴν διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴ συζήτηση ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

Παρατείνει τὴν προθεσμία ἐξαγωγῆς τῆς ζαχάρεως, ποὺ παρελήφθη ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων γιὰ τὴν παραγωγὴ μεταποιημένων ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων ἐσοδείας 1979 μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου 1981.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — ΤΑ ΜΕΛΗ».

2. Κυρώνονται οἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες ἐκδόθηκαν μέχρι τὶς 14 Δεκεμβρίου 1981, ὕστερα ἀπὸ γνωμοδότηση τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία εἶχε συσταθεῖ μὲ τὴν ἀριθ. Δ.5035/1235 ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1979 ἀπόφασή του «περὶ συγκροτήσεως εἰδικῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐξέταση τῶν ἀκραίων περιπτώσεων ποὺ προκύπτουν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν περὶ τεκμηρίων διατάξεων τοῦ Ν. 820/1978».

Ἀπὸ τὴν ἴδια ἡμερομηνία καταργεῖται ἡ ἀριθ. Δ. 5035/1235 ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1979 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

3. Κυρώνονται καὶ ἔχουν ἰσχὺ νόμου ἀπὸ τότε ποὺ ἐκδόθηκαν οἱ ὑπ' ἀριθ. 139686/ΙΙΙ—1/3.11.80, 25986/ΙΙΙ—176/1214/20.4.81, 62812/ΙΙΙ—176/15.5.81, 73638/ΙΙΙ—176/8.6.81, 144233/37456/ΙΙΙ—1/27.10.1981, 1877/ΙΙΙ—176/ΙΙΙ—1/3.2.82 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς ἑξῆς:

α) «Ἀριθ. Πρωτ. 139686/ΙΙΙ—1

Ἀθῆναι, 3 Νοεμβρίου 1980

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμιῶν καταβολῆς χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιο.

Ἔχοντας ὑπόψη ὅτι ἐξαιτίας τῆς 48ωρης ἀπεργίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων κατὰ τὴν 31.10.1980 καὶ 1.11.1980, δημιουργήθηκε ἀδυναμία γιὰ τὴν ἐμπρόθεσμη πληρωμὴ τῶν χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιο ἀπὸ μέρους μεγάλου ἀριθμοῦ φορολογουμένων.

Ἀποφασίζουμε:

Παρατείνονται μέχρι καὶ τῆς 5ης Νοεμβρίου 1980 οἱ προθεσμίες πληρωμῆς χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιο, ποὺ ἔληξαν ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1980 μέχρι 1 Νοεμβρίου 1980.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ»

β) «Ἀριθ. Πρωτ. 25986/ΙΙΙ—176/1214

Ἀθῆναι, 20 Ἀπριλίου 1981

ΘΕΜΑ: «Ἔγκριση χορηγήσεως ἐκπτώσεως 10% λόγῳ ἐφάπαξ καταβολῆς».

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ Ν.Δ. 356/1974 «περὶ Κώδικος Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

2. Τὴ διάταξη τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962, ὅπως αὐτὴ ἑρμηνεύτηκε μὲ τὴ διάταξη τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 4444/1964 καὶ ἰσχύει μετὰ τὴν ἀντικατάστασή της μὲ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 328/1974.

3. Τὸ γεγονὸς ὅτι: α) οἱ ἐκκαθαρίσεις φόρου εἰσοδήματος καὶ τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως ποὺ στέλνονται ἀπὸ τὸ ΜΗ.Κ.Υ.Ο., στοὺς φορολογούμενους, διακινοῦνται μέσω τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, σὰν ἁπλὴ ἀλληλογραφία.

β) Παρουσιάστηκαν περιπτώσεις φορολογουμένων οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰ ἔτη 1979 καὶ 1980 πῆραν τὶς ἐκκαθαρίσεις τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἢ τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως

μετὰ τὴν προθεσμία καταβολῆς τῆς Α' δόσεως πού ἀναγράφεται σ' αὐτά.

γ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. 8516/10.8.1979 ἀπόφασή μας πού κυρώθηκε νομοθετικὰ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. 1041/1980 καὶ ἡ ἀνακοίνωση τοῦ Γραφείου Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων τῆς 10.8.1979. ἀπὸ τὴν ὁποία δημιουργήθηκε σύγχυση σὲ ὡρισμένους φορολογούμενους.

δ) Οἱ φορολογούμενοι τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ἔχασαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐφάπαξ καταβολῆς μὲ ἔκπτωση, ἔχουν ὅμως ὑποβάλλει σχετικὲς αἰτήσεις καὶ δήλωσαν τὴν ἐκπρόθεσμη παραλαβὴ τῶν σχετικῶν ἐκκαθαρίσεων ἢ μηχανογραφικῶν τριπλοτύπων καὶ οἱ αἰτήσεις τους πῆραν ἀριθμὸ πρωτοκόλλου 102510/8.8.1980, 102509/8.8.1980, 25986/3.3.1981, 82262/27.6.1980. 84190/1.7.1980, 92472/16.7.1980, 135579/21.10.1980, 104060/12.8.1980,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε:

Ἐγκρίνουμε τὴν ἐφάπαξ καταβολὴ φόρου εἰσοδήματος τῶν οἰκον. ἐτῶν 1979 καὶ 1980 μὲ χορήγηση ἐκπτώσεως 10% στὶς περιπτώσεις τῶν φορολογουμένων: Δήμα Σωτηρίου, Πανσέληνου Ἀλέξη, Φαφαλιοῦ Μαρίας, Ζαχαρέλου Εὐθυμίου, Χατζηπέτρου Χαραλάμπους, Πολίτῳ Κων/νου, Στάϊκου Θεοδώρου, Καλατζόγλου Βασιλείου, Σύρπα Χρήστου, πού ἔχουν ὑποβάλλει αἰτήσεις στὴν Ὑπηρεσία μας, ἢ στὸ ΜΗ.Κ.Υ.Ο.

Στὴν ρύθμιση αὐτὴ ὑπάγονται καὶ ὅσοι φορολογούμενοι τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἔχουν ὑποβάλλει παρόμοιες αἰτήσεις στὰ ἁρμόδια Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἔχουν δηλώσει, ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1979 καὶ 1980 δὲν ἔλαβαν ἐμπρόθεσμα τὴν ἐκκαθάριση τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἢ τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως καὶ κατέβαλαν ἐφάπαξ τὴν ὀφειλήν τους προκειμένου νὰ τύχουν ἐκπτώσεως 10%. Γιὰ τὴν χορήγηση τῆς ἐκπτώσεως ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἔγκριση τῆς Δ.21 τοῦ Γεν. Λογ/ρίου τοῦ Κράτους.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ»

γ) «Ἀριθ. Πρωτ. 62812/ΙΙΙ—176

Ἀθῆναι, 15 Μαΐου 1981

ΘΕΜΑ: «Ἀπαλλαγὴ προσαυξήσεως ἐκπροθέσμου καταβολῆς καὶ χορήγηση ἐκπτώσεως λόγῳ ἐφάπαξ καταβολῆς, σὲ περίπτωση πού ὁ ὀφειλέτης παίρνει τὴν ἐκκαθάριση ἢ τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως, μετὰ τὴν προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως πού ἀναγράφεται σ' αὐτά».

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ/τος 356/1974 «περὶ κώδικος εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὅπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.

3. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ μηχανογραφικὰ σημειώματα ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων καὶ τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, καθὼς καὶ τὰ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως αὐτῶν, πού στέλνονται ἀπὸ τὸ ΜΗ.Κ.Υ.Ο. στοὺς φορολογούμενους, διακινοῦνται μέσω τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, σὰν ἁπλὴ ἀλληλογραφία καὶ ὡς ἐκ τούτου παρουσιάζονται περιπτώσεις φορολογουμένων πού τὰ παίρνουν μετὰ τὴν προθεσμία καταβολῆς πού ἀναγράφεται σ' αὐτά.

4. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ φορολογούμενοι στὶς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἐπιβαρύνονται χωρὶς ὑπαιτιότητά τους μὲ προσαυξήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς καὶ χάνουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκπτώσεως (λόγῳ ἐφάπαξ καταβολῆς),

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε:

Ἐγκρίνουμε ὅπως φορολογούμενοι πού πληρώνουν τοὺς φόρους μὲ μηχανογραφικὰ τριπλότυπα οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν αὐτὰ μετὰ τὴ λήξη τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ φόρου ἢ τῶν τελῶν κυκλοφορίας νὰ μὴν ἐπιβαρύνονται μὲ προσαύξηση ἐκπροθέσμου καταβολῆς καὶ νὰ δικαιοῦνται τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένης ἐκπτώσεως ἐφ' ὅσον προτίθενται νὰ καταβάλουν ἐφάπαξ τὰ χρέη αὐτά.

Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω ὁ ὑπόχρεος πρέπει νὰ ὑποβάλει σχετικὴ αἴτηση στὸ ἁρμόδιο Δημόσιο Ταμεῖο ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία πού ἔληξε ἡ προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

Στὴν αἴτηση θὰ ἐπισυνάπτεται τὸ μηχανογραφικὸ τριπλότυπο εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἢ τέλους, ὁ φάκελος πού περιεῖχε αὐτὸ καὶ δήλωση τοῦ Ν.Δ. 105/1969, στὴν ὁποία θὰ δηλοῦται ὅτι τὸ μηχανογραφικὸ τριπλότυπο παραλήφθηκε μετὰ τὴν λήξη τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ φόρου ἢ τέλους. Ἡ αἴτηση θὰ λαμβάνει αὔξοντα ἀριθμὸ καὶ θὰ καταχωρεῖται σὲ εἰδικὸ βιβλίο.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ἐκτιμώντας τὰ ἀναγραφόμενα στὴν αἴτηση καὶ τὰ προσκομιζόμενα ἀπὸ τὸ φορολογούμενο στοιχεῖα, ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει αὐθημερόν, κατὰ τὴν κρίση του, τὴν καταβολὴ τοῦ φόρου ἢ τέλους μὲ τὴν νόμιμο ἔκπτωση, ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ θὰ γίνει ἐφάπαξ καὶ ἄνευ προσαυξήσεως ἐκπροθέσμου καταβολῆς προκειμένου περὶ καταβολῆς δόσεως τῆς ὀφειλῆς καὶ ἀναγράφει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τὴν σχετικὴ ἔνδειξη («Ἐγκρίνεται» ἢ «ἀπορρίπτεται»). καὶ συγχρόνως ὁ ἐνδιαφερόμενος λαμβάνει γνώση τῆς ἐνδείξεως αὐτῆς ἐνυπογράφως. Ἡ ἔνδειξη αὐτὴ ἀναγράφεται καὶ στὸ εἰδικὸ βιβλίο στὸ ὁποῖο θὰ καταχωρεῖται ὁ αὔξων ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τοῦ σχετικοῦ μηχανογραφικοῦ τριπλοτύπου εἰσπράξεως.

Στὶς περιπτώσεις ἐγκρίσεως τοῦ αἰτήματος τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ἔλαβε γνώση, ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλει τὸ σχετικὸ ποσό.

Στὰ ἐκδιδόμενα χειρόγραφα μηχανογραφικὰ τριπλότυπα ἀναγράφεται ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῆς ἐγκριθείσης αἰτήσεως καὶ ἐντὸς τοῦ τετραγώνου «Διαγραφὴ προσαυξήσεως» τὸ ποσὸ τῆς διαγραφομένης προσαυξήσεως. Στὰ τριπλότυπα τοῦ φόρου εἰσοδήματος θὰ πρέπει νὰ γράφεται καὶ ἡ λέξη (ΝΑΙ) δίπλα καὶ ἀριστερὰ στὸ τετραγωνίδιο ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ σὲ περίπτωση πού ὁ φορολογούμενος θὰ ἐξοφλήσει τὸ χρέος του μὲ ἔκπτωση 10%. Οἱ αἰτήσεις μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν θὰ φυλάγονται μέχρι τὸ τέλος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖο ὑπεβλήθησαν.

Τὰ ἐκτὸς μηχανογραφικοῦ συστήματος Δημόσια Ταμεῖα θὰ πιστώνουν τὸ ἴδιο μηχανογραφικὸ τριπλότυπο εἰσπράξεως τύπου Α ἢ σὲ περίπτωση ἀπωλείας τὸ ἐκδιδόμενο τριπλότυπο εἰσπράξεως.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ κυρωθεῖ μὲ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ»

δ) «Ἀριθ. Πρωτ. 73638/ΙΙΙ—176

Ἀθῆναι, 8 Ἰουνίου 1981

ΘΕΜΑ: «Συμψηφισμὸς ἐπιστρεφομένου βάσει δηλώσεων φόρου εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων φορολογουμένων βάσει τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 μὲ τὰ ἐκ τῶν δηλώσεων τούτων προκύπτοντα πρὸς βεβαίωση ποσά».

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 ἕως καὶ 16 καὶ 20 τοῦ Ν. Δ/τος 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων ὅπως ἰσχύει σήμερα».

2. Τὶς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β. Δ/τος 357/1961, πού ἐκδόθηκε κατ' ἐξουσιοδότηση τοῦ ἄρθρου ΙΙ τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων».

3. Τὶς διατάξεις περὶ συμψηφισμοῦ τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Ν. Δ/τος 356/1974 «περὶ Κώδικος Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

4. Τὶς διατάξεις «περὶ συμψηφισμοῦ τῶν ἐπιστρεφομένων ποσῶν τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ Β. Δ/τος 757/1969 «περὶ τῆς διαρθρώσεως τῶν Δημοσίων Ταμείων».

5. Τὶς διατάξεις περὶ συμψηφισμοῦ τῶν ἄρθρων 440 καὶ 441 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

6. Τὴν ἀνάγκη ἁπλουστεύσεως τῶν διαδικασιῶν στὶς Οἰκονομικὲς Ἐφορίες καὶ στὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὡς καὶ τῆς διευκολύνσεως τοῦ ἔργου τῶν ἐφοριακῶν καὶ ταμειακῶν ὑπαλλήλων.

7. Τὴν ἀνάγκη γιὰ ταχύτερη ἐξυπηρέτηση τῶν συναλλασσομένων πολιτῶν, ποὺ ὑποβάλλουν δήλωση φόρου εἰσοδήματος Νομικῶν Προσώπων, στὴν περίπτωση ποὺ τὸ χρεωστικὸ ποσὸ τοῦ φόρου καὶ τῶν συμβεβαιωμένων ποσῶν ὑπὲρ τρίτων εἶναι μικρότερο ἢ ἴσο μὲ τὸ πιστωτικὸ ποσὸ ποὺ ἐπιστρέφεται σ' αὐτά.

8. Τὴν ἀνάγκη ν' ἀποφεύγονται οἱ διενέξεις τῶν φορολογουμένων καὶ τῶν φοροτεχνικῶν ὀργάνων στὸ θέμα τῆς δυνατότητας ἢ μὴ τοῦ συμψηφισμοῦ τῆς ὑπὲρ Ο.Γ.Α. εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ φόρου εἰσοδήματος Ν.Π. μὲ τὸ πιστωτικὸ ὑπόλοιπο (ἐπιστρεφόμενο ποσό),

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε:

1. Σὲ περίπτωση ποὺ ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων, κατὰ τὸ ἄρθρο 11 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, δηλώσεων ἀπὸ τὰ νομικὰ πρόσωπα προκύπτει ὅτι τὸ ποσὸ τοῦ προκαταβληθέντος ἢ παρακρατηθέντος φόρου ἢ τοῦ φόρου ποὺ καταβλήθηκε μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 εἶναι μεγαλύτερο τοῦ ἀθροίσματος τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου (κυρίου καὶ συμπληρωματικοῦ) τῆς ὀφειλομένης προκαταβολῆς φόρου τρεχούσης χρήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ Τρίτων ὀφειλομένων ποσῶν, εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει συμψηφισμὸς τοῦ πιστωτικοῦ ὑπολοίπου μὲ τὸ χρεωστικὸ γιὰ βεβαίωση ποσὸ εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ο.Γ.Α., ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθεῖ τοῦτο στὴν ἁρμόδια Οἰκονομικὴ Ἐφορία, κατὰ τὴν ὑποβολὴ τῆς δηλώσεως ἀπὸ τὸ νομικὸ πρόσωπο.

2. Σὲ περίπτωση ποὺ τὸ ποσὸ τοῦ προκαταβληθέντος ἢ παρακρατηθέντος φόρου ἢ τοῦ φόρου ποὺ καταβλήθηκε σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 εἶναι μεγαλύτερο μόνον ἀπὸ τὸν ἀναλογοῦντα φόρο (κύριο καὶ συμπληρωματικό), ἡ διαφορὰ εἶναι δυνατό, ἂν ζητηθεῖ στὴν ἁρμόδια Οἰκον. Ἐφορία κατὰ τὴν ὑποβολὴ τῆς δηλώσεως, νὰ συμψηφιστεῖ στὸ ὑπόλοιπο ποσό, τὸ ὁποῖο προκύπτει πρὸς βεβαίωση.

3. Γιὰ τὸν ἀνωτέρω συμψηφισμὸ ὑποβάλλεται στὸν ἁρμόδιο Οἰκον. Ἔφορο μαζὶ μὲ τὴ δήλωση καὶ αἴτηση συμψηφισμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου νομικοῦ προσώπου.

4. Κατὰ τὴν ἔκδοση τοῦ τριπλοτύπου εἰσπράξεως θὰ χορηγεῖται ἔκπτωση 10% μόνο στὴν περίπτωση ὑποβολῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως, καὶ ἡ ἔκπτωση τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 2 θὰ χορηγεῖται ἂν κατὰ τὴν ὑποβολὴ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως ἐξοφληθεῖ τὸ μετὰ τὸ συμψηφισμὸ ἀπομένον ποσό.

Ἡ παροῦσα νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ»

ε) «Ἀριθ. Πρωτ. 144233/37456/ΙΙΙ — 1

Ἀθῆναι, 27 Ὀκτωβρίου 1981

ΘΕΜΑ: «Παράταση τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πέμπτης δόσεως τῶν τελῶν κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν καὶ τῶν συνεισπραττομένων μὲ αὐτὴ ποσῶν».

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινομήσεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων» καὶ τοῦ Ν.Δ. 3839/1958, περὶ φορολογίας τῶν πετρελαιοκινήτων αὐτοκινήτων, τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων κλπ.» ὅπως ἰσχύουν.

2. Τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 814/1978 «περί συμπληρώσεως καί τροποποιήσεως φορολογικῶν καί ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ὅπως ἀντικαταστάθηκαν μέ τό ἄρθρο 90 τοῦ Ν. 1041/1980.

3. Τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 816/1978 «περί ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν ἐκ τῶν σεισμῶν εἰς τόν Νομόν Θεσσαλονίκης, τήν ἐπαρχίαν Βισαλτίας τοῦ Νομοῦ Σερρῶν καί τήν ἐπαρχίαν Κιλκίς τοῦ Νομοῦ Κιλκίς» καί

4. Τό γεγονός, ὅτι πολλά μηχαναγραφικά τριπλότυπα εἰσπράξεως τῆς πέμπτης δόσεως τῶν τελῶν κυκλοφορίας 1981, λήξεως 25 Ὀκτωβρίου 1981 ἔφθασαν καθυστερημένα στούς ὑπόχρεους,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε:

Παρατείνουμε μέχρι καὶ τὴν 30ὴ Ὀκτωβρίου 1981 τὴν προθεσμία καταβολῆς τῆς πέμπτης δόσεως, λήξεως 25.10.1981, τῶν τελῶν κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων καί μοτοσυκλεττῶν καὶ τῶν συνεισπραττομένων μὲ αὐτὴ ποσῶν, ἐφ' ὅσον ἡ εἴσπραξη αὐτῶν πραγματοποιεῖται μέ τό μηχανογραφικό σύστημα εἰσπράξεως.

Ἡ παροῦσα ἀπόφαση νά κυρωθεῖ μέ νόμο.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ»

στ) «Ἀριθ. Πρωτ. 1877/ΙΙΙ—176/ΙΙΙ—1

Ἀθῆναι, 3 Φεβρουαρίου 1982
ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΘΕΜΑ: «Χορήγηση ἐκπτώσεως 10% σέ φορολογούμενους πού πῆραν ἐκπρόθεσμα τά μηχανογραφικά τριπλότυπα εἰσπράξεως φόρου εἰσοδήματος οἰκον. ἔτους 1981».

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ Ν.Δ. 356/1974 «περὶ Κώδικος Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

2) Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως φορολογικῶν καί ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὅπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα.

3) Τὴν ἀπόφασή μας ἀριθ. 62812/ΙΙΙ—176/15.5.1981, μὲ τὴν ὁποία ἐγκρίθηκε ἡ χορήγηση ἐκπτώσεως 10% σὲ φορολογούμενους πού πλήρωσαν ἐφάπαξ ἐκπρόθεσμα φόρους πού εἰσπράττονται μέ τό μηχανογραφικό σύστημα εἰσπράξεως, ἐπειδή πῆραν καθυστερημένα, χωρίς ὑπαιτιότητά τους, τά μηχανογραφικά τριπλότυπα εἰσπράξεως.

4) Τό γεγονός ὅτι μιά κατηγορία ὀφειλετῶν φόρου εἰσοδήματος δέν καλύφθηκε μέ τήν πιό πάνω ἀπόφαση, χωρίς νά φέρει εὐθύνη γι' αὐτό,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε:

Ἐγκρίνουμε, ὅπως ὅσοι φορολογούμενοι πῆραν καθυστερημένα τά μηχανογραφικά τριπλότυπα εἰσπράξεως φόρου εἰσοδήματος οἰκον. ἔτους 1981, μέ συνέπεια νά χάσουν τή δυνατότητα νά πληρώσουν ἐφάπαξ ἐμπρόθεσμα τήν ὀφειλή τους καί νά τύχουν τῆς ἐκπτώσεως 10%, νά δικαιωθοῦν τῆς ἐκπτώσεως αὐτῆς, ἐφ' ὅσον μέχρι τὴν ἡμερομηνία λήξεως καταβολῆς τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ φόρου εἰσοδήματος οἰκον. ἔτους 1981, ἔχουν πληρώσει τὸ 90% τουλάχιστον τῆς ὀφειλῆς τους καὶ ἔχουν ὑποβάλει αἴτηση γιὰ τὴ χορήγηση τῆς πιὸ πάνω ἐκπτώσεως.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά κυρωθεῖ νομοθετικά.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ»

4. Κυρώνονται ἀπὸ τότε ποὺ ἴσχυσαν οἱ παρακάτω ἀποφάσεις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν καὶ διαταγὲς τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, μὲ τὶς ὁποῖες ἀνεστάλθηκαν ὁλικὰ ἢ μερικὰ οἱ δασμοὶ ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ Τελωνειακὸ Δασμολόγιο Εἰσαγωγῆς, ὡς καί οἱ λοιποί φόροι εἰσαγωγῆς σὲ κτηνοτροφικὰ προϊόντα καὶ εἴδη διατροφῆς, μὲ σκοπὸ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἐπάρκειας τῶν εἰδῶν τούτων στὴν ἐσωτερικὴ ἀγορὰ καὶ τὴ διατήρηση τῶν τιμῶν διάθεσής τους σὲ χαμηλὰ γιὰ τὴν κατανάλωση ἐπίπεδα:

Α'. Ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀριθ. 1279/27.5.1980.

«Περὶ ἐπαναφορᾶς ἀπὸ 30.6.1980 ἀνασταλέντων δασμῶν βασικῶν, κτηνοτροφικῶν κυρίως, προϊόντων».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καί 29 τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὰς ἀποφάσεις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς 143/12.2.1976, 159/23.3.1976, 840/20.10.1978, 863/14.11.1978, 864/14.11.1978, περί ἀναστολῆς δασμῶν καί λοιπῶν φόρων καί τελῶν ἐπί εἰσαγωγῶν νωπῶν κρεάτων βοοειδῶν, βοδινοῦ συκωτιοῦ, μελάσσης καὶ ἀραχιδελαίου.

3. Τὰς ὑπ' ἀριθ. Πρ. 3088/23.4.80 καὶ Πρ. 4112/17.5.80 ἐγγράφους εἰσηγήσεις τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ ἄνευ Χαρτοφυλακίου κυρίου Παλαιοκρασσᾶ ὡς καί προφορικὴν τοιαύτην ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

4. Τὴν ἀνάγκην λήψεως καταλλήλων μέτρων διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ τῆς καταναλώσεως ἐν ὄψει τῆς προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς Ε.Κ.

5. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1. Ἐγκρίνει τὴν ἐπαναφορὰν τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων ἀπὸ 30.6.1980 διὰ τὰ κάτωθι προϊόντα:
— Βόειον κρέας νωπὸν
— Συκώτι βοοειδῶν νωπὸν καὶ κατεψυγμένον
— Μέλασσα
— Ἀραχιδέλαιον.

Διά τά δύο πρῶτα ἀπό τά ὡς ἄνω προϊόντα εἰς τά ὁποῖα ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν καὶ ἀντισταθμιστικὴ εἰσφορὰ ἀποφασίζεται παράλληλος μείωσίς της, ἀνάλογος μὲ τὴν ἐπιβάρυνσιν ἀπὸ τὴν ἐπαναφορὰ τῶν δασμῶν, ὥστε νὰ μὴν διαταραχθῆ τὸ ὑφιστάμενον ἐπίπεδον τιμῶν.

2. Ἐγκρίνει τὴν ἀτελῆ εἰσαγωγὴν ἀπὸ 30.6.1980 ἄνευ καταβολῆς δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν μηδικαλεύρων καὶ τριφυλλαλεύρων.

3. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κύριος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Β'. Τηλεγραφικὲς διαταγὲς Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀριθ. Δ.2/2/2.1.1981 καὶ Δ.72/19/19.1.1981.

1. Διαταγὴ Δ.2/2/2.1.1981.

«Σύμφωνα μὲ ἀπόφαση τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναστέλλεται προσωρινῶς ἀπὸ 1.1.1981 καὶ γιὰ ὀκτὼ (8) μῆνες ὁ προβλεπόμενος ἀπὸ τὸ Τελωνειακὸ Δασμολόγιο εἰσαγωγῆς δασμός γιά τά νωπά κρέατα βοοειδῶν τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 0201 ΑΙΙα τὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ χῶρες τῆς ΕΟΚ STOP».

2. Διαταγὴ Δ.72/19/19.1.1981.

«Σὲ συνέχεια τηλεγραφικῆς διαταγῆς μας ἀριθ. Δ.2/2/2.1.81 ἀναστολὴ γιὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ χῶρες ΕΟΚ νωπὰ κρέατα βοοειδῆ δασμολογικῆς κλάσεως 02.01ΑΙΙα, ἐπεκτείνεται ἀπὸ 1.1.1981 γιὰ ἴδιο χρονικὸ διάστημα (ὀκτάμηνον) καὶ στὶς λοιπὲς πέρα τοῦ δασμοῦ ἐπιβαρύνσεις STOP.

Τυχὸν εἰσπραχθεῖσες, μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνία, ἐπιβαρύνσεις, ἐπιστρέφονται STOP».

Γ'. Τηλεγραφικὴ διαταγὴ Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀριθ. 103/27/23.1.1981.

«1) Σύμφωνα μὲ ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀναστέλλονται ἀπὸ σήμερα λοιποὶ φόροι καὶ τέλη εἰσαγωγῆς γιά τά τυριά δασμ. κλάσεως 04.04 ἀνεξαρτήτως χώρας προελεύσεως STOP.

2) Ἀναστολῆς ἐξαιρεῖται γεωργικὴ εἰσφορὰ ποὺ ἐπιβάλλεται ἐπί εἰσαγομένων ἀπό τρίτες χῶρες STOP.

3) Ἀνωτέρω τυριὰ φορτωθέντα ἀπὸ χῶρες ΕΟΚ μέχρι 31.12.1980 καὶ εἰσαγόμενα στὴ χώρα ἀπὸ 1.1.1981 ἐξαιροῦνται ἀπὸ σήμερα πάσης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως πλὴν τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένου μέχρι 31.12.1980 δασμοῦ STOP».

Δ'. Ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀριθ. 1515/13.3.1981.

«Περί προσωρινῆς ἀναστολῆς δασμῶν καί λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων γιά τά εἰσαγόμενα ζῶντα βοοειδῆ πρός πάχυνση ἀπό χῶρες τῆς ΕΟΚ».

Ἡ Οἰκονομική Ἐπιτροπή λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/1976 «περί Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΠ.7/4.3.1981 ἔγγραφη εἰσήγηση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Προφορική εἰσήγηση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Τήν διεξοδική συζήτηση ἐπί τοῦ ἀνωτέρω θέματος πού διεξήχθη μεταξύ τῶν μελῶν της,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1) Ἐγκρίνει τὴν ἀναστολή, ἀπὸ 1.3.1981, μέχρι 31.8.1981 τοῦ προβλεπομένου ἀπὸ τὸ Τελωνειακὸ Δασμολόγιο Εἰσαγωγῆς, δασμοῦ γιά τά ζῶντα βοοειδῆ, στά ὁποῖα ὑπάγονται καί οἱ μόσχοι πρός πάχυνση, τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 01.02.ΑΙΙ, πού εἰσάγονται ἀπὸ χῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, καθὼς καί τήν ἀναστολή τῶν συνεισπραττομένων τελῶν χαρτοσήμου (2,4%) καί τῆς ὑπέρ ἐνισχύσεως τῶν ἐξαγωγῶν εἰσφορᾶς (0,15%), τῆς ὑπ' ἀριθ. 25323/60 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως γιὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσαγόμενα προϊόντα.

2) Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. Ὑπουργός Οἰκονομικῶν γιά τή νομοθετική ρύθμιση τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Ε'. Ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀριθ. 1568/8.5.1981.

«Περί ἀναστολῆς δασμῶν εἰσαγωγῆς ἐλαιούχων σπόρων καί ὑδρογονωμένων σπορελαίων καί ζωϊκῶν λιπῶν».

Ἡ Οἰκονομική Ἐπιτροπή λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/1976 «περί Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί Ὑπουργείων».

2. Τά ἄρθρα 64 καί 82 τῆς Πράξεως Προσχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας στίς Εὐρωπαϊκές Κοινότητες.

3. Τούς ἀριθ. 54 καί 55 Κανονισμούς τῆς Ἐπιτροπῆς μέ τούς ὁποίους ἐπιτρέπεται στήν Ἑλλάδα νά ἀναστείλει τούς δασμούς εἰσαγωγῆς ὁρισμένων ποσοτήτων φυτικῶν ἐλαίων καί ἐλαιούχων σπόρων.

4. Τὴν ἀριθ. Α2—6474/5.5.1981 εἰσήγηση τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

5. Τά σχετικά μέ τήν κατανομή τῶν εἰσαχθησομένων ποσοτήτων ἔγγραφα.

6. Τήν συζήτηση πού διεξήχθη μεταξύ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς γιά τό ἀντικείμενο τοῦ θέματος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1. Ἐγκρίνει ἀναδρομικῶς ἀπό 1.1.1981 τήν ἀναστολή τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού εἰσπράττονται κατά τήν εἰσαγωγή τῶν σπερμάτων καί ἐλαιωδῶν καρπῶν τῆς δασμολογικῆς διακρίσεως 12.01 Β, IV τοῦ ἰσχύοντος δασμολογίου καί γιά ποσότητα μέχρι 25.000 τόννων ἰσοδυνάμου ἐλαίου, ἀνεξαρτήτως χώρας προελεύσεως (Ε.Ο.Κ. ἤ Τρίτες Χῶρες) καί τήν μείωση τῶν δασμῶν πού εἰσπράττονται κατά τήν εἰσαγωγή ἐλαίων καί ζωϊκῶν ἤ φυτικῶν λιπῶν τῶν δασμολογικῶν διακρίσεων 15.12Β.Ι καὶ Β.ΙΙβ καὶ γιὰ ποσότητα μέχρι 18.000 τόννων ὁριζομένων σέ 17% καί 35,5% ἐπί τῆς ἀξίας, ἀναλόγως χώρας προελεύσεώς τους (Ε.Ο.Κ. ἤ Τρίτες Χῶρες ἀντιστοίχως).

2. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. Ὑπουργός Οἰκονομικῶν γιά τήν νομοθετική κύρωση τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

ΣΤ'. Ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀριθ. 1644/4.8.1981.

«Περί μειώσεως τῶν δασμῶν τῶν εἰδῶν πού προβλέπονται στόν ὑπ' ἀριθ. 1527/1981 κανονισμό ΕΟΚ».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καί 29 τοῦ Ν. 400/1976 «περί Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί Ὑπουργείων».

2. Τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 1104/1980 «περί ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἑλλάδος στίς Εὐρωπαϊκές Κοινότητες κλπ.».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1977/16.1.1981 ἀπόφαση τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ.

4. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 649/29.6.1981 καὶ 650/29.6.1981 Π. Διατάγματα.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2073/2.7.1981 ἀπόφαση τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ «περί λειτουργίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς».

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε6/4675/1504/8.7.1981 εἰσήγηση τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

7. Προφορικὴ εἰσήγηση τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

8. Τὴν διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν της συζήτηση ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1) Ἐγκρίνει τήν μείωση τῶν δασμῶν τῶν προϊόντων τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 15.07ΔΕΧΙ, πού περιλαμβάνει τὰ λοιπὰ ἔλαια πού προορίζονται γιὰ τεχνικὲς ἢ βιομηχανικὲς χρήσεις καί ὄχι γιὰ ἀνθρώπινη κατανάλωση, στὰ ὕψη τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸν κανονισμὸ ΕΟΚ 1527/15.6.1981.

2) Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ κύριοι Ὑπουργοὶ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Ζ'. Ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀριθ. 1658/12.8.1981.

«Περὶ παρατάσεως τῆς ἀναστολῆς δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων μετὰ τὴν 31.8.1981 στὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ τὴν ΕΟΚ νωπὰ κρέατα βοοειδῶν καὶ ζῶντα βοοειδῆ γιὰ σφαγὴ ὡς καὶ ἄρσεως ἐπιβολῆς λοιπῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου κατεψυγμένου κρέατος αἰγοπροβατοειδῶν ἄνευ ὀστῶν».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2073/2.7.1981 ἀπόφαση τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ «περὶ λειτουργίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς».

3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 1104/1980 «περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἑλλάδος στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες κ.λπ.».

4. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 649/29.6.1981 καὶ 650/29.6.1981 Π. Δ/τα.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΠΡ. 2930/29.7.1981 ἔγγραφη εἰσήγηση τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ.

6. Προφορικὴ εἰσήγηση τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ ὡς καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου.

7. Τὶς διατυπωθεῖσες ἀπὸ τὸν κύριο Ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν παράταση τῆς ἀναστολῆς μέχρι 31.12.1981.

8. Τὴν διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν της συζήτηση γιὰ τὸ ἀνωτέρω θέμα,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

1. Ἐγκρίνει τὴν παράταση τῆς ἀναστολῆς δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων στὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ τὴν ΕΟΚ νωπὰ κρέατα βοοειδῶν καὶ ζῶντα βοοειδῆ γιὰ σφαγή, ποὺ εἶχε ἐγκριθεῖ μὲ τὶς ὑπ' ἀριθ. 1469/23.12.1980 καὶ 1515/13.3.1981 ἀποφάσεις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, μέχρι τὴν 31.12.1981.

2. Ἐγκρίνει τὴν ἄρση τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου κατεψυγμένου κρέατος αἰγοπροβατοειδῶν ἄνευ ὀστῶν, φόρων καὶ τελῶν εἰσαγωγῆς.

3. Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ κύριοι Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Η'. Τηλεγρ/κὴ διαταγὴ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀριθ. Δ.1441/488/2.10.1981.

«Κατόπιν 1708/1981 ἀποφάσεως Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν βάσει ὁποίας ἐγκρίνεται ἡ ἀπὸ 1.1.81 ἀτελὴς ἀπὸ ΕΟΚ καὶ μὲ δασμοὺς 15% ἀπὸ Τρίτες Χῶρες εἰσαγωγὴ ποσότητος 4.000 τόννων φυτικῶν ἐλαίων, προοριζομένων γιὰ τὴ στίλβωση σταφίδος, δασμολογικῆς διακρίσεως 15.07 ΔΕΧΙΙΙβ2ββ, παρακαλοῦμε γιὰ τὴν σύμφωνα μὲ τὰ ἀνωτέρω παράδοση αὐτῶν, λαμβάνοντες παράλληλα τραπεζικὴ ἢ ἀξιόχρεη προσωπικὴ ἐγγύηση γιὰ τὴν κάλυψη τῆς σχετικῆς διαφορᾶς μέχρι νομοθετικῆς κυρώσεως ἀνωτέρω ἀποφάσεως στόπ».

Θ'. Ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀριθ. 1716/11.9.1981.

«Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1658/12.8.1981 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ παρατάσεως τῆς ἀναστολῆς δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων μετὰ τὴν 31.8.1981 στὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ τὴν ΕΟΚ νωπὰ κρέατα καὶ ζῶντα βοοειδῆ».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2073/2.7.1981 ἀπόφαση τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ «περὶ λειτουργίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς».

3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 1104/1980 «περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἑλλάδος στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες κ.λπ.».

4. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 649/29.6.1981 καὶ 650/29.6.1981 Π. Δ/τα.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1658/12.8.1981 ἀπόφασή της.

6. Σχετικὴ προφορικὴ εἰσήγηση τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου.

7. Τὴν διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν της συζήτηση ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1. Τροποποιεῖ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1658/12.8.1981 ἀπόφασή της καὶ ἐγκρίνει ὅπως ἡ χορηγηθεῖσα ἀναστολὴ δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων μέχρι 31.12.1981 γιὰ τὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ τὴν ΕΟΚ νωπὰ κρέατα καὶ ζῶντα βοοειδῆ γιὰ σφαγή, ἐφαρμοσθεῖ καὶ γιὰ τὰ εἰσαγόμενα ζῶντα βοοειδῆ πρὸς πάχυνση.

2. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

I. Ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀριθ. 1726/11.9.1981 «περὶ καταργήσεως εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἀκατεργάστου βάμβακος Δ.Κ. 55.01».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2073/2.7.1981 ἀπόφαση τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ «περὶ λειτουργίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς».
3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 1104/1980 «περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἑλλάδος στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες κ.λπ.».
4. Τὴν συνθήκη προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος στὶς Εὐρωπαϊκὲς Οἰκονομικὲς Κοινότητες, ὡς καὶ τὸν Κανονισμὸ ΕΟΚ 2183/1981 «περὶ τῶν λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος βοηθείας τοῦ βάμβακος».
5. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 649/29.6.1981 καὶ 650/29.6.1981 Π. Δ/τα.
6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 323223/3765/17.8.1981 εἰσήγηση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας.
7. Τὴν διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν της συζήτηση ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1. Ἐγκρίνει τὴν ἄμεση κατάργηση τῶν δασμῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δασμολογίου ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου ἐκ πάσης χώρας βάμβακος, τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 55.01, πρὸς πλήρη εὐθυγράμμιση τοῦ Ἑλληνικοῦ Δασμολογίου μὲ τὸ Κοινὸ Εὐρωπαϊκὸ Δασμολόγιο καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὴν ἁρμοδία ἑλληνικὴ ὑπηρεσία ὅπως κινήσει τὴν κοινοτικὴ διαδικασία καταργήσεως τῶν ἐν λόγω δασμῶν γιὰ τὴν ἔκδοση σχετικοῦ Κανονισμοῦ ΕΟΚ.
2. Ἡ παροῦσα ἰσχύει ἀπὸ σήμερον.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

ΙΑ. Ἀπόφαση Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ἀριθ. 1794/29.12.1981 «περὶ παρατάσεως τῆς ἀναστολῆς δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων μέχρι 31.3.1982 στὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ τὴν ΕΟΚ νωπὰ κρέατα βοοειδῶν καὶ ζῶντα βοοειδῆ γιὰ σφαγὴ ἢ γιὰ πάχυνση».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 2073/2.7.1981 ἀπόφαση τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ «περὶ λειτουργίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς».
3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 1104/1980 «περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἑλλάδος στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες κ.λπ.».
4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΠΡ 4612/1981 ἔγγραφη εἰσήγηση τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ.
5. Τὶς διατυπωθεῖσες ἀπόψεις τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου.
6. Τὴν διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν της συζήτηση γιὰ τὸ ἀνωτέρω θέμα,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

1. Ἐγκρίνει τὴν παράταση τῆς ἀναστολῆς δασμῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαρύνσεων στὰ εἰσαγόμενα ἀπὸ τὴν ΕΟΚ νωπὰ κρέατα βοοειδῶν καὶ ζῶντα βοοειδῆ γιὰ σφαγὴ ἢ πάχυνση, μέχρι τὴν 31.3.1982.
2. Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

ΙΒ. Τηλεγραφικὲς διαταγὲς Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀριθ. Δ.522/159/21.4.1981 καὶ ἀριθ. Δ.938/3.7.1981.

1. Διαταγὴ Δ 522/159/21.4.1981.

Ἀπὸ λήψεως παρούσης καὶ μέχρι νεωτέρας, ἐπὶ τελωνιζομένων σὲ ἀνάλωση κρεάτων προβατοειδῶν καὶ αἰγοειδῶν, νωπῶν ἢ διατηρημένων μὲ ἁπλὴ ψύξη, τῆς δασμολογικῆς διακρίσεως 02.01 AIVα1, δὲν εἰσπράττονται τέλη χαρτοσήμου.

2. Διαταγὴ Δ.938/3.7.1981.

«Ἡ βάσει ἀριθ. Δ.522/159/21.4.1981 διαταγῆς ἰσχύουσα ἀπαλλαγὴ ἐκ τελῶν χαρτοσήμου κρεάτων προβατοειδῶν καὶ αἰγοειδῶν δασμολ. διακρίσεως 02.01.AIV α1, καταργεῖται ἀπὸ 3.7.1981 στόπ».

ΙΓ. Κυρώνεται, ἀπὸ τότε ποὺ ἴσχυσε, ἡ παρακάτω κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου.

«Ἀριθ. 25323

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: 1) τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α.Ν. 1690/1939 «περὶ ρυθμίσεως εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 2254/1940, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 7.12.1974 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινων Νόμων καὶ 2) τοῦ Α.Ν. 1326/1938 «περὶ κυρώσεως κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν ἐκδοθεισῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. 5426/1932»,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν :

I. Τῇ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 7887/1946 ἀποφάσεως ἡμῶν ἐπιβληθεῖσαν εἰσφορὰν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰδῶν καθορίζομεν εἰς 1,1/2°/οο ἐπὶ τῆς τιμολογιακῆς αὐτῶν ἀξίας CIF.

II. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη καταβάλλεται τόσον ἐπὶ εἰσαγομένων εἰδῶν ἐπὶ διακανονισμῷ τῆς ἀξίας των διὰ κρατικοῦ συναλλάγματος ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἄνευ συν/κῶν διατυπώσεων.

III. Τῆς ὑποχρεώσεως καταβολῆς τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς ἀπαλλάσσονται:

α) Αἱ πάσης φύσεως εἰσαγωγαὶ αἱ διενεργούμεναι ἀτελῶς συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας σχετικὰς διατάξεις.

β) Αἱ εἰσαγωγαὶ αἱ διενεργούμεναι ἄνευ συναλλαγματικῶν διατυπώσεων, δι' ἃς συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

IV. Δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς τῆς ὑπ' ἀριθ. 3373/1955 ἀποφάσεως περιπτώσεις εἰσαγωγῆς αὐτοκινήτων τελωνισθέντων καὶ εἰσαχθέντων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, δι' ἃς δὲν κατεβλήθη ἀρχικῶς ἡ εἰσφορὰ αὕτη λόγω γεννηθεισῶν ἀμφιβολιῶν ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν καταβολῆς της.

V. Αἱ ὑπ' ἀριθ. 7722/1946, 93300/1946, 32335/1953, 48934/1953, 3373/1955, 14041/1957 Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη τῇ παρούσῃ καταργοῦνται.

Ἡ παροῦσα, ἧς ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ σήμερον, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1960

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἄρθρο 64α.

Μείωση εἰσοδήματος.

1. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ γιὰ τὸ ποσὸ τῶν κυρίων ἀποδοχῶν τὶς ὁποῖες ἀποκτοῦν, ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους, τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐπαρχιακῶν Ἐφημερίδων.

2. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ γιὰ τὸ ποσὸ τῶν κυρίων ἀποδοχῶν, τὶς ὁποῖες ἀποκτοῦν, ἀποκλειστικὰ ἀπὸ

τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους, τὰ μέλη τοῦ Σωματείου ὑπαλλήλων Πρακτορείων Ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης «Ὁ Ἑρμῆς».

3. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ γιὰ τὸ ποσὸ τῶν κύριων ἀποδοχῶν, τὶς ὁποῖες ἀποκτοῦν ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἄσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους, οἱ εἰκονολῆπτες ἐπικαίρων τηλεόρασης καὶ κινηματογράφου, οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι στὴν Ἕνωση Εἰκονοληπτῶν Ἐπικαίρων καὶ Τηλεόρασης καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ μόνιμου δημόσιου ὑπάλληλου καὶ διέπονται ἀπὸ τὸ νόμο γιὰ τὸ δημοσιογραφικὸ ἐπάγγελμα.

4. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ γιὰ τὸ ποσὸ τῆς κύριας σύνταξης ποὺ καταβάλλεται στοὺς Τεχνικοὺς Ἡμερήσιου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι στὶς οἰκεῖες Ἐπαγγελματικὲς Ἑνώσεις.

Ἄρθρο 65.

Ἐξουσιοδοτικὴ διάταξη.

Μὲ προεδρικὰ διατάγματα, ποὺ θὰ ἐκδοθοῦν μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, θὰ διατυπωθοῦν στὴ δημοτικὴ γλῶσσα ὅλες οἱ διατάξεις τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας ποὺ ἰσχύει σήμερα, ὅπως αὐτὲς θὰ διαμορφωθοῦν μετὰ τὴν ἰσχὺ αὐτοῦ τοῦ νόμου.

Ἄρθρο 66.

Διατάξεις ποὺ καταργοῦνται.

Ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καταργοῦνται:

α) οἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων ε', στ', η' καὶ θ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955,

β) οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 11 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τῶν παραγράφων 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1160/1981 «περὶ αὐξήσεως .... προποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,

γ) οἱ διατάξεις τῶν Β. Δ/των 404/1960 καὶ 284/1970,

δ) οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων»,

ε) κάθε ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξη ποὺ ἀντίκειται στὶς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ρυθμίζει διαφορετικὰ τὰ θέματα ποὺ αὐτὸς ρυθμίζει.

Ἄρθρο 67.

Ἔναρξη ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχίζει:

α) τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2 παράγραφοι 3 καὶ 4, 3 παράγραφοι 1 ὡς καὶ 6 καὶ παράγραφοι 10, 4 παράγραφοι 1 καὶ 2, 6 παράγραφοι 1 ὡς καὶ 5, 64α, γιὰ τὰ εἰσοδήματα ποὺ ἀποκτοῦν οἱ δικαιοῦχοι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1982 καὶ τῶν ἄρθρων 19 ὡς καὶ 36 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1982.

β) τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 49 παράγραφοι 1, 2 καὶ 4 ἀπὸ 8 Μαρτίου 1982,

γ) τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 44 παράγραφοι 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7, 45, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς παραγράφους 1 ἐδάφιο γ' καὶ 3 ἐδάφιο α', 47 παράγραφοι 1, 2, 3, 5, 6, 7 καὶ 8, 48 παράγραφοι 1, 2α, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8, 49 παράγραφος 3, 50 καὶ 51 ἀπὸ 9 Μαρτίου 1982,

δ) τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1982,

ε) τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 45 παράγραφοι 1 ἐδάφιο γ' καὶ 3 ἐδάφιο α', ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1983,

στ) τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἔτος 1982,

ζ) τῶν λοιπῶν διατάξεων ἀπὸ τὴ δημοσίευσή τους στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ὁρίζεται διαφορετικὰ ἀπὸ αὐτές.

Παραγγέλομεν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 3 Ἀπριλίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 5 Ἀπριλίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

'Η ἐτήσια συνδρομὴ τῆς 'Εφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πωλοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου 1981 ὡς ἀκολούθως:

Α'. ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.500
2. » » » Β'	»	3.000
3. » » » ΤΑΠΣ	»	2.000
4. » » » Γ'	»	1.000
5. » » » Δ'	»	2.500
6. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	1.000
7. » » » 'Αν. Είδ. Δικαστηρίου	»	200
8. » » » Παράρτημα	»	600
9. » » » 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν κ.λπ.	»	7.000
10. » » Δελτίο 'Εμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς 'Ιδιοκτησίας	»	600
11. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	17.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

'Υπὲρ τοῦ Ταμείου 'Αλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	75
2. » » » Β'	»	150
3. » » » ΤΑΠΣ	»	100
4. » » » Γ'	»	50
5. » » » Δ'	»	125
6. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	50
7. » » » 'Αν. Είδ. Δικαστηρίου	»	10
8. » » » Παράρτημα	»	30
9. » » » 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν κ.λπ.	»	350
10. » » Δελτίο 'Εμπ. καὶ Βιομ. 'Ιδιοκτησίας	»	30
11. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	850

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

'Η τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 7 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 14 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 20 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 40 δρχ. ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 40 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

'Η τιμὴ διαθέσεως στὸ κοινὸ τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸ 'Εθνικὸ Τυπογραφεῖο φωτοαντιγράφων τῶν διαφόρων φύλλων τῆς 'Εφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται σὲ τρεῖς (3) δραχμὲς κατὰ σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν καὶ 'Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	18.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»	»	18.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67,τ. Β')	»	9.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	5.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	8.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν 'Ασφαλιστικῶν 'Εταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	7.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν 'Ελλάδι ἀλλοδαπῶν 'Εταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου 'Ασφαλιστικῶν 'Εταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	4.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ 'Αλλοδαπῶν 'Ασφαλιστικῶν 'Εταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ 'Υπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ	»	2.000
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν 'Εταιρειῶν	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967	Δρχ.	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»	»	2.000
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν 'Ασφαλιστικῶν 'Εταιρειῶν»	»	2.000

Β'. 'Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	2.000
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	2.000
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	2.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη)	»	800
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη	»	800
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ.	»	600
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις	»	600

Γ'. 'Αλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - 'Αλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας 'Αλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - 'Αλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	Δρχ.	2.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	2.500

Δ'. Τῶν δικαστικῶν πράξεων: Δρχ. 800

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως » 800

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὸ 'Εθνικὸ Τυπογραφεῖο.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ Διαχειρίσεως τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν 'Αθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ